

கலைக்ரேசன்

KALAIKESARI

CULTURE • HERITAGE • TRADITION • EVENTS • FASHION • INTERVIEWS • ENTERTAINMENT

VOLUME : 09 ISSUE : 03 Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No. QD / 119 / News / 2018

திருமங்கலாயில் கண்டுபிழக்கப்பட்ட
சிவன் ஆலயத்தின் அழிபாடுகள்

Tamil Brāhmi Inscriptions
from Vedukkunarimalai

Prof. S. Pathmanathan

சிரேஷ்ட போசிரியர் ப.பும்பாடு ஸம்

மாநாகூர் ஞானப்பாடு கொஸ்டாடு மகிழும்

'தீஜ்' பண்டிகை

காங்கோ குடைகள்

INDIA.....IN₹ 100.00

SRI LANKA....SLR 125.00

SINGAPORE...SG\$ 14.00

CANADA.....CAN\$ 10.00

AUSTRALIA...AUS\$ 10.00

SWISS.....CHF 10.00

USA.....US\$ 10.00

UK.....GB£ 6.00

EUROPE..EU€ 7.00

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavaniham.org

Excellent Ada

Ranjanas

(Pvt) Ltd.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

127, Main Street, Colombo-11, Sri Lanka.

Tel : +94 11 232 0900, +94 11 232 0824

+94 11 232 0834, +94 11 247 1638

Fax: +94 11 233 5294

E-mail : info@ranjanas.lk

Web : www.ranjanas.lk

முழுக்குமீபத்திற்கும் ஏற்ற அனைத்து வகையான தரமான ஆடைகளுக்கும்

JEYECHANDRANS

The Art of Fashion

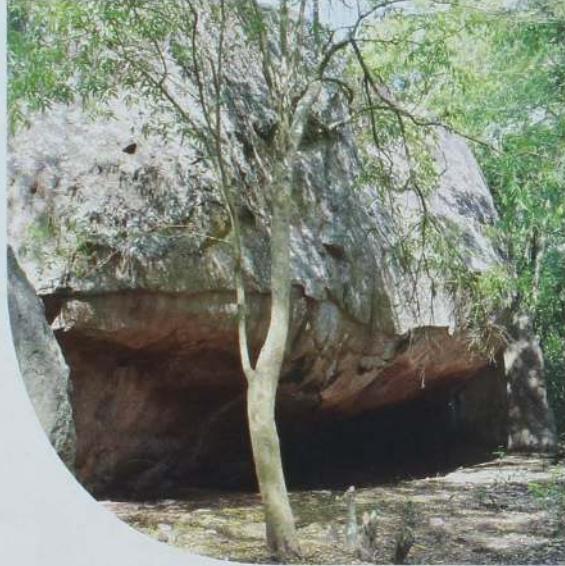
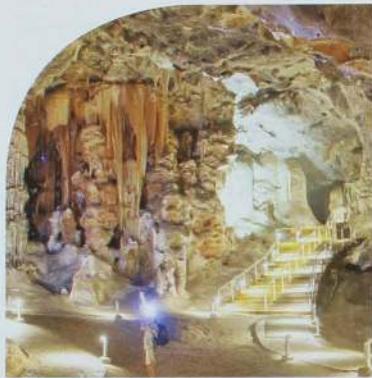
Wellawatte / Pettah

194, Main Street, Colombo 11. Tel : 011 2448870, 011 2448860 | Skype : jeyechandrans555
433, Galle Road, Wellawatta. Tel : 011 4528435, 011 4528438 | Skype : jeyechandrans888

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | gaveraham.org

Contents

பெரு நிலப்பரப்பில் கருங்கல் – செங்கல் 06
பாரம்பரியங்களும் வழிபாடுகளும்

‘தீஜ்’ பண்டிகை 12

யாழ். கோட்டை முனீஸ்வரன் ஆலயம் 16

கச்சோலம் 20

திருமங்கலாயில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
சிவன் ஆலயத்தின் அழிபாடுகள் 22

மட்/அரசடி மகாஜனக் கல்லூரி 30

காங்கோ குகைகள் 35

கழனிமலைக் கல்வெட்டுக்கள் 38

தீவகப் பற்றில் சைவமும் பெளத்தமும் – 2 48

நாட்டிய நாடகம் மரபில் பாகவத மேளா 54

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் வரதரின்
புதுமை நாட்டங்கள் 62

74 Tamil Brāhma
Inscriptions from
Vedukkunarimalai

80 The Thamil Operas
and the message
they give

அட்டைப்படம்

பாரிஸ் நகரில் அமைந்துள்ள ‘நொட்ரே டேம் டி பரிஸ்’ (பாரிஸ் மாதா) கத்தோலிக்க தேவாலயம், 900 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பழையைச் சிறப்பைக் கொண்டது. பிரெஞ்சு கோதிக் கட்டடக் கலையின் மிகச் சிறந்த உதாரணமாகக் கருதப்படும் இத்தேவாலயம், பிரான்ஸிலும் உலகிலும் உள்ள கத்தோலிக்க தேவாலயங்களில் மிகப்பெரியதும், பிரசித்தி வாய்ந்ததுமாகும்.

PUBLISHER

Express Newspapers (Cey) (Pvt) Ltd.
185, Grandpass Road, Colombo 14,
Sri Lanka.
T.P. : +94 11 7322732
Fax : +94 11 2327827
kalaikesari@expressnewspapers.lk
www.kalaikesari.com

EDITOR

Annalaksmy Rajadurai
luxmi.rajadurai@yahoo.com

CONTRIBUTORS

Prof. Saba Jeyarasa
Prof. S. Pathmanathan
Prof. P. Pushparatnam
Prof. Kanagasabapathi Nageswaran
Dr. T. Jeevaraj
Mrs. Pathma Somakanthan
Mrs. Thilaka Wijayaratnam
Dr. Vivian Sathiyaseelan
Dr. Shanmugasarma Jeyaprakash
Mr. Aruna Selladurai
Rasaiah Sritharan
E. Pakkiyarajan

PHOTOS

S.M. Surendran
P. Perinparajah
M. Newton
Robert Antony

LAYOUT

M. Sritharakumar
P.S. Diroshini

ICT
S. T. Thayalan

ADVERTISING & SUBSCRIPTIONS
V. Shivakumar - 071 6845751
shivan@cncl.lk

CIRCULATION
T. Ravi - 077 7751021

ஊசிரியர் பக்கம்

Editor's Note

வணக்கம் கலைக்கேசரி வரசகர்களே!

To our esteemed readers,

July, 2018

கலைக்கேசரியின் இவ்விதமிலும், வழக்கைபோல் தமிழர் தொடர்பான சிந்தனையைத் தூண்டும் சில ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் மற்றும் கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விடயங்களும் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காண்சிக்கன்.

நமது இலங்கைத் திருநாட்டின் ஆதிக்குடியக்கள் யார்? நாகர்களும், இயக்கர்களும் என்பர் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள்.

ஒரு நாட்டின் அல்லது இனத்தின் புராதன வரலாற்றையும், பெருமைகளையும் எடுத்துப் பேசுபவையாக விளங்குபவை, அந்நாட்டின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளும், அவற்றை நிருபிக்கக்கூடிய வகையில் அமையும் புராதனச் செல்வங்களும், புதைபொருள் ஆய்வுகளின் மூலம் கண்டெடுக்கப்படும் பெராகுட்களுமாகும் என்பது தெரிந்ததே.

இவ்விதமில், பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்கள் தமிழ் பிராமிக் கல்லெட்டுக்கள் குறித்த விரிவான ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றினை ஆங்கிலத்தில் தந்திருக்கிறார்.

அவர் விபரித்துக் கூறும் ஆய்வுகள் மூலம், ஆதியில் முக்கிய குறிப்புகளைத் தமிழ் பிராமி மூலம் எழுதிய நாகர்கள், இலங்கை சமூகத்தையும், கலாசாரத்தையும் உருவாக்குவதில் கொண்டிருந்த முக்கிய பங்கினையும் வெளிப்படுத்துவதைக் காணலாம். அவர் நாகர் தொடர்பாக மேலும் சில ஆய்வுக்கட்டுரைகளை கலைக்கேசரியில் முன்னையிடத்தினால் எழுதியுள்ளமையும்குறிப்பிடத்தக்கது.

அவ்விதமே பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்னம் அவர்கள் ‘திருமங்கலாயில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சிவன் ஆலயத்தின் அழிபாடுகள், தமிழரின் பூர்வீக வரலாறு பற்றிச்சொல்லும் செய்திகள்’ என்ற கட்டுரையினை அவரும், அவரது குழுவினரும் திருமங்கலாயில் அகழ்வாய்வினை ஸேற்கொண்டிருக்கிறார். இதில் இலங்கையில் இந்துமதம் மற்றும் நாகர் இனக் குழுமத்தின் பழையமையைக் குறிப்பிடுவதையும் நேர்க்கலாம்.

மேலும், பேராசிரியர் கணக்கபாதி நாகேஸ்வரன், வரலாற்று ஆய்வாளர் திரு. அருணா செல்லத்துரை, டாக்டர் த. ஜிவாஞ் ஆகியோரது ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் இவ்வகையில் இவ்விதமுக்கு அணிசேர்க்கின்றன. வாசித்து மகிழுங்கள்!

நன்றி

வணக்கம்.

In this issue of Kalaikesari, you will find some articles, regarding the ancient history of Tamils of this country and interesting matters pertaining to culture and artistic values.

Who were the ancient people of Sri Lanka? Historians say, that Nagas and Yakshas were the ancient people of this country.

We know, the historical facts, monuments, stone inscriptions, artifacts related, speak a lot about the country, the people or the ethnic groups living there.

Professor S.Pathmanathan in this issue, has given an elaborate article about Tamil Brahmic stone inscriptions in English. In his research article, he describes about Nagas, who had engraved inscriptions in Tamil Brahmic characters and the vital role they played in the formation of Sri Lankan society and culture. In some earlier issues of Kalaikesari also Professor Pathmanathan had written articles regarding Nagas.

Professor P.Pusparatnam also after some archaeological findings, in the Thirumangalai Sivan Kovil area, has also given an article in this issue, on the “Wreckages of Sivan Temple found at Thriumangalai, messages, it gives about the ancient history of Tamils” and in this article he points out the antiquity of Hinduism and Naga ethnic group.

Research articles by Professor Kanagasabapathy Nageswaran, Mr.Aruna Selladurai and Dr.T.Jeevaraj also, add weight to this issue.

Read and enjoy.

Thank You.

அனுகூலம்
கலைக்கேசரி மின்னாலஹம்

Digitized by Noolaham Foundation.

Anualakshmi Rajadani

ஓமந்தை முதலியாகல்லு மலை செங்கல் அடுக்கு

பெருளீஸ்பரப்பில் கருங்கல்-செங்கல் பாரம்பரியங்களும் வழிபாடுகளும்

■
அருணா செல்லத்துவர்

தட்டயமலை சாளம்பன் ஆற்றின்
கரையில் கருங்கல் மதில்

அகில உலக ரீதியாக வரலாறுகளுக்கான காலவரையறைகள் கிறிஸ்துவிற்கு முன்னர்-பின்னர் என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இஸ்லாமியர்கள் இறை தூதர்களை தமது வரலாற்றுக் காலங்களின் அடையாளம் எனத் தெரிவிக்கின்றனர். பெளத்த சமயத்தின் பரம்பல் இலங்கை வரலாற்றிற்கான காலவரையறை என பெளத்தர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இலங்கைத் தமிழர்களுடைய வரலாறுகளில் தென்னிந்திய ஆட்சியாளர்களான சேரர், சோழர், பாண்டியர், ஆரியர், கலிங்கர், பல்லவர் மற்றும் சங்க காலங்கள் என்றும் குறிப்பிடப்படுவது துரதிருஷ்ட வசமானதாகும். இவை அனைத்திலும் வட இந்திய தென்னிந்திய படையெடுப்புகளே வரலாற்றுக் காலத்தின் எல்லைகளாக இருக்கின்றன. இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் காலவரையறையின் எல்லைகள் குறிப்பிடப்படாமல் இருப்பது சர்வதேச ரீதியில் பின்னடைவை ஏற்படுத்தும் விடயமாகும்.

இந்திய நாட்டவர்கள் படையெடுத்து வந்தபோது இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்கள் யார், அவர்களுடைய பாரம்பரியங்கள் என்ன என்பன பற்றி வரலாறுகளில் சுட்டிக் காட்டப்படுவது குறைவாகவே காணப்படுகிறது. ஆகவே வட இந்திய தென்னிந்திய படையெடுப்புகள் நடைபெற்ற காலத்திலே இலங்கை

இராயண காவியத்தில் இராமரும் - இராவணனும் முக்கிய கதாபாத்திரங்களாகும். இலக்கையில் பலம்பொருந்தியவரும் இலிங்க வழிபாட்டில் சிறப்புற்றிருந்தவருமான சக்கரவர்த்தியை இழிவுபடுத்தி வடிந்திய படையெடுப்பிற்கு காரணம் கூறப்பட்டுள்ளமை காவியத்தில் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.

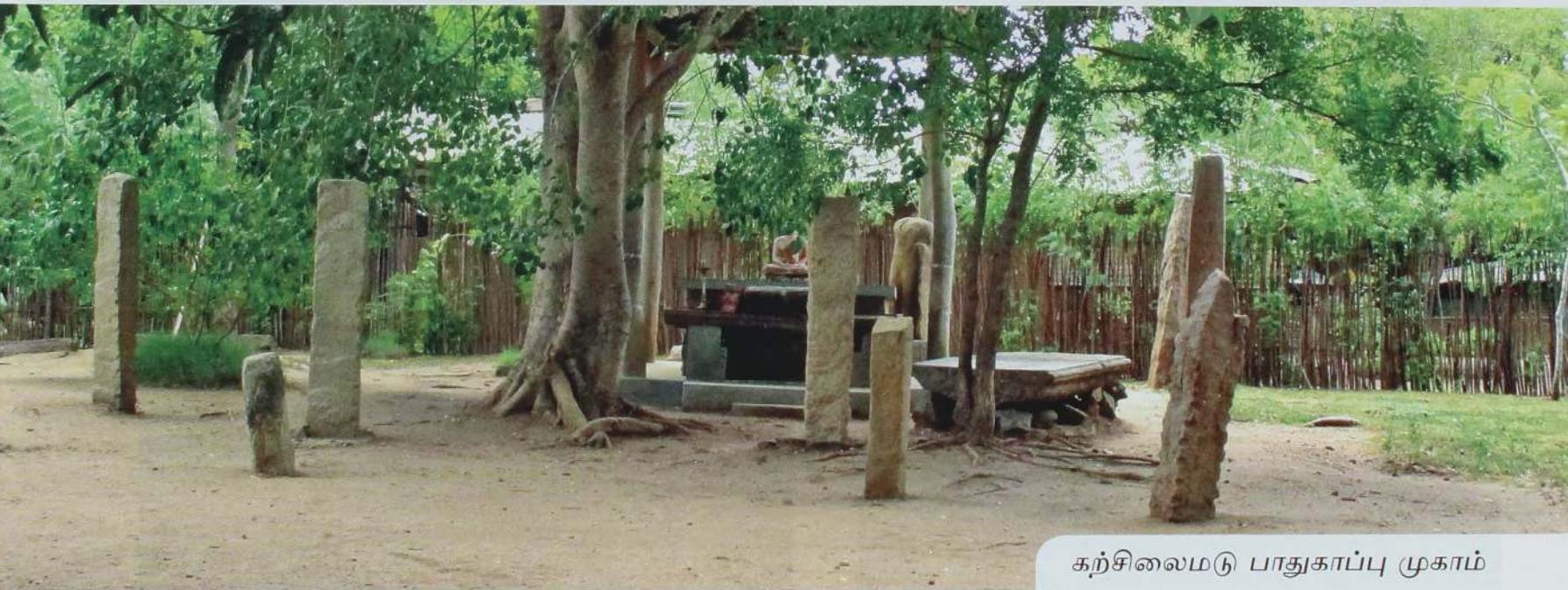

குருந்தனூர் மலையில் செங்கற்கள்

அடையாளங்கள் என்ன? போன்ற கேள்விகள் எம்முன்னே குவிந்து கிடக்கின்றன.

தொல்லியல் சின்னங்களை ஆய்வு செய்தவர்கள், வடிந்திய தென்னிந்திய படையெடுப்புகளின் போது இங்கு வந்திருந்த மக்களுடைய பாரம் பரியமே இலங்கையில் பரவியுள்ளது என்றே அடையாளப்படுத்துகின்றனர். ஆனால் இந்தியாவில் மக்கள் வாழ்ந்த சமகாலத்தில் இலங்கையிலும்

மக்களும் பலம் பொருந்திய அரசர்களும், இராமாயண காவியத்தில் முழுமையாக இழிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது உண்மையாகும். இதற்கு இலங்கையின் இலக்கிய கர்த்தாக்களும், வரலாற்றாசிரியர்களும் சளைத்தவர்கள்லர். அவர்களும் மனப்பூர்வமாக இதனை வழி மொழிந்தமை இலங்கை வரலாற்றை எழுதுவதில் பாரிய பின்னடைவை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கற்சிலைமடு பாதுகாப்பு முகாம்

வளர்ச்சியடைந்த மக்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இதனைத் திருமுறைகளும், இந்திய காவியமான இராமாயணமும் தெளிவாகக் கூறுகின்றன.

இலக்கை வரலாறும் இராயணமும்:

ஒரு நாட்டை ஆக்கிரமிப்பதற்காக நடந்த படையெடுப்பை முக்கியகருவுலமாகக் கொண்ட இராமாயணத்தில், படையெடுப்பை நியாயப்படுத்துவதற்காக காவியத்தை எழுதிய வான்மீகி முனிவர் பல விடயங்களை மனுதர்மமாகச் சேர்த்துள்ளார் என்பது யதார்த்தமான உண்மை. இதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த தென்னிந்தியரான கம்பர் அதனைத் தேவகாவியமாக மக்கள் முன் வைத்துள்ளார்.

ஆரம்பத்தில் தென்னிந்தியாவில் இராமாயணத்திற்கு பல எதிர்ப்புகள் ஏற்பட்டாலும், வடதிந்திய அழுத்தத்தின் காரணமாக அந்த எதிர்ப்புகள் மழுங்கடிக்கப்பட்டு விட்டன. இலங்கையில்

இராமாயண காவியத்தில் இராமரும் - இராவணனும் முக்கிய கதாபாத்திரங்களாகும். இலங்கையில் பலம்பொருந்தியவரும் இலிங்க வழிபாட்டில் சிறப்புற்றிருந்தவருமான சக்கரவர்த்தியை இழிவுபடுத்தி வடிந்திய படையெடுப்பிற்கு காரணம் கூறப்பட்டுள்ளமை காவியத்தில் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. இதனை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் மேலும் முன்னெடுத்துச் சென்று வடதிந்திய ஆக்கிரமிப்பு சரியென்று நியாயப்படுத்தி காவியத்தின் கதாபாத்திரங்களை கடவுள்களாக வழிபடவைத்த பெருமை அவர்களையே சாரும். இதனால் இலிங்க வழிபாடு சிறப்புற்றிருந்த இலங்கையில் விஷ்ணு வழிபாடு பலம்பெற்று வருவது கண்கூடு.

இராமாயணத்தில் வரும் இரண்டு கதாநாயகர்களுள் ஒருவரான இராவண மகாராசா இலிங்க வழிபாட்டில் சிறந்தவர், யுத்த தந்திரங்களில்

முதன்மையானவர், தசாதிறமையுடையவர் என்று அவர் புகழப்பட்டாலும், இலங்கை இலக்கிய கர்த்தாக்களில் வடஇந்திய அடிவருடிகள் அதற்கு முன்னிலை கொடுக்கத் தவறினர். இதனால் இலங்கையிலிருந்த இராவண மகாராசா இழிவுபடுத்தப்படுகிறார் என்ற உணர்வை மக்கள் மனதில் பதிய வைக்கத் தவறிவிட்டனர்.

ஆனால் சில முக்கியஸ்தர்கள் இராவண மகாராசாவின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறியதோடு அவரை இலங்கை வரலாற்றின் அடையாளமாகக் குறித்து எமது காலக்கணிப்பைச் செய்துள்ளனர். இதற்கு இலங்கையின் காலக்கணிப்பைக் கூறும் பஞ்சாங்கத்தைக் குறிப்பிடலாம். இராவண மகாராசா கலியுகத்தின் ஆரம்பத்தில் வாழ்ந்தவர் என்றும், அது சுமார் கி.மு 3084 ஆண்டுகள் எனவும் தெரிவித்துள்ளனர்.

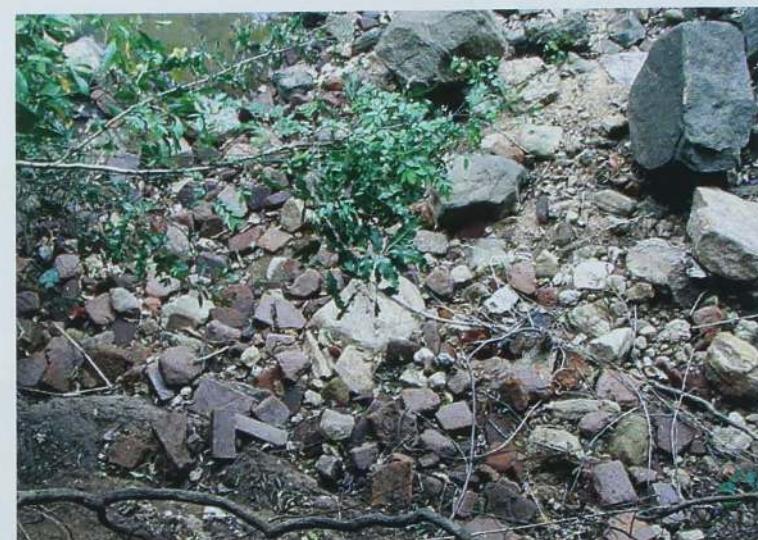
இராவண மகாராசா இலிங்கத்தை வழிபட்ட சைவ சமயி. அவர் காலத்தில் இலிங்க வழிபாடு முதன்மை பெற்றிருந்தது என்பதை திருமுறைகளும் குறித்துள்ளன. இதன் மூலம் இராவண மகாராசா, இலங்கைத் தமிழர்கள் மற்றும் அவர்களின் கால எல்லையின் அடையாளமும் என்பதை ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இதன்மூலம் இராவண மகாராசா காலத்தில் இலங்கையில் வளர்ச்சியடைந்த சமூகம் ஒன்று வாழ்ந்தது என்பதற்கு வேறு ஆதாரங்கள் எதுவும் தேவையில்லை.

இலங்கையில் தமிழர் வாழ்ந்த பிரதேசங்களில் இலிங்கவழிபாடுநடுகல்முறையாக இருந்து மாற்றம் கண்டுள்ளதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த இலிங்க நடுகற்கள் கருங்கல்லில் பொளியப்பட்டவையாகும். இலிங்க வடிவங்களை கருங்கல்லில் சிருஷ்டித்தவர்கள் நாகர்கள் என்று வரலாற்றில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேநேரம் நாகர்கள் ஐந்துதலை நாகசிலைகளை வழிபட்டவர்கள். இந்த நாகசிலைகளும் கருங்கற்களில் பொளியப்பட்டவையாகும்.

கருங்கல்லில் வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் பொளியப்பட்டபோது அவற்றை பிரதிஷ்டை செய்யும் ஆலயங்களும் கருங்கல்லிலேயே கட்டப்பட்டுள்ளன. இதற்கு அடங்காப்பற்று-வன்னிப் பிரதேசத்தின் காடுகளுக்குள் நிலத்தில் விழுந்துள்ள தூண்களும், நிற்கும் நிலையில் உள்ள தூண்களும் ஆலயங்களின் சிதைபாடுகளும் சான்று பகருகின்றன. மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் தண்ணிமுறிப்புக் குளத்தின் கீழுள்ள குருந்தனுர் மலையில் நிறுத்திய நிலையில் கருங்கல் தூண்கள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavanaham.org

குருந்தனுர் மலையில் கருங்கல் தூண்கள்.

சாளம்பன் ஆற்றில் செங்கற்கள்.

பனங்காமம் வீதியில் செங்கல் அடுக்கு.

ஒட்டுசுட்டான் மற்றும் கற்சிலைமடுப் பிரதேசத்தில் தனியார் ஒருவரால் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த தொல்லியல் சின்னங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, தற்போது கற்சிலை மடுவில் பாதுகாப்புப் பிரிவினரின் முகாமிற்கு அடுக்கல் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இடத்தில்

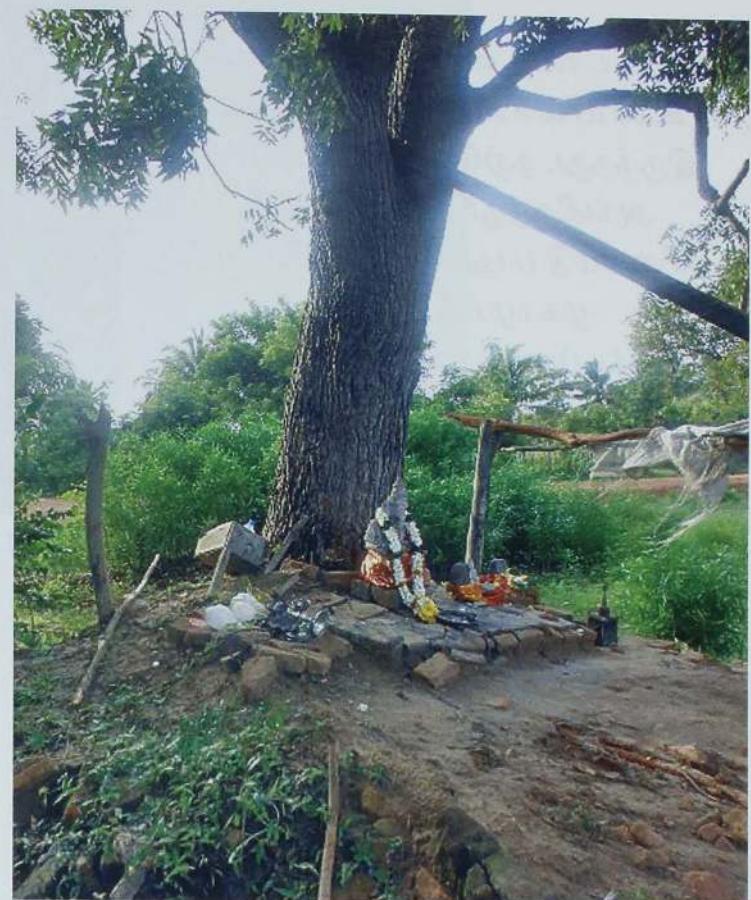
கருங்கல்லில் பொளியப்பட்ட இலிங்கங்கள், பீடங்கள் ஆகியனவும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கருங்கல் பாரம்பரியத்தின் பின்னர் செங்கற்களை உபயோகித்து வழிபாட்டுத்தலங்கள் அமைக்கும் பாரம்பரியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதை தெரிய வருகிறது. கருங்கல்லில் பொளியப்பட்ட சிலைகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சைவ சமய ஆலயங்கள் கருங்கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளன. கருங்கல் சின்னங்கள், இலிங்க வழிபாட்டு அடையாளங்கள் உள்ள இடங்களில் செங்கல் பாரம்பரியமும் இருந்த மைக்கான அடையாளங்கள் பல அடங்காப்பற்று - வன்னிப் பிரதேசத்தில் இருக்கின்றன.

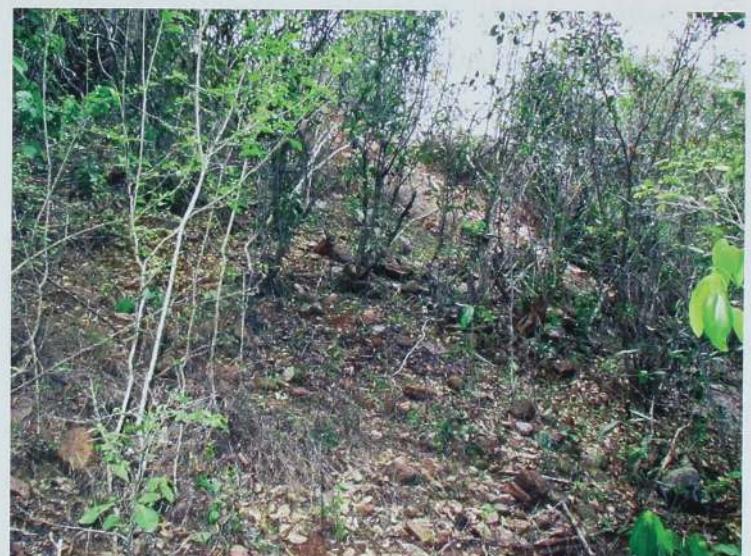
தமிழர் வாழ்ந்த வடபுலப் பிரதேசங்களில் இலிங்க வழிபாடு மேலோங்கி இருந்த காரணத்தினால் சைவ சமயத்தின் முக்கிய எடுகோளாக தியானமே இருந்தது. தியானத்தின் மூலம் இறைவனாடியைச் சேரமுடியம் என்ற நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியில் இருந்தது. சைவ சமயிகள் தியானம் செய்யும் இடங்களாக பெருநிலப்பரப்பு பிரதேத்திலுள்ள நதிகளையும், அதற்கு அருகே இருந்த மலைக் குன்றுகளையும் தெரிவு செய்துள்ளனர். அங்கு ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டிருந்த ஆலயங்களுக்கு அருகே கருங்கற்களில் பொளியப்பட்ட தியான பீடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

பிற்காலத்தில் பெளத்த சமயம் இலங்கைக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. பெளத்த சமயத்தின் முக்கிய அம்சமும் தியானமேயாகும். பெளத்த சமயம் இலங்கைக்கு கொண்டு வரப்பட்டதும் அநேக தமிழர்கள் பெளத்த சமயத்தை கடைப்பிடித்தமை தெளிவாகிறது. அவர்கள் சைவ சமயிகள் தியானம் செய்யும் இடங்களுக்கு அண்மையிலேயே தங்களை டைய தியான தலங்களையும் அமைத்துள்ளனர். தட்டயமலை, குருந்தனூர் மலை, முதலியாகல்லு மலை, வாவெட்டி மலை, கற்சிலைமாடு போன்ற இடங்களில் உள்ள தொல்லியல் அடையாளங்கள் இதற்கு சான்றாகின்றன. தட்டயமலைச்சாரலில் கருங்கல்லில் பொளியப்பட்டிருந்த தியான தலத்தைச் சுற்றி கருங்கல் மதில் கட்டப்பட்டிருந்தது. இந்த மதில் சாளம்பன் ஆறு வரை சுற்றிக் கட்டப்பட்டிருந்தது. தற்போது ஆற்று நீரின் அரிப்புக் காரணமாக கருங்கல் மதில் வெளியே தெரிகின்றது.

பிற்காலத்தில் கருங்கல்லால் கட்டப்பட்ட உயரம் குறைந்த மதிலினால் போதிய பாதுகாப்பு இல்லை என்பதை உணர்ந்த காரணத்தினால், கருங்கல் மதிலுக்கு சமார் 4 அடி தூரத்தில் செங்கற்களால் மதில் கட்டப்பட்டுள்ளமைக்கு, ஒட்டுசுட்டான் தட்டயமலையில் உள்ள செங்கல் சிகித்தங்கள்

குவில் செங்கல் அடுக்கு

வாவெட்டி மலை உச்சியில் செங்கல் சிதைவு

Digitized by Noolaham Foundation
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

ஓட்டுசுட்டான் - வாவெட்டி மலையின் உச்சியில் சிவலிங்கக் கோவில் இருந்தது. தற்போது சிவலிங்கம் அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டு கற்சிலைமடு பாதுகாப்புப் பிரிவினரின் முகாமுக்கு அருகில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. வாவெட்டி மலை உச்சியில் இருந்த செங்கல் அடுக்கும் சிதைக்கப்பட்டுள்ளது.

செக்கடிப்புலவு செங்கல் அடுக்கு

ஆதாரமாகின்றன. தட்டயமலையில் சாளம்பண் ஆற்றில் ஏற்பட்டுள்ள மண்ணாயிப்பின் காரணமாக கருங்கல் மதிலுக்கு அடுத்துக் கட்டப்பட்டிருந்த செங்கல் மதில் கற்கள் ஆற்றில் விழுந்து நீண்ட நாட்களாக நீரினால் கரைக்க முடியாமல் முழுமையான கற்களாகவும் இருக்கின்றன.

மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் தண்ணீமுறிப்புக் குளத்தின் கீழ் குருந்த(ன)னார் இருக்கின்றது. இங்குள்ள மலை உச்சியில் இலிங்க வழிபாடு இருந்தது. அதேபோல குளத்தின் கட்டில் ஐந்துதலை நாக வழிபாடு இடம்பெற்றமைக்கான நாக சிலையும் இருந்துள்ளது. இங்கு வாழ்ந்த தமிழர்களான நாகர்களுக்கு இடையில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்ட காரணத்தினால் மோதல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அப்போது பெளத்த துறவி ஒருவர் வந்து அவர்களை அமைதிப்படுத்தி பெளத்த சமயத்திற்கு மதம் மாற்றியதாக வரலாற்று நூல்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. உலகளாவிய ரீதியில் பெளத்தம் பரவி வந்த காலத்தில் இலங்கையிலும் அதன்பலம் மிகுந்து காணப்பட்டுள்ளது.

செங்கல் அடுக்குகள் :

செங்கல் பாவனைக் காலத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள கோபுர வடிவங்கள் அடங்காப்பற்று- வன்னிப் பிரதேசத்தின் பல இடங்களில் உள்ளன. செங்கற் களை மட்டும் ஒன்றுடன் ஒன்றைச் செருகி கோபுர வடிவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் உச்சியில் கலசம் மற்றும்கருங்கல்லில் பொளியப்பட்டமூடிகள் வைக்கப்பட்டிருந்ததாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது. தற்போது செங்கல் அடுக்குகளின் நடுப்புகுதிகளில் இருந்த அநேக கற்கள் அகற்றப்பட்டுள்ளன.

பனங்காமத்திலிருந்து (பாணன்கமம்) மூன்று முறிப்புக்குச் செல்லும் வீதியில் இளமருதங்குளம் கிராமத்தை தாண்டியதும் வீதியின் அருகே உள்ள காட்டுக்குள் சுமார் அரை கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் இருக்கும் குள்ளில் கூம்பி வடிவில் செங்கந்தான்தான் | ஆவாழியுள்ளன.

நன் மேல் ஒன்றாக அடுக்கப்பட்டுள்ளன. செங்கல் அடுக்கின் உச்சியில் மரங்கள் வளர்ந்துள்ளன.

வவுனியா - ஓமந்தை முதலியாகுளம் கல்லு மலையில் உச்சியில் இருந்த செங்கல் அடுக்கின் நடுப்புகுதியும் அகற்றப்பட்டுள்ளது. செங்கற்களை ஒன்றேடு ஒன்றைப் பொருத்துவதற்கும் அடுக்கு வதற்கும் எந்தவித கலவைப் பொருட்களும் உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை.

தண்ணீமுறிப்பு - குருந்தனார் மலையின் உச்சியில் செங்கல் அடுக்கின் மேல் இலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்தது. இலிங்கம் சிதைக்கப்பட்ட போது அங்கு எஞ்சியிருந்த ஆவுடையார் குழும முனை என்ற இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு பிள்ளையார் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு ஆலயம் கட்டப்பட்டுள்ளது. சிவலிங்கம் அகற்றப்பட்டு அதன் கீழ்ப்புகுதியில் இருந்து செங்கல் அடுக்கு ஆழமாகத் தோண்டப்பட்டு மலை உச்சியில் கிடங்கும், குன்றைச்சுற்றி செங்கற்களும் பரவிக் காணப்படுகின்றன.

ஓட்டுசுட்டான் - வாவெட்டி மலையின் உச்சியில் சிவலிங்கக் கோவில் இருந்தது. தற்போது சிவலிங்கம் அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டு கற்சிலைமடு பாதுகாப்புப் பிரிவினரின் முகாமுக்கு அருகில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. வாவெட்டி மலை உச்சியில் இருந்த செங்கல் அடுக்கும் சிதைக்கப்பட்டுள்ளது.

மலை உச்சிகளில் மட்டுமல்ல பரவலான நிலப் பிரதேங்களிலும் செங்கல் அடுக்குகள் உள்ளன. மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் உள்ள குழுமமுனை என்ற இடத்தில் செங்கல் அடுக்கு இருக்கின்றது. இதன்மத்தியிலும் செங்கற்கள் அகற்றப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்தச் செங்கற்கள் நிறம் மாறியுள்ளன.

வவுனியா மாவட்டத்தில் செக்கடிப்புலவு என்ற இடத்தில் பரவலான வயல் வெளியில் செங்கல் அடுக்கு இருக்கின்றது. இந்தக் கற்களின் நிறமும்

கெங்கராயன்குளம் செங்கல் அடுக்கு

புதுக்குடியிருப்பு குரவில் என்ற இடத்தில் செங்கல் அடுக்கு இருக்கின்றது. குரக்கன் வயல் என்ற பதத்தின் சுருக்கமே குரவில் என்பதாகும் என தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இங்கு பல தொல்லியல் சின்னங்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. செங்கல் அடுக்கின் உச்சியில் பெரிய பாலைமாரம் வளர்ந்துள்ளது. தற்போது செங்கல் அடுக்கின் உச்சியில் பிள்ளையார் சிலை பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

அன்மையில் செட்டிகுளம் பிரிவில் கெங்கராயன் குளம் என்ற இடத்தில் செங்கல் அடுக்கு ஆய்வு களுக்காக தோண்டப்பட்டபோது அதன் நடுவே பொளியப்பட்ட கருங்கல் துண்டங்கள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்கி வைத்திருப்பது தெரிகின்றது. இந்தக் கற்கள் சைவ சமயத்தின் அடையாளம் என்பது தெளிவாகிறது. படத்தைப் பார்வையிட்ட பேராசிரியர் பத்மநாதன் அவர்கள் அதில் நாகர்களின் தமிழ் பிராமி எழுத்து வரிவடிவங்கள் தெரிவதாகக் கூறியுள்ளார்.

கி.பி.1783 களில் ஒல்லாந்த தளபதி கப்ரன் தோமஸ் நாகெல் அடங்காப்பற்று-வண்ணிப் பிரதேச த்தில் இருந்த அநேக சைவக் கோவில்களையும் அங்கிருந்த விக்கிரகங்களையும் இடித்துள்ளார். அவற்றில் பெளத்ததலங்களும் உள்ளடங்குகின்றன. பிற்காலத்தில் சைவக் கோவில்களைத் திருத்திக் கட்டுவதற்கு ஏற்கனவே கருங்கல்லினால் கட்டப் பட்டிருந்த ஆலயங்களில் இருந்த கருங்கல் சின்னங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. பல ஆலயங்கள் இருந்த இடத்திலிருந்து வேறு இடங்களுக்கு இடமாற்றமும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கி.பி.1850 களின் பின்னர் ஆங்கிலேயருடைய காலத்தில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட ஆங்கில ஆய்வாளர்களில் ரென்ற், பார்க்கர், வவுலர், நெவில் போன்றவர்களுடைய நால்களின் பூர்வகாலம்

தலங்கள் இடிக்கப்பட்டு அங்கிருந்த கருங்கல் சின்னங்களை எடுத்துச் சென்று சைவக் கோவில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இது தவறான விடயமாகும்.

இலங்கையின் வடபுல பெருநிலப்பரப்பை பொறுத்த வரையில் ஆரம்பத்தில் இலிங்க வழிபாடு, செழித்தோங்கி இருந்தது. பின்னர் இடம்பெற்ற இந்தியபடையெடுப்புகள்காரணமாக பலசமயங்கள் பரவியுள்ளன அல்லது பரப்பப்பட்டுள்ளன. விஷ்ணு வழிபாடு மற்றும் பெளத்த சமய வழிபாடு ஆகியன தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் ஊடாக பரப்பப்பட்ட காரணத்தினால் தமிழர்கள் பலர் இந்த சமயங்களை பின்பற்றியுள்ளமையும், அவர்களுக்கு மத்தியில் எதுவித சமய வேறுபாடுகளும் இருக்கவில்லை என்பதும் தெளிவாகிறது. அடங்காப்பற்றுவன்னியில் இவற்றிற்கான அடையாளங்களும் வரலாறுகளும் நிறையவே உள்ளன.

அந்நியருடைய வருகையின் பின்னர் கிறிஸ்தவ சமயம் இலங்கையில் பரப்பப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே இருந்த சமய வழிபாடுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும், காலங்களையும் முறையாக ஆய்வு செய்யத் தவறிய ஆங்கில ஆய்வாளர்கள், பெளத்த சமய தலங்களில் இருந்த சிதைவுகளைக்கொண்டு சைவ ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன என்று தவறாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

செட்டிகுளம் கெங்கராயன் குளத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட செங்கல் அடுக்கின்நடுவில் இருக்கும் கருங்கல் அடுக்கு சைவசமய வழிபாட்டுக் காலத்திற் கான முக்கிய ஆதாரமாகும். தவறான சமய வழி பாட்டுக் குறிப்புகளினால் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்டு வரும் குழப்பங்களுக்கு இது ஒரு தீர்வாகவும் அமையும். இதனால் இந்த விடயங்களை எது விதமான பாரபட்சமும் இன்றி ஆய்வு செய்ய வேண்டிய தேவை அவசியமாகின்றது.

ஜீலை, ஆகஸ்ட் செப்டெம்பர் மாதங்களில் நேபாளம் மற்றும் இந்தியாவின் சில பகுதிகளிலும் கொண்டாடப்படுவது தீஜ் (Teej) பண்டிகையாகும். நேபாளத்தில் பகுன்ஜதி (Bahunjati) மக்களால் பிரதானமாகக் கொண்டாடப்படும் பல பண்டிகைகளுக்குரிய மரபு ரீதியான பெயரால் விளங்குவது தீஜ் ஆகும்.

ஹர்ஜாலி தீஜ் (Harjali) ஹர்தலிகா (Hartalika) தீஜ், கேவாடா (Kevada) தீஜ், அக்ஹா (Akha) தீஜ், ஓராரா (Awra) தீஜ், கஜால் (Kajal) தீஜ், என்றவாறு வெவ்வேறு பெயர்களில் தீஜ் கொண்டாடப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கது.

பருவப் பெயர்ச்சிக் காலத்தினை வரவேற்று சிறுமிகள் மற்றும் பெண்களால் கொண்டாடப்படும் பண்டிகையாக ஹர்தலிகா தீஜ் விளங்குகின்றது. வண்ணவண்ண ஆடைகளை அணிந்தவாறு அவர்கள் ஆடிப்பாடி மகிழ்வதுடன் பிரார்த்தனை நடவடிக்கைகளிலும் மும்முரமாக ஈடுபடுவார்கள். சிவனுடன் இணைந்து பார்வதி தேவிக்கு அர்ப்பணமாக இவ்விழா நடத்தப்படும். இப்பெண்கள் அணிந்திருக்கும் ஆடை பெரும்பாலும் செந்நிறமாக அமைந்திருக்கும். காரணம் சிவப்பு நிறம் காதலின் குறியீடாகக் கொள்ளப்படுவதால் ஆகும். பச்சைப்பசேல் எனத்தோன்றும் இயற்கையையும் மழையையும் மரபு ரீதியான பழக்கவழக்கங்கள் பண்பாடுகளுடன் கொண்டாடுவர். அத்துடன் கை, கால் விரல்களில் மருதாணியை இட்டுக்கொண்டு பார்வதி தேவியை வழிபாடு செய்வதுடன் பெண்கள் ஒன்றுகூடி, விளையாடிக் களித்து, கதைகள் கூறி, ஊஞ்சல் ஆடி, விசேடஉணவு வகைகளைப் பகிர்ந்துண்டு, உல்லாசமாகப் பொழுதைப் போக்குவதுண்டு. இந்தியாவின் தென் மாநிலங்களில் குறிப்பாகத் தெலுங்கானாவில் தீஜ் உற்சவமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

**மங்கையர் ஆடிப்பாடி
கொண்டாடி மகிழும்**

‘தீஜ்’ பண்டிகை

வட இந்திய சந்திரமாதமான ஷ்ரவானாவின் சுக்ல பத்ததின் (ஓளிக்காலம்) மூன்றாம் நாள் ஹரியாலி தீஜ் கொண்டாடப்படும். தீஜ் பண்டிகைக் காலத்தில் திருமணமான பெண் பிள்ளைகளுக்கு பெற்றோர் ஆடைகள், வளையல்கள், திலகம், மருதாணி போன்றவற்றைப் பரிசாகக் கொடுத்து மகிழ்வார்கள். ‘கேவார்’ (Ghewar) எனப்படும் விசேட இனிப்பு உணவினையும் அந்நாளில் பெற்றோர் தமது புத்திரிகளுக்கு தயாரித்துக் கொடுப்பார்கள்.

பஞ்சாப், ஹரியாணா, சண்டிகார் ஆகிய பிராந்தியங்களில்

பஞ்சாப் கொண்டாட்டம்

பஞ்சாபில் தீஜ் பண்டிகை ரீயன் (Teeyan) எனப்படும். எல்லா மதங்களைச் சேர்ந்த பெண்களும் இப்பண்டிகையை உற்சாகமாகக் கொண்டாடுவார்கள். பெண்கள் ஒன்று சேர்ந்து பிரார்த்தனைகளை யும் களிப்பூட்டும் விளையாட்டுகளையும் மேற்கொள்வர். திருமணமான பெண்கள் தமது பெற்றோரின் வீடுகளுக்கு விஜயம் செய்வார்கள். தீஜ் காலத்தில் பெண்கள் ஊஞ்சல் கட்டி ஆடுவது விசேடமான ஒன்றாகும். பாடசாலைகளில் கண்காட்சிகளும் நடனப் போட்டிகளும் இடம்பெறும்.

ஹரியானா மாநிலத்தில் மிகப் பிரபலமான பண்டிகைகளில் ஒன்றாக விளங்குவது ஹரியாலி தீஜ் ஆகும். உத்தியோக விடுமுறை தினமான இந்நாளில் ஹரியானா அரசும் மழையை வரவேற்றி நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகிறது. காலையில் இருந்து மாலைவரை பட்டங்களைப் பறக்கவிடுவது இங்கு மரபாகும். ஆனால் உயர்ந்த மாடிக்கட்டாங்கள் காரணமாக பட்டங்களைப் பறக்கவிடுவதில் இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுவதினால் நகர்ப்புறங்களில் இவை குறைந்தே காணப்படுகின்றன. இங்கும் திறந்த வெளிப்பகுதிகளில் மரங்களில் ஊஞ்சல்கள் கட்டப்பட்டு சிறுமிகளும், இளம் பெண்களும் ஊஞ்சல் ஆடி மகிழ்வார்கள். புத்திரிகளுக்கு பெற்றோர் பரிசுப் பொருட்களை அனுப்புவது, பெண்கள் தமது கணவரின் நீண்ட ஆயுள், சுகவாழ்வு வேண்டிப் பூஜைகளை நடத்துவது ஆகியனவும் இடம்பெறும்.

சண்டிகார், ராஜஸ்தான் ஆகிய மாநிலங்களிலும் இவ்விதம் பெண்கள் வண்ண வண்ண ஆடைகளை அணிவது, கை கால்களில் அழகாக மருதாணி இட்டுக் கொள்வது பார்வதி அம்பாளுக்குப் பூசைகளை நடத்துவது போன்றவை சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. ஜெய்ப்பூரில் இரண்டு நாட்கள் மிக நீண்ட ஊர்வலமும் நடைபெறும். இதனை ஏராளமான மக்கள் திரண்டு நின்று பார்வையிடுவர்.

மார்வாரிகளுக்கும் இது முக்கிய பண்டிகை

ராஜஸ்தானின் மார்வாரி சமூகத்திற்கும் தீஜ் மிக முக்கியமான பண்டிகையாகும். பெண்கள் தமக்கென விசேட நண்பகல் உணவு நிகழ்ச்சி ஒன்றையும் ஏற்பாடு செய்து எல்லோருமிருந்து உணவுண்டு மகிழ்வார்கள். புதிதாக திருமணம் முடித்த பெண்களுக்கு கணவனின் குடும்பத்தவர்கள் முதலாவது தீஜ் பண்டிகையின்போது ஒரு தங்க ஆபரணத்தைப் பரிசாக வழங்குவது வழக்கமாகும்.

புத்திரிகள் வழமையாக தீஜ் பண்டிகையை தமது பெற்றோருடன் கொண்டாடி மகிழ்வர். பெற்றோர் வீட்டுக்குச் செல்லும் அவர்கள் தீன் பண்டங்களை எடுத்துச் செல்வார்கள். பெற்றோரின் வீட்டிலிருந்து திரும்பி வந்தபின் கணவரது பெற்றோர் இல்லத்தில் புத்தி தீஜ் (Buddhi Teej) பண்டிகையைக் கொண்டாடுவர்.

உத்தரப் பிரதேசத்தில்

உத்தரப் பிரதேச பெண்கள் கஜாரி தீஜ் பண்டிகையின்போது சிவனை வணங்கித் துதித்து “கஜ்ரீ”
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

களைப் பாடுவார்கள். பெண்கள் இந்நாளில் உணவோ, நீரோ அருந்தாமல் நாள் முழுவதும் விரதமிருந்து இரவு சந்திரனைக் கண்ட பின் “சத்து” (Sattu) என்னும் உணவை உண்டு விரதத்தை முடித்துக் கொள்வர்.

ஹர்தலிகாதீஜாம் ஒரு முக்கியமான கொண்டாட்டமாகும். வட இந்திய சந்திர மாதமான பத்ரபுத்தில் (Bhadrapud) ஜூம் நாள் இதுவோர் பிரதான கொண்டாட்டமாக அனுஷ்டிக் கப்படுகிறது. ஹர்தலிகாதீஜாம் ஒரு முக்கியமான கொண்டாட்டமாக அனுஷ்டிக் கப்படுகிறது.

தினத்தின் மாலைவேளை பெண்கள் சிவன் - பார்வதி தேவியை அவர் தம் திருமண நிகழ்வை நினைத்து வணங்கித்துதித்து, இரவு முழுவதும் பிரார்த்தனைகளைக் கேட்டிருப்பர். அன்றைய தினம் மாலை பெண்கள் தமது விரதத்தை ஆரம் பித்து நீரும் அருந்தாமல் இருந்து மறநாள் மாலை தமது விரதத்தை முடித்துக்கொள்வர். ராஜஸ்தான், உத்தரப்பிரதேசம், உத்தரகாந்த், பீகார் ஜார்காந்த் ஆகிய மாநிலங்களில் பிரதானமாக இப்பண்டிகை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. ராஜஸ்தானில் பார்வதி தேவியின் திருவுருவச்சிலை கோலாகலமாக சங்கீதம் மற்றும் பாடல்களோடு வீதிகள் வழியாக ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்படும். மத்திய பிரதேசத்திலும் ஹர்தலிகா கொண்டாட்டம் சிறிய அளவில் கொண்டாடப்படுகிறது.

ஹர்ஜாலி தீஜ் கொண்டாடப்படும் வேளையில் தான் “ஜாலான்லீலா” என்னும் ஊஞ்சல் கொண்டாட்டம் இடம்பெறுகிறது. இது “ஜாலானி” உற்சவம் அல்லது “இந்தோஹற்சவம்” எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. கிருஷ்ணனுடனும் ராதையுட

வைத்து பூஜைகள் நடைபெறும். இருந்தபோதும் ஹர்ஜாலி தீஜ் கொண்டாட்டம் பார்வதி தேவியை பூசிப்பதற்கெனவும் ஜாலான் உற்சவம் கிருஷ்ணன்-ராதையைப் பூசிக்கவும் இடம்பெறுகின்றன.

நோளம்

நேபாளத்தில் ஹர்தலிகா தீஜ் மூன்று நாள் கொண்டாட்டமாக நிறைந்த விருந்துபசாரங்களுடனும் கடுமையான விரதங்களுடனும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. சிவனாருடன் இணைந்து கொண்ட பார்வதி அம்பாளை நினைவில் நிறுத்தி பெண்கள்

னும் சம்பந்தப்பட்ட இக்கொண்டாட்டம், உத்தரப்பிரதேசத்தின் பிருந்தாவனம் பகுதியில் உள்ள ஆலயங்களில் கொண்டாடப்படுகிறது. இக் கொண்டாட்டம் கிருஷ்ண ஜன்மாஷ்டமி வரை 13 நாட்களுக்கு நடைபெறுகிறது. பச்சை வர்ண ஆடைகளால் அலங்கரிக்கப்படும் கிருஷ்ணன்-ராதை உருவச்சிலைகள் ஆலயங்களில் ஊஞ்சல்களில்

“

ஹர்தலிகா தீஜின் முதல் நாள்
பெண்கள் மிகச்சிறந்த வண்ண
ஆடைகளுடனும்
அணிகளுடனும் ஒரு பொது
இடத்தில் கூடி நடனங்களை
ஆடுவதுடன் பக்திப்
பாடல்களையும் பாடுவார்கள்.

”

கணவன், பிள்ளைகளின் நலனுக்காகவும் ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் பொருட்டும் தேவியின் அருளை வேண்டி மூன்று நாட்கள் விரதங்களை அனுஷ்டிப்பர்.

இந்த நாட்டிலும் ஆடல் பாடல்கள், இக் கொண்டாட்ட வேளையில் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்திருக்கிறது. உலகெங்கிலும் வாழும் நேபாளப்

பெண்கள் ஹர்தலிகா தீஜ முக்கியமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

ஹர்தலிகா தீஜின் முதல் நாள், பெண்கள் மிகச் சிறந்த வண்ண ஆடைகளுடனும் அணிகளுடனும் ஒரு பொது இடத்தில் கூடி நடனங்களை ஆடுவது டன் பக்திப் பாடல்களையும் பாடுவார்கள். அன்றைய தின விருந்தின் மிக முக்கிய அம்சம் என்னவெனில் ஆண்கள்தான் சிறந்த உணவுவகை களைத் தயாரித்து, பெண்களுக்கு விருந்து வைப்பார்கள். வருடம் முழுவதும் தமது குடும்பங்களுக்காக உழைத்துக் களைக்கும் பெண்களுக்கு அன்றுதான் ஓய்வுநாள். அதனால் அவர்கள் அன்று ஒரு வேலை யையும் செய்ய மாட்டார்கள். அன்றைய தினம் அவர்களுக்கு வழங்கும் உணவு மிக விசேஷமான தாக இருக்கும்.

இந்நாளே பெரும்பாலும் அவர்களது கருத்துச் சுதந்திர நாளாக இருப்பதினால் தமது நடனப் பாடல்களில் தமது கஷ்ட நஷ்ட உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவார்கள். இன்றையகாலகட்டத்திலே பெண்கள் இந்நாட்களில் சமூகப் பிரச்சினைகளையும் பெண்களுக்கு எதிரான பாரபட்சங்களையும் எடுத்துக்காட்டும் வகையில் நடனப் பாடல்களில் அவற்றை வெளிப்படுத்தி வருகிறார்கள். நள்ளிரவு வரை நீண்டு செல்லும் கொண்டாட்டத்தின் பின் 24 மணிநேர விரத அனுஷ்டிப்பு ஆரம்பிக்கும்.

இரண்டாம் நாள்

இரண்டாம் நாள் முழுவதும் விரதம் அனுஷ்டிப்பு இடம்பெறும். சில பெண்கள் உணவு உண்பதை விலக்கிவிடுவதுடன், நீரும் அருந்துவதில்லை. வேறு சிலர் பழம் அருந்தி நீரைக் குடிப்பார். திருமணமான பெண்கள், திருமணமாகாத பெண்கள் ஆகிய இரு தரப்பினருமே விரதம் அனுஷ்டிப்பார். திருமணமான பெண்கள் கணவரது நீண்ட ஆயுளுக்கும் தமது மகிழ்ச்சிகரமான குடும்ப வாழ்வுக்கும் அம்பிகையின் அருளை வேண்டித் துதிப்பார். திருமணமாகாத பெண்கள் தமக்கு நல்ல கணவன் வேண்டி விரதமிருப்பார்கள்.

அழகான ஆடைகளை அணிந்து அருகே இருக்கும் சிவன் கோவிலுக்குச் செல்லும் மங்கையர் கோவிலுக்குச் செல்லுகையில் பாடி, நடனமாடியாடியே செல்வார்கள். பசுபதிநாதர் ஆலயத்துக்கு மிக அதிக எண்ணிக்கையான பக்தர்கள் வருவார்கள். சிவனை வலம் வந்து வணங்கும் அவர்கள், பூக்கள், இனிப்பு வகைகள், சில்லறை நாணயங்கள் ஆகியவற்றை காணிக்கையாகச் செலுத்துவார்.

முன்றாவது நாள்

மூன்றாவது நாள் கொண்டாட்டம் ரிசி பஞ்சமி யாகும். முதல் நாள் பூஜையை முடித்த பின் பெண்கள் ஞானிகளையும் தெய்வங்களையும் வணங்கி, புனித தத்திவான் மரத்தின் வேரடியில் காணப்படும் செம்மண்ணையும் அதன் இலைகளையும் சேர்த் தெடுத்து உடலில் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்வார். இந்தப் புனித நீராடலே தீஜ் கிரியையின் இறுதி அம்சமாகும். அதன் பின் பெண்கள் தமது பாவங்களில் இருந்து கழுவப்பட்டவர்கள் எனக் கருதப்படுகின்றனர். ஆனாலும் சமீப காலத்தில் இக்கொண்டாட்டத்தின் கிரியைகள் சிலவற்றில் மாற்றம் தெரிகின்றதாயினும் அதன் சாராம்சம் ஒரே மாதிரியாகவே இருப்பதாக உள்ளது.

யாழ். கோட்டை

முனீஸ்வரன் ஆவயம்

கலாசூத்தினம்
இராசையா ஸ்திரன்

உலகெலாம் நிறைந்து விளங்குகின்ற எல்லாம் வல்ல பரம் பொருளான இறைவன் தம்மை வழிபடும் அடியார் களின் குறைபோக்கி நிறைவாழ்வருள சிவபூமியாம் யாழ்ப்பாணத்திலே கோட்டை முனீஸ்வரனாக எழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்றான். இந்த முனீஸ்வரனை யாழ். மக்கள் “முனியப்ப சுவாமி” என்றே அழைக்கின்றனர்.

இந்த யாழ். கோட்டை முனீஸ்வரன் ஆலயம் மிகவும் பழையையான தொன்மை மிக்க, வரலாற்றுப் பிரசித்திபெற்ற, சீர்த்தி மிக்க, ஓர் ஆலயமாகும். ஆலயங் கள் ஆன்மாவை லயப்படுத்தி அமைதி பெறச் செய்கின்ற அற்புதத் திருத்தலங்களாகும். அந்த வகையில் யாழ். கோட்டை முனீஸ்வரன் ஆலயம் மக்களை ஈர்த்திமுத்து அமைதிவாழ்வுக்கு வழிகோலும் முதன்மை வாய்ந்த திருத்தலமாகும். யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்துடன் பிரதான கேந்திர ஸ்தலமாக மினிர்கின்ற ஒல்லாந்தருடைய கோட்டையை முனீஸ்வரன் கோயிலும் இருப்பதனால்

இது ஒரு வரலாற்றுத் தொன்மையுடன் திகழ்கின்றது. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தெற்கு நுழைவாயிலில் கோட்டைக்குச் சமீபமாக அடியாள்களுக்கு அருளும் அருட் தெய்வமாக முனீஸ்வரர் கடவுள் வீற்றிருந்து காவல் தெய்வமாக அருளாட்சி புரிகின்றார்.

இந்தக் கோயிலின் ஆரம்ப வரலாறு சரியாகத் தெரியாவிட்டாலும் போர்த்துக்கேயரின் வருகைக்கு முன்னதாக நிறுவப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. அத்துடன் யாழ். கோட்டைப் பகுதியில் ஒரு சிவன் கோயில் இருந்ததாகவும் காலக்கிரமத்தில் அதுவே ‘முனியப்பர்’ என்று வழங்கப்பட்டதாகவும் போர்த்துக்கேயரால் காவல் தெய்வமாகக் கருதப் பட்டு வழிபடு தெய்வமாக மதிக்கப்பட்டதாகவும் கர்ணபரம்பரைக்கதை கூறுகின்றது. மேலும் இது ஒரு பழைய வாய்ந்த கோயில் என்பதற்கு புதைபொருட் சின்னங்களும் கல்வெட்டுக்களும் சான்றாதாரமாகக் காணப்பட்ட போதிலும் இன்று வரை நிருபணமில்லை. எனினும் யாழ்.கோட்டை பாதுகாப்பு அரணாக அமைந்து மக்களைக் காக்கும் தெய்வமாக முனியப்பர் விளங்கியதாக வரலாறு பேசுகின்றது.

இற்றைக்குப் பலநாறு வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே முனீஸ்வரன் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது.

தெய்வீக ஆலயமாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. கி.பி. 1621 ஆம் ஆண்டு தமிழ் அரசர்களிடமிருந்து யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கீசர் தாம் தங்கியிருந்து ஆட்சியை நடத்துவதற்காக ஒரு கோட்டையைக் கட்டினர். இதற்கான கட்டடத்துக்கான முருகைக் கற்களும் மற்றும் அகண்ட கற்களும் காங்கேசன்துறையிலிருந்து எடுத்து வரப்பட்டிருந்தன.

அதன் பிற்பாடு 1658 இல் யாழ். கோட்டையைக் கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தர் அதை நவீனமயப்படுத்தி நல்ல முறையில் புதுப்பித்து ஓங்கோண வடிவில் அழகுற அமைத்தனர். இது பாதுகாப்பு அரணாகவும் அரசாட்சியை நடத்தும் நிர்வாக நடவடிக்கையின் மையமாகவும் அமைந்திருந்தமையால் அன்றிருந்த மக்கள் இதனை “இராசவாசல்” என்ற பெயர் கொண்டு அழைத்ததாகத் தெரியவருகிறது.

இவ்வாறு அமைத்த இராசவாசலுக்குள்ளே ஆட்சி நடத்திய ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாண மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெறுவதற்காக முனியப்பர் ஆலயத்தை ஆகரித்தனர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இங்கிருந்த

முனீஸ்வரர் கோயிலானது முதலில் சிறு குடிலாகவே இருந்ததாம். யாழ்.வாசிகள் இவரை “முனியப்பரே” என அழைத்து பக்திப் பரவசமாகிப் பொங்கலிட்டுப் படையல் வைத்து சைவமுறைப்படி வழிபாடாற்றி வந்தனர்.

அரச நிலத்தில் ஆலயம் அமைத்திருந்தமையால் எவரும் உரிமை, பாராட்டவில்லை. பொதுவான பராமரிப்பிலே இந்த முனியப்பர் கோயில் தூரித வளர்ச்சி பெற்று, பேரோடும் புகழோடும் விளங்க லாயிற்று. முனியப்பரின் திருநாமமும் வேண்டுதல் களும் நேர்த்திக்கடன்களும் சிறப்பாகவே பூர்த்தி செய்யப்பட்டமையால், “கோட்டை முனியப்பர்” என்று கூறினாலே பயபக்தி தோன்றலாயிற்று.

கடவுளுக்குப் பயந்து நடந்த யாழிப்பாணத்து மக்கள் விசேட நாட்களில் அபிஷேக ஆராதனைகள், பூசை வழிபாடுகளை நடத்தி பக்திபூர்வமாக வழந்த தலைப்பட்டனர். பணக்காரர், ஏழை என்ற பாகு பாடின்றி நீதிவாண்களும் சட்டத்தரணிகளும் அரசு உத்தியோத்தர்கள் அனைவரும் நேர்த்திவைக்கு சிந்தித்து வந்திங்குசேவித்து நிற்கும் அருள் தலமாக மாறியது. குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடுவோர்களுக்கு பல்வேறு உருவங்களில் தோன்றி அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தி குற்றவாளிகள் திருந்திய நிகழ்வுகள், சம்பவங்கள் நடைபெற்றதாக முன்னோர் வாய் மொழியாக அறிய முடிகிறது.

யாழ்ப்பாணத்து மக்களிடையே பக்தி மேம்பாட்டை வளர்த்தெடுத்த முனியப்பர் கோயிலை நாடி நாள்தோறும் அடியார்கள் சென்று வழிபட்டு வரத் தொடங்கினர். பக்தர்கள் எண்ணிக்கை கூடிவர ஆலயத்தைப் பரிபாலிப்பவர்கள் நித்திய பூசை வழிபாடுகளில் கூடிய கவனமெடுத்து கோயிலை விரிவாக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் திரு. கணபதி கந்தையா என்பவருடைய மேற்பார்வையில் விசேட பூசைகள் கட்டுமானத் திருப்பணிகள் சிறப்பாக இடம்பெற்றதாக கோயில் ஆதன உறுதிகளில் இருந்து அறிய முடிகிறது. அரசு நிலத்தில் அமைந்திருந்தமையால் அரசு நிர்வாகிகளால் இந்த நியமனம் வழங்கப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது.

அதன் பின்னர் 1931 ஆம் ஆண்டு இந்த இடத்தில் ஆலயத்தை வைத்திருக்கவும் புனருத்தாரணம் செய்யவும் குத்தகை அடிப்படையில் அனுமதி தரப்பட்டது. அது முதலாக கணபதி கந்தையா அவர்களின் பெரு முறையிலினால் பல செல்வந்தர் கள், வணிகர்கள், பக்தர்கள், அடியார்கள் மற்றும் பெருமக்களின் உதவியுடன் கோயில் வளர்ச்சியற்று, திருப்பணி வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு துரித வளர்ச்சி பெற்றது.

முனியப்பருடைய பேரருட் கடாட்சம் யாழ்ப்பா
ணத்தில் நல்ல கடவுள் நம்பிக்கையையும்
உண்மையான பக்தியையும் நன்கு வேறுஞ்சி
வளர்க்கலாயிற்று. முனியப்பரின் அருள் பாலிக்கும்
அற்புதங்கள் நாட்டு மக்களிடையே பினக்குக்களைத்
தீர்க்கும் அருமருந்து என்பது இலங்கை பூராகவும்
நன்கு பரவி வேறுஞ்சியது. வெளியூரிலிருந்து வரும்
பொதுமக்கள் யாழ்ப்பாணத்தை நாடி வந்து யாழ்.
முனியப்பரை தரிசனஞ் செய்யும் வழக்கம் சிறிது
சிறிதாக வளரலாயிற்று. அதன் பிரதிபலிப்பாக 1979
ஆம் ஆண்டு தத்துவ உறுதிச் சாசனத்தின் வழியாக

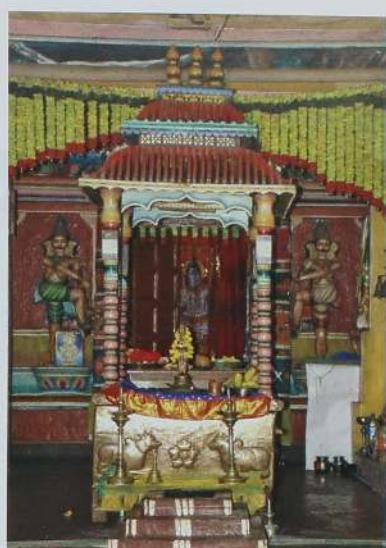

அரசால் இப்பகுதி கோயிலுக்குச் சொந்தமானது என்று எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டது.

அன்று வாழ்ந்த மக்கள் யாழ். கோட்டை முனியப்பரை ஒரு நீதிபதியாக எண்ணி தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்குமாறு சீட்டு எழுதிப் போட்டு எடுக்கும் முறையும் நடைமுறையிலிருந்த தாம். அத்துடன் இந்த முனீஸ்வரர் கோயிலுக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள யாழ். நீதிமன்றத்துக்கு வருகின்ற சிறு சிறு பினைக்குகளும் பிரச்சினைகளும் வழக்குகளும் மற்றும் குடும்பத் தகராறுகளும் திருட்டுக்கள், பொய் விடயங்கள் அனைத்துமே நீதிவானுடைய அனுமதியுடன் கோயிலுக்கு முன்னே முனீஸ்வரனுக்கு முன்னே கற்பூரதீபம் ஏற்றித் தேங்காய் உடைத்துச் சத்தியம் செய்யும் முறையும் நடைபெற்று வந்துள்ளது. இது மாத்திரமின்றி காணாமற்போன பொருட்கள் மற்றும் சூழ்ச்சி, சூனியம், பில்லி, மறைவான பொருட்கள் முதலியன சரியாகிக் கிடைப்பதற்கு நேர்த்தி வைத்து முனியப்பர் கோயில் சுவருக்கு வெள்ளை அடித்தால் அனைத்தும் வெளியாகும் என்பது நம்பிக்கையாகிற்று.

கோட்டை முனியப்பர் சுவாமிகள் வீரபத்திர மூர்த்தமும் சிவமூர்த்தமும் கொண்டவர். இக் கோயிலின் தல விருட்சமாக அரசமரம் இருக்கிறது. இங்குள்ள அரசமரம் எழுபது வருடங்கள் நிறைந்தது. ஆரம்பகாலப் பூசகரும் ஆலய பரிபாலகருமான திருவாளர் கணபதி கந்தையாவைத் தொடர்ந்து கந்தையா இராசசிங்கம் அவரது மருமகனான ம.ஞானசேகரம் ஆகியோர் மூன்று தலைமுறையாக இந்த ஆலயத்தைப் பரிபாலனம் செய்து வருகின்றனர். பரிபாலகரைத் தலைவராகக் கொண்ட 15 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய நிர்வாக சபையால் இப்போது ஆலயம் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இக் கோயிலின் இராஜகோபுரத் திருப்பணிகள்
1974 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு முன்முகப்பு
naham.org

கோட்டை முனியப்பர்
சுவாமிகள் வீரபத்திர
மூர்த்தமும் சிவமூர்த்தமும்
கொண்டவர். இக்
கோயிலின் தல
விருட்சமாக அரசமரம்
இருக்கிறது. இங்குள்ள
அரசமரம் எழுபது
வருடங்கள் நிறைந்தது.

மண்டபமும் பக்கத்தில் மகேஸ்வர பூஜைக்கான அன்னதான மண்டபமும் 2006இல் அரச உதவி யுடன் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு சிறப்புற விளங்குகின்றன. எத்தனையோ தடவைகள் யுத்தம் இடம்பெற்ற போதும் குண்டுத் தாக்குதல்கள், ஷெல் வீச்சுக்கள், ஹெலிஹோப்டர் தாக்குதல்கள் என்று அனைத்துக்கும் மத்தியில் ஈடுகொடுத்து இந்த முனீஸ்வரர் கோயிலானது சேதமின்றித் தப்பியது அவரது அற்புதமேயாகும்.

இந்த ஆலயத்தில் தினசரி மக்கள் வழிபாடு இடம்பெற்றாலும் சுக்கிரவாரமான வெள்ளிக் கிழமைகளில் விசேட பொங்கல் பூசைகள் வடை, மோதகப் பூசைகள் என்று பலதும் நடைபெறுவது வழக்கமாயிற்று. மூன்று காலப் பூசையுடன் சிறப் பாக்க திகழும் இந்த முனியப்பர் ஆலயம் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பகுதியில் நடுநாயகமாக அமைந்திருப்பதால் எல்லோரும் “கோட்டை முனியப்பர் கோயில்” என்றே அழைக்கலாயினர். இக் கோயிலின் வருடாந்த அலங்காரத் திருவிழா ஆனி மாதத்தில் வரும் புனர் பூச்சுத்தில் தொடங்கி 25 நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து சிறப்பாக இடம்பெறும்.

இறுதி நாள் ரத உற்சவம் நடைபெற்று மறுநாள் தீர்தோற்சவத்துடன் திருவுஞ்சல் நிகழும். இந்தக் கோயிலின் கீர்த்தியும் பெருமையும் புகழும் ஈழமணித் திருநாடெந்கிலும் பரவி இப்போது வெளியூர்களிலிருந்து வந்து தரிசிக்கும் அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது எனில் மிகவுமிக்கனாலோம் பல பெறுவோம்.

“முன்னவனே கோட்டை முனியப்பரே! யாழ்.நகரில் மன்னும் பரனே! மகாதேவா! பொன்னும் பதமும் கலையாவும் பாலிப்பாய் என்றன் இதயத்தனிலே இருந்து” என்று போற்றிப் புகழ்ந்து சேவித்து நிற்கும் அடியார் கூட்டத்தை இவ்வாலயத்திலே தினமும் காணலாம்.

இந்தக் கோயிலின் ஆகரவில் பல அடியவர்கள் இங்கு வந்து பஜனை, கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய் வதுடன் அடிக்கடி பொங்கிப் படைத்து அன்னதான மும் செய்து வருகின்றனர். கடவுள் பக்கி இல்லாத வர்களையும் எச்சரித்துத் தமது அற்புத அருட் சக்தியினால் தம்வசம் ஈர்த்திமுத்து வரும் இந்த அருள்மிகு முனியப்பரின் பெருமை சொல்லில் அடங்காது. “முனியப்பரின் அருளால்தான் இது நடந்தது” என்று எண்ணவைக்கும் பக்தர்கள் அளவு கடந்த பக்தியுணர்வுடன் இவரை வணங்கி வருவது இப்பொழுதும் நிகழ்கின்ற அருட்செயலாகும்.

யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பெருமை சேர்க்கும் இக் கோட்டை முனியப்பர் ஆலயத்தை புனிதப் பிறவி யாகிய மனிதப் பிறவி எடுத்தவர்கள் வாழ்நாளில் ஒரு முறையாவது தரிசிக்க வேண்டும். சண்டை ச்சரவுகளும் வீணான வாள் வெட்டுக்களும் அதர்மச் செயல்களும் அக்கிரம முரண்பாடுகளும் மலிந்துள்ள இன்றைய கால கட்டத்தில் எல்லாத் தீய சச்திகளிடமிருந்தும் நம்மைக் காப்பாற்றி அருள் புரியவல்ல முனியப்பரைத் தரிசிப்போம். வாழ்வில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது எனில் மிகவுமிக்கனாலோம் பல பெறுவோம்.

சுச்சோலம்

பாக்டர் திருமதி விவியன் சத்தியசீலன்

(MDCS) சிரோஷ்ட விரிவுரையாளர்

சித்த மருத்துவத்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

இது சிறு செடி வகையைச் சேர்ந்த வாசனையுள்ள தாவரமாகும். குழாய்களுடன் நார்த்தன்மையான, சதைப்பற்றான வேர்த் தொகுதியைக் கொண்டது. இலை குறுக்காகவும் நிலத்திற்கு சமாந்தரமாகவும் 6.2 செ.மீ தொடக்கம் 12.5 செ.மீ நீளமும் 4.3 செ.மீ தொடக்கம் 8.7 செ.மீ அகலமும் உடையதாகும். நீண்ட இலைகள் பச்சை நிறமுடையதாகவும் இருப்பதோடு குறுகிய இலை காம்புடையதாகக் காணப்படும்.

ஓழுங்கற்ற இருபாலான வெண்ணிற பூக்கள் காணப்படும். தாவரத்தின் நடுப்பகுதியில் இலைகளுக்கு நடுவில் பழங்கள் இருக்கும்.

இதன் கனிகள் நீள் வட்ட மெல்லிய உறையால் மூடப்பட்டு இருப்பதோடு அதனுள் விதைகள் காணப்படும். இச்செடியில் ஆனி, ஆடி மாதங்களில் பூக்களை அவதானிக்கலாம்.

பரம்பலும் இனவிருத்தியும்

விதைகள் மூலம் இனவிருத்தி அடையும் இச்செடியை தோட்டங்களில் பயிரிட்டு வளர்க்கலாம். மட்ட நிலத்தன்டை பயிரிட்டு இனவிருத்தி செய்யலாம்.

மருத்துவப் பயன்கள்

இதன் மட்ட நிலத்தன்டு (Rhizome) மருத்துவப் பயன்மிக்கதாகும். இம்மட்ட நிலத்தன்டு களை சேகரித்து, சிறு சிறு துண்டுகளாக்கி, தோலை மெலிதாக உரித்து, நிழலில் உலர்த்த வேண்டும். பின் பொடி செய்து 2- 3 கிராம் அளவு எடுத்து தேனில் கலந்து காலை, மாலை வழங்க இருமல், நாட்பட்ட இருமல் தீரும்.

**தாவரவியற் பெயர் - Kaempferia Galanga
குடும்பம் - Zingiberaceae**

பசியின்மை மற்றும் சமிபாடு அடையாமை ஆகியவற்றுக்கு இதன் உலர்ந்த அல்லது உடன் சேகரித்த மட்ட நிலத்தன்டுகளை தோலுரித்து, 40 கிராம் அளவு எடுத்து, 250 மில்லி நீர் விட்டு, சம பங்காக வற்றக்காய்ச்சி 30 மில்லி அளவு எடுத்து காலை, மாலை குடிக்க கொடுக்க நீங்கும். இதன் மட்ட நிலத்தன்டுகளை சேகரித்து, நன்கு கழுவி பட்டுப் போலரைத்து, உடம்பு முழுவதும் பூசிவிட்டு அரை மணிநேரம் ஊற விட்டு குளிக்க கரப்பான், சிரங்கு ஆகியன தீருவதுடன் தோல் மினுமினுப்பாக வெளியிருப்பவை மணமுமின்றி இருக்கலாம்.

**விதைகள் முலம் இனவிருத்தி அடையும் இச் செடியை
கோட்டங்களில் பயிரிட்டு வளர்க்கலாம். மட்ட நிலத்தண்டை
பயிரிட்டு இனவிருத்தி செய்யலாம். இந்த வாசனைத் தாவரம்
நிறம்பிய மருத்துவக் குணக்கள் கொண்டதாகும்.**

இதன் மட்ட நிலத்தண்டுகளை எடுத்து, தோல் நீக்கி நிழலில் உலர்த்தி இடித்து பொடித்து ஒன்று தொடக்கம் 2 கிராம் அளவு வெந்நீரில் கலந்து குடிக்க வயிற்றுப்புண் தீருவதுடன் பசி ஏற்படும்.

மட்ட நிலத்தண்டுகளை பொடி செய்து 35 கிராம் அளவு எடுத்து 250 மில்லி நல்லெண்ணெயில் போட்டு காய்ச்சி பதக்கில் வடித்து, தேக வலி முதலிய நோய்கட்கும் அடிபட்ட வலிக்கும் இடத்தில் இட்டு தேய்க்கலாம். நன்கு பொடித்த, மட்ட நிலத்தண்டுகளை தாளாக்கி அதனை வெந்நீரில் கரைத்து அடி மயிரில் படும்படி தலையில் வைத்து நன்கு தேய்த்து பூசி முழுகி வர பொடுகுத் தொல்லை (Dandruff) முற்றாக நீங்கும்.

இதனை கர்ப்பம் ஏற்படாத பெண்கள், மாதவிலக்கு ஏற்பட்டு தலைமுழுகிய மறுநாள் தொடக்கம் நாள் ஒரு வேளை, ஒரு தேக்கரண்டி வீதம் 15 தினங்களுக்கு எடுக்கவேண்டும். பின்னர் அடுத்த மாதவிலக்கு ஏற்படும் 13 நாட்கள் தொடர்ந்து மீண்டும் எடுத்துவர கர்ப்பம் உண்டாகும். இது குருதிநோய் போன்றவற்றிற்கும் சிறந்ததாகும்.

அத்துடன் கர்பாசயத்தைப் பலப்படுத்தக்கூடியது மாகும்.

உணவு உண்ட பின்பு சிறிது வெற்றிலை, பாக்கு, கச்சோலம் ஒரு துண்டு சேர்த்து சாப்பிட்டு வர உணவு நன்கு சமிபாட்டையும்.

செழிப்பான மட்ட நிலத்தண்டுகளை எடுத்து, தோலைச் சீவி இடித்துச் சாறு எடுத்து, வடித்து 30 மில்லி அளவு எடுத்து 200 மில்லி வரை காய்ச்சிய பசும்பாலில் கலந்து குடிக்க உடலுக்கு பலத்தைக் கொடுக்கும்.

மிளகு, திப்பிலி, ஓமம், இந்துப்பு, வசம்பு, சாதிக்காய், உள்ளி, கஸ்தாரி மஞ்சள் மற்றும் கச்சோலம் ஆகிய ஒவ்வொன்றும் 10 கிராம் அளவு எடுக்கவேண்டும். விளக்கெண்ணெய் அல்லது ஆமணக்கு எண்ணெய் சிறிதுவிட்டு மைபோலக் கரைத்து அதில் 200 மில்லி ஆமணக்கெண்ணெயில் கரைத்து அடுப்பில் வைத்துக் காய்ச்சி வேண்டும். பின் மெழுகு பதக்கில் இறக்கி ஆறியாறின் மூத்துப்புட்டியில் அடைத்து வைக்க வேண்டும்.

மஞ்சள், கஸ்தாரி மஞ்சள், இலாமிச்சை வேர், சந்தனக் கட்டை, பாசிப்பயறு, நோசாப்பு இதழ், கச்சோலம், வட்டத்துருத்தி வேர்ப்பட்டை மற்றும் பாகல் இலை (உலர்ந்தது) ஆகிய இலைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் பத்து கிராம் அளவு எடுத்து, கழுவி, நிழலில் நன்கு உலர்த்தி, நுண்ணிய பொடியாக பொடி செய்து, அரித்துக் குப்பியில் அடைத்து வைத்துக்கொள்ளவும். பின் இதனை குளியல் பொடியாக உடம்பு முழுவதும் பூசி ஒரு மணிநேரம் சென்ற பின்பு இளங்குட்டு நீரில் குளித்து வர தோல் நோய்கள் எல்லாம் தீருவதுடன் தோல் நல்ல பளபளப்பாகவும் வியர்வை நாற்றம் இல்லியும் காணப்படும்.

திருமஸ்கலாயில் கண்ணுபிடிக்கப்பட்ட சிவன் தூலயத்தின் அழிபாருகள்

தமிழரின் பூர்வீக வரலாறு மற்றுச் சொல்லும் புதிய செய்திகள்

சிரேஷ்ட பேராசிரியர் ப.புஸ்பரத்னம்

தலைவர் / வரலாற்றுத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

இந்து மதத்தின் தொன்மை

இலங்கையில் பெளத்த மதத்திற்கு முந்திய தொன்மையான மதமாக இந்து மதம் காணப்படுகிறது. இந்த உண்மையை இலங்கையில் மனித நாகரிக வரலாறு தொடங்கிய காலத்தில் இருந்து அடையாளம் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. அண்மைக் காலத் தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகளில் தமிழகத்தைப் போல் இலங்கையின் பெருங்கற் காலக் குடியிருப்புகள் மற்றும் ஈமச் சின்னங்களில் இருந்து இந்து மதம் சார்ந்த சிற்பங்கள், சிலைகள், தெய்வங்களின் பிடங்கள், வரகனங்கள், சமயச் சின்னங்கள், குறியீடுகள் என்பன கண்ணுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கலைவடிவங்கள் தமிழகத்தைப் போல் களி மண், மணல், உமி, வைக்கால், சுதை

என்பன கலந்து செய்யப்பட்டு பின்னர் நெருப்பில் சுடப்பட்டதால் இவை சுடுமண் உருவங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்வகையான கலை வடிவங்கள் பிற்காலத்திலும் தொடர்ந்ததற்கு ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. மனித நாகரிக வரலாறு தொடங்கிய காலத்தில் இருந்து பயன் பாட்டிற்கு வந்த இக்கலைவடிவங்கள் இந்து மதத்தின் தொன்மையான, தொடர்ச்சியான வரலாற்றை மட்டுமன்றி அம்மதத்தைப் பின்பற்றிய மக்களின் வரலாற்றையும் அறிய நம்பகரமான சான்றுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

பேராசிரியர் சேனகபண்டார நாயக்கா தொல்லியற் கண்ணுபிடிப்புக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இலங்கை மக்களிடையே உடற்கூற்று வேறுபாடுகள்

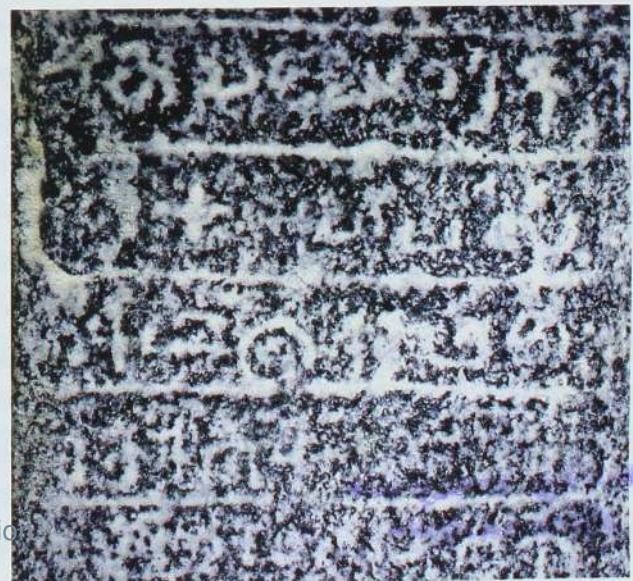

இல்லை பண்பாட்டு வேறுபாடுகளே உண்டு எனவும், அவை இலங்கையில் நாகரிகம் தோன்றி வளர்ந்த காலத்தில் இருந்து ஆராயப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். பாளி இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள யக்ஷ வழிபாடு பற்றி அண்மையில் ஆய்வு செய்த கலாநிதி பொ. இராகுபதி அவ்வழிபாடு இலங்கைத் தமிழரிடம் 2500 ஆண்டு களுக்கு முற்பட்ட நாகரிகத்தில் இருந்து தோன்றி வளர்ந்ததற்குப் பலதரப்பட்ட சான்றுகளை ஆதாரங்களாகக் காட்டுகிறார். இலங்கையில் சிங்கள வரிவடிவத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றி ஆராய்ந்த பேராசிரியர் சத்தமங்கல கருணாரட்ன, ஆரிய அபயசிங்கா போன்ற அறிஞர்கள் இற்றைக்கு 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வடஅந்தியாவில் இருந்து பெளத்த மதத்துடன் வடபிராமி எழுத்தும், பிராகிருத மொழியும் அறிமுகமாவதற்கு முன்னரே தென்னிந்தியாவில் இருந்து அறிமுகமான திராவிட எழுத்து முறை (தமிழ்ப்பிராமி எழுத்து) பயன்

பாட்டிலிருந்ததாகக் கூறுகின்றனர். இக்கூற்று இலங்கையின் தொன்மையான மொழியாகத் தமிழ் இருந்ததை உறுதிப்படுத்துகிறது. இலங்கையின் நாகரிக வரலாறு இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தென்னிந்தியா, குறிப்பாக தென்தமிழ் கத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்து குடியேறிய பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுடன் தோன்றியதாகும். கலாநிதி சிரான் தெரணியகல இப்பண்பாட்டை இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் நாக இனத்தவர் எனக் கூறுகிறார். இப்பண்பாட்டுடன் இந்து மதத்தின் தொன்மையை அடையாளப் படுத்தும் சான்றுகள் இலங்கையின் பல பாகங்களில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டாலும், அப்பண்பாட்டை நாக இனக் குழுவினரே அறிமுகப்படுத்தினர் என்பதை அண்மையில் கட்டுக்கரை, நாகபடுவான் ஆகிய பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மையங்களில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட நாக வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் உறுதி செய்கின்றன.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

“ சோழர் தலைநகராக இருந்த பொலநறுவையில் கட்டிய இந்து ஆலயங்கள் சில இன்றும் இலங்கைத் தொல்லியற் தினைக்கள் த்தால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆயினும் பொலநறுவையைக் காட்டிலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான ஆலயங்கள் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கட்டப்பட்டதை அம்மாவட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சோழக் கல்வெட்டுக்களும், ஆலய அழிபாடுகளும் உறுதி செய்கின்றன. ”

இலங்கையில் இந்து மதத்தின் தொடக்கமாக பெருங்கற்காலப் பண்பாடு இருந்த போதும் அப்பண்பாடு நிலவிய இலங்கையின் எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் பிற்காலத்திலும் இந்து மதமே தொடர்து நிலைத்ததெனக் கூறமுடியாது. ஆனால் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வரும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இம்மதம் தொடந்து வளர்ந்ததற்கு ஆகாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் திருகோணமலை மாவட்டத்திற்குச் சிறப்பான இடமுண்டு. இம்மாவட்டத்தின் இந்து மதத்தின் நீண்டகால வரலாற்றை அறிய தொல்பொருட்சான்றுகள் மட்டுமன்றி, பாளி, சிங்கள, தமிழ் வரலாற்று இலக்கியங்களிலும் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. தேரவாத பெளத்த மதத்தை முதன்மைப்படுத்திக் கூறும் இலங்கையின் முதல் வரலாற்றுப்பாளி இலக்கியங்களில் ஒன்றான மகாவம்சம் கி.பி. 3-4ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அனுராதபுரத்தில் ஆட்சிபுரிந்த மகாசேனமன்னன் காலத்தில் கிழக்கிலங்கையில் இருந்த மூன்று சிவாலயங்களை அழித்து அவ்விடங்களில் பெளத்த ஆலயங்கள் கட்டியதாகக் கூறுகிறது. வரலாற்று அறஞர்கள் மகாவம்சம் கூறும் ஆலயங்களில் இரண்டு திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இருந்ததாக அடையாளப்படுத்திக் கூறுகின்றனர். கி.பி. ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழகத்தில் பத்தி இயக்கத்தை தலைமையேற்றி நடாத்திய நாயன்மார் தமிழகத்தை அடுத்து புகழ்பெற்ற சிவாலயங்கள் இருந்த இடமாக திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள திருக்கோணேஸ்வரத்தையும், மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள திருக்கேதிஸ்வரத்தையும் போற்றிப்பாடுகின்றனர். அதிலும்

கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தைப் பாடும் போது அங்கு தமிழர்கள் செறிந்து வாழ்ந்த இடமாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். அக்காலப் பகுதியில் இங்கு மிகப்பெரிய இந்து ஆலயங்கள் இருந்திருக்கலாம் என்பதை கோணேஸ்வரர் ஆலயச் சுற்றாடலில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நீரடி அகழ்வாய்வு களின் போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆலய அழிபாடுகளும், கல்வெட்டுக்களும் உறுதி செய்கின்றன.

சோழர் பத்தாம் நூற்றாண்டில் இருந்து (கி.பி.993- கி.பி.1070) பொலநறுவையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த காலப்பகுதியில் திருகோணமலையே அவர்களின் உபதலைநகரமாக வும், அவர்களின் அரசியல், இராணுவ, நிர்வாக, பண்பாட்டு மையமாகவும் விளங்கியது. இலங்கைக்கு மும்முடிச் சோழ மண்டலம் எனப் பெயரிட்டு அதைத் தலைநகர் தஞ்சையுடன் ஒன்பதாவது மண்டலமாக இணைத்த சோழர் தமிழகத்தைப் போல் இலங்கையையும் மண்டலம், வளநாடு, நாடு, ஊர் எனப் பிரித்து நிர்வகித்தனர். அக்காலப்பகுதியில் சோழர் திருகோணமலை ஜந்து வளநாடு களாகப் பிரித்து இம்மாவட்டம் நிர் வகிக்கப்பட்டதை இங்கு கிடைத்த சோழக் கல்வெட்டுக்கள் உறுதிசெய்கின்றன. தமிழ்நாடு தஞ்சைப் பெருங்கோவிலில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்கள் திருகோணமலையில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட நெல், இலுப்பைப்பால் முதலான பொருட்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன. இவற்றில் இருந்து சோழர் ஆட்சியில் தமிழ்நாட்டில் சோழரின் தலைநகராக இருந்த தஞ்சாவூருக்கும் திருகோணமலைக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தனம் தொகிறது. சோழர்

தலைநகராக இருந்த பொலநறுவையில் கட்டிய இந்து ஆலயங்கள் சில இன்றும் இலங்கைத் தொல்லியற் தினைக்களத்தால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆயினும் பொலநறுவையைக் காட்டி வரும் அதிக எண்ணிக்கையிலான ஆலயங்கள் அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கட்டப்பட்டதை அம்மாவட்டத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சோழக் கல்வெட்டுக்களும், ஆலய அழிபாடுகளும் உறுதி செய்கின்றன. தற்போதைய கந்தளாய் ஆலயச் சுற்றாடலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் சோழர்காலத்தில் இங்கிருந்த பிரமதேயம் அதாவது பிராமண சூதியிருப்புகள் பற்றிக் கூறுகின்றன. இப் பிரமதேயம் முதலாம் இராஜராஜ சோழ மன்னன் பெயரில் இராஜராஜ சதுர்வேத மங்கலம் எனப் பெயரிடப்பட்டு அழைக்கப்பட்டது. இப்பிரமதேயம் சோழர் ஆட்சியின் பின்னர் பொலநறுவையில் ஆட்சி செய்த சிங்கள மன்னர்களின் ஆதரவையும், நன்கொடைகளையும் பெற்றதை சிங்கள மன்னர்கள் வெளியிட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களில் இருந்து அறியமுடிகிறது. இப் பிரமதேயத்திற்கு ஆதரவு வழங்கிய முதலாம் விஜயபாகு மன்னன் இராஜராஜ சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற பெயரை விஜயராஜ சதுர்வேதி மங்கலம் என மாற்றினான். இலங்கையில் இதுவரை கண்டு பிடிக்கப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களில் அதிக எண்ணிக்கையிலான கல்வெட்டுக்கள் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இருந்து Digital Museum of Tamil Heritage noolaham.org | aavanaham.org

பட்டவையாகும். அதிலும் சோழக்கல்வெட்டுக்கள் சோழரின் தலைநகராக இருந்த பொலநறுவையைக் காட்டிலும் திருகோணமலையில் இருந்தே அதிக எண்ணிக்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாதாரங்கள் சோழர் காலத்தில் இந்து மதமும் அது சார்ந்த பண்பாடும் திருகோணமலையில் மேலோங்கியிருந்ததைக் காட்டுகின்றன.

கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கலிங்கமாகன் ஆட்சியுடன் பொலநறுவை இராசதானி வீழ்ச்சியடைந்தது. இதைத் தொடர்ந்து சிங்கள மக்களும், சிங்கள இராசதானியும் தெற்கு நோக்கி நகர்ந்தன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லுரைத் தலைநகராகக் கொண்ட தமிழ் இராசதானி தோன்ற முன்னர் திருகோணமலை உள்ளிட்ட வடஇலங்கையில் கலிங்கமாகன், அவனைத் தொடர்ந்து சாவகன் தலைமையிலான அரசு இருந்தது பற்றி பாளி, சிங்கள இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இந்த அரசின் ஆதிக்க மையங்கள், இராணுவ மையங்கள் நிலைகொண்டிருந்த இடங்களில் திருகோணமலை முக்கிய இடம் பெற்றிருந்ததை அவ்விலக்கியங்களில் இருந்து அறியமுடிகிறது. இதை தமிழ்நாடு புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் குடுமியாமலை என்ற இடத்தில் உள்ள 1262 ஆம் ஆண்டுக்குரிய பாண்டியக் கல்வெட்டும் உறுதி செய்கிறது. இக்கல்வெட்டு சிங்கள அமைச்சன் ஒருவன் தமிழ்நாடு சென்று பாண்டிய மன்னனிடம் ஒன்றிணந்து திறைகொடுக்க சம்மதித்ததன் பேரில்

இலங்கையின் நாகரிக வரலாறு இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தென்னிந்தியா குறிப்பாக தென்தமிழகத்தில் இருந்து பலம் பெயர்ந்து வந்து குடியேறிய பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டுடன் தோண்றியதாகும்.

பாண்டியப்படைவடிலங்கை மீது படையெடுத்து ஆட்சியில் இருந்த சாவகனை அடிபணியக் கேட்டதாகவும் அதற்கு அவன் மறுத்ததால் அவனைக் கொன்று அவன் மகனை ஆட்சியில் அமர்த்தியதாகவும், பின்னர் இந்த வெற்றியின் நினைவாக தமது இரட்டைக் கயல் பொறித்த கொடியை திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள கோணமலையிலும், திரிகூடகிரியிலும் பொறித்ததாகக் கூறுகிறது. இதை திருகோணமலைக் கோட்டையில் உள்ள பாண்டியக் கல்வெட்டும் உறுதி செய்கிறது.

இவ்வாதாரங்கள் சோழர் ஆட்சியின் பின்னரும் தமிழர் வரலாற்றில் திருகோணமலை முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்ததைக் காட்டுகிறது. இவ்வரலாற்றுப் பின்னணியில் அண்மையில் திருமங்கலாய் காட்டுப் பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிவன் ஆலயத்தின் அழிபாடுகளையும், அவற்றிடையே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளையும் நோக்குவது பொருத்தமாகும்.

திருமக்கலைய் சிவன் ஆலயம்

இவ்வாலயம் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கிளிவெட்டிப் பிரதேசத்தின் காட்டுப்பகுதியில் திருமங்கலாம் என்ற கிராமத்தில் காணப்படுகிறது. 1985 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் இக்கிராமத்தில் 460க்கு மேற்பட்ட தமிழ்க் குடும்பங்கள் வசித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இது உண்மையாக இருக்கலாம் என்பதை இங்கு அழிவடைந்த நிலையில் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள மேலும் இரண்டு இந்து ஆலயங்களும், பாழடைந்த புராதன கிணறுகளும், மாமரங்களும் உறுதி செய்கின்றன. இங்கு பாரம் பரியமாக வாழ்ந்து வந்த மக்கள் 1985 இல் இருந்து இடம்பெயர்ந்து கிளிவெட்டி பிரதான ஒளிதுறை அண்டிக் குடியேறியதால் தற்போது திருமங்க

லாயைச்சுற்றிய ஏழு கிலோ மீற்றர் பிரதேசம் பெரும் காடாக உள்ளது. இக்காட்டில் கொடிய மிருகங்கள் வசிப்பதால் இதன் சுற்றுவட்டத்தில் வசிக்கும் மக்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் இக் காட்டைச் சுற்றி மின்சாரவேலிகள் அமைக்கப்பட்டு இக்காட்டுப்பிரதேசம் வனவிலங்குத் திணைக்களத் தின் பாதுகாப்பிற்குரிய பிரதேசமாகப் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அன்மையில் சேருவிலையைச் சேர்ந்த அன்பர் ஒருவர் அழிவடைந்த ஆலயம் ஒன்றின் புகைப் படத்தை யாழ்ப்பாணப் பிராந்திய தொல்லியற் தினைக்கள் அதிகாரி மணிமாறன் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருந்தார். அப்புகைப் படத்தில் காணப் பட்ட ஆலயத்தின் வடிவமைப்பும், அதன் கலைமர பும் பொலநறுவை இரண்டாம் சிவதேவாலயத்தை நினைவுபடுத்தியதால் அவ்வாலயத்தை நேரில் சென்று ஆய்வு செய்யத் தூண்டியது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பிரிவினரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட இவ்வாய்வுக்கு வேண்டிய நிதியுதவி யையும், வாகன வசதியையும் பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் வழங்கியது. இந்த ஆய்வில் யாழ்ப்பாண பிராந்திய மத்திய கலாசார நிதியத்தின் திட்டப் பணிப்பாளர் திரு. இலட்சுமன் சந்தன மைத்திரிபால மற்றும் தொல்லியல் தினைக்கள் அதிகாரிகளான திரு. மணிமாறன், திரு. கபிலன் ஆகியோரும் பங்கு கொண்டனர்.

ஆலயத்தின் அமைப்பும், கலைஞர்கள்

தற்போது மக்கள் குடியிருக்கும் கிளிவெட்டிப் பிரதேசத்தில் இருந்து ஏற்றதாழ 7 கிலோ மீற்றர் தொலைவில் அடர்ந்த காட்டின் மத்தியில் இந்த மலையின்கானப்படுகிறது. பெருமளவுக்கு இவ்வாலையம் அழிவெடுந்து அதன் பெரும் பகுதி மண்ணைக்

குள் புதையுண்டு காணப்பட்டிருந்த போதும் தொடந்து மேற்கொண்ட ஆய்வினால் ஆலயத்தின் அமைப்பு, அவற்றின் கலைமரபு, தோற்ற காலம் என்பவற்றை பெருமளவுக்கு அடையாளம் காண முடிந்துள்ளது. கருங்கற்களையும், செங்கட்டிகளையும் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ள இவ்வாலயம் கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளம், முன்மண்டபம், கொடிக்கம்பம், துணைக்கோவில்கள், சுற்றுமதில் என்பன கொண்டு கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை ஆலயத்தின் நாலாடுறத்திலும் உள்ள அழிவடைந்த அத்திவாரங்கள், கருங்கற்றாண்கள், செங்கற்கள் என்பன உறுதிசெய்கின்றன. கர்ப்பக்கிருகமும், அதன் மேலமைந்த விமானமும் முற்றாகச் சிதைவடைந்து தற்போது அவ்விடத்தில் சிறு மேடு காணப்படுகிறது. கர்ப்பக்கிருகத்துடன் இணைந்து ருந்த கோழியைத் தவிர அங்கிருந்த பீடங்களோ, தெய்வச்சிலைகளோ அல்லது சிற்பங்களையோ இதுவரை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. கர்ப்பக்கிருகத்தை ஒட்டியதாக இரண்டு மீற்றர் நீள அகலத்தில் ஆழமான தீர்த்தக்கேணி அழிவடைந்த நிலையிலும் ஆலயத்திற்கு முன்பக்கமாக நூறு மீற்றர் தொலைவில் பொது மக்கள் பாவனைக்கான மிகப் பெரிய கிணறும் காணப்படுகின்றன. இவ்வாலயத்தின் அமைப்பு, கலைமரபு, தூண்களின் வடிவமைப்பு பொலந்துவை சிவதேவாலயத்தை நினைவுபடுத்தினாலும் தோற்றக்கில் இவ்வாலயம் மிகப்பெரியதென்பதை நிச்சயப்படுத்தமுடிகிறது.

இவ்வாலயத்திற்குரிய கருங்கற்றாண்கள், செங்கற்கள் ஆலயச் சுற்றாடலில் ஆங்காங்கே சிதறிக் காணப்படுகின்றன. பல தூண்கள் முன்பாக நூறு முன்டுகாணப்படுகின்றன. அவையெல்லாவைனாலும்

மிகச் சிறந்த தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி வெட்டப்பட்டவையாக உள்ளன. பல்வேறு அளவு களில், வடிவங்களில் மண்ணுள் புதையுண்டி ருந்த கோழிகள், தெய்வச் சிலைகளை வைப்ப தற்குப் பயன்படுத்திய பீடங்கள், தூண்கள் என்பன பிரதான ஆலயத்தைச் சுற்றி துணைக்கோவில்களும் இருந்துள்ளதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆலயத்தின் பிரதான வாசற்பகுதியில் புதையுண்டிருக்கும் தூண்கள், செங்கற்கள், தூண்களில் கதவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டதற்கான துவாரங்கள் இவ்வாலயத்திற்குச் சிறிய அளவிலான கோபுரம் இருந்திருக்கலாம் என எண்ணத்துண்டுகிறது. சுற்சுரு வடிவில் செதுக்கப்பட்ட தூண்களும், அவற்றில் செதுக்கப்பட்ட பொதிகைகளும், அரை வட்ட வடிவில் கருங்கல்வில் செதுக்கப்பட்ட பீடங்களும், பல அளவு களில் வடிவமைக்கப்பட்ட கோழிகள் என்பன வும் தமிழகத்தில் பல்லவர் காலத்தில் இருந்து தோன்றி வளர்ந்த திராவிடக் கலைமரபை அப்படியே பிரதிபலிக்கின்றன.

ஆலயத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள்

ஆலயங்களில் பொறிக்கப்படும் கல்வெட்டுக்கள் அவ்வாலயங்கள் மக்களின் பயன்பாட்டிலிருந்த காலத்தை அடையாளப்படுத்துவதில் நம்பகரமான ஆதாரமாகக் காணப்படுகின்றன. கல்வெட்டுக்கள் இலக்கியங்களைப்போல் விரிவான வரலாற்றுத் தரவுகளைத் தராவிட்டாலும் அவை சம்பவம் நடந்த காலத்தில் பொறிக்கப்படுவதினால் அவற்றின் அறியப்படும் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் காலத்தைக்கணிப்பதில் பெருமளவுக்கு உண்மைத்தன்மை

வாய்ந்தவையாக உள்ளன. திருமங்கலாய் ஆலய அழிபாடுகளில் கிடைத்த நம்பத்தகுந்த ஆதாரங்களுள் அவ்வாலயத் தூண்களில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த கல்வெட்டுக்கள் இவ்வாலயம் பற்றிய ஆய்வில் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. இங்கு வேறுபட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த ஐந்து தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் இதுவரை கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு முழுமையான அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் மேலும் பல கல்வெட்டுக்களை கண்டுபிடிக்க அதிக வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. ஆயினும் இதுவரை கிடைத்த கல்வெட்டுக்களில் இருந்து இவ்வாலயம் திருகோணமலையில், குறிப்பாக கிளிவெட்டிப் பிரதேச மக்களிடையே பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தை அறியப் பெரிதும் உதவியாக உள்ளது.

இங்கு கிடைத்த மூன்று கல்வெட்டுக்கள் அவற்றின் எழுத்தமைதி கொண்டு இற்றைக்கு 1000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதென்பதை (கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டு) உறுதியாகக் கூறமுடிகிறது. ஏனைய இரு கல்வெட்டுக்கள் ஆலயத்தூண் ஒன்றில் பொறிக்கப்பட்டாலும் அவற்றின் காலம் 15ஆம் 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை என்பதை அவற்றின் எழுத்தமைதி கொண்டு உறுதிப்படுத்த முடிகிறது. அவற்றின் எழுத்தமைதி மற்றும் கூறப்பட்ட வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கொண்டு ஒரே கற்தூணில் வேறுபட்ட காலத்தில் சாசனங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளமை தெரிகிறது. இக்கல்வெட்டுக்களை மேலும் ஆய்வு செய்த தமிழகச் சாசனவியல் அறிஞர்களான பேராசிரியர் சுப்பராயலு, பேராசிரியர் இராஜவேலு, கலாநிதி இராஜகோபால் மற்றும் இலங்கை அறிஞர்களான பேராசிரியர் பத்மநாதன் கலாநிதி இரகுபதி ஆகியோர் இக்கல்வெட்டுக்கள் அனைத்தும் இவ்வாலயத்தில் நாளாந்தம் நடைபெறும் கிரியைகள் மற்றும் ஒழுங்கான ஆலய நிர்வாகம் தொடர்பாக சமூகத்தின் பலதரப்பட்ட மக்கள் தானமாக வழங்கிய காசு, பொன், பசு என்பவற்றைக் கூறுவதாக குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவற்றுள் கல்வெட்டுக்களில் வரும் தானம் வழங்கியவர்களின் பெயர்களான கூத்தன், திருச்சிற்றம் பலமுடையார் முதலான பெயர்கள் சமகால தமிழக, இலங்கைச் சோழர் கல்வெட்டுக்களில் வரும் பெயர்களை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளன.

ஆலயத்தின் தேற்ற காலம்

இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாலயம் பக்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து

**திருமங்கலாய்
காட்டுப்பகுதியில்
கல்வெட்டுக்களுடன் சூடிய
மிகப்பெரிய ஆலயத்தின்
அழிபாடுகள் அதன்
தோற்றகாலக் கலைமரபுகளுடன்
கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பது
முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வாகும்**

உறுதியாகத் தெரிகிறது. அதனால் இவ்வாலயம் பத்தாம் நூற்றாண்டில்தான் தோன்றியதென்ற முடிவுக்கு வரமுடியாதிருக்கிறது. இவ்வாலயத்திற்கு அருகிலும், அதன் சுற்றாடலிலும் மேற்கொண்ட களவாய்வின் போது பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட அதாவது ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பலவகை மட்பாண்டங்கள், கூரை ஒடுகள், சடுமண் உருவங்களைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. இவ்வாதாரங்கள் இலங்கையில் சோழர் ஆட்சி ஏற்பட முன்னரே இவ்வாலயம் தோன்றியதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆரம்பத்தில் சிறு கோயிலாக இருந்து பத்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து சமகாலத் திராவிடகலைமரபில் கருங்கற்களைப் பயன்படுத்தி கட்டப்பட்டிருக்க வாய்ப்புண்டு. அவ்வாறு கட்டப்பட்ட ஆலயம் தொடர்ந்தும் வழிபாட்டிலிருந்து தையே பிற்கால பதினாறாம், பதினேழாம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டுக்கள் உறுதி செய்கின்றன. இவ்வாறான சிறப்பு இலங்கையில் தோன்றிய புராதன இந்து ஆலயங்கள் பலவற்றிற்கு இல்லை என்பது இங்கு சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கூற்றை உறுதிசெய்வதற்கு மேலும் பல ஆதாரங்கள் உள்ளன.

இவ்வாலயம் அழிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து இங்கிருந்த சிலைகள், சிற்பங்கள், விக்கிரகங்கள் என்பவற்றை அவ்வூர் மக்கள் பிற இடங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது. கர்ப்பக் கிருகம் அமைந்துள்ள இடத்தில் வெட்டப்பட்டிருக்கும் ஆழமான குழிகள் புதையல் தோண்டியவர்களின் செயற்பாடு எனக்கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு இங்கிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஆலயப் பொருட்கள் தற்போது எங்கிருக்கின்றன என்பதை எம்மால் உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை. ஆயினும் இவ்வாலயத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஆலய மணியொன்று தற்போது திருகோணமலையில் கங்குவேலி என்ற கிராமத்தில் உள்ளது. அவ்வாலய மணியில் “திருமங்கலாய் கோவிலுக்கு அவ்வூரிலிருக்கும் பத்திப்பெட்டி

காணப்படுகிறது. இச்சாசனத்தின் காலம் பதினொராம் நூற்றாண்டுக்குப் பிந்திய தெனப் பேராசிரியர் பத்மநாதன் கூறுகிறார். ஏறத்தாழ இதன் சமகாலத் தில் எழுந்த ஆலயப்பதிகங்கள் திரு கோணமலையில் இருந்த வரலாற்றுப் பழையை வாய்ந்த ஆலயங்களில் ஒன்றாக திருமங்கலாய் சிவன் ஆலயத்தைக் கூறுகின்றன. இவற்றில் இருந்து திருமங்கலாய் சிவன் ஆலயத்திற்கு நீண்ட வரலாறு இருப்பது தெரிகிறது.

ஆலயத்தின் தனித்துவம்

இற்றைக்கு 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன் னர் பக்தி இயக்கத்தை தலைமையேற்று நடாத்திய நாயன்மார் ஈழத்தில் இருந்த கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தையும், கேதீஸ்வரர் ஆலயத்தையும் போற்றிப் பாடும் அளவிற்கு அவை தமிழகத்தில் நன்கு பிரபல்யமாக இருந்துள்ளன. நாயன்மாரால் போற்றிப் பாடப்பட்ட தமிழக ஆலயங்கள் பலவும் அவை தோன்றியகாலக் கலை மரபுடன் பிற்காலத்து மூலம் புகழ்பெற்றுக் காணப் படுகின்றன. ஆனால் அவர்கள் போற்றிப்பாடிய ஈழத்து ஆலயங்கள் இரண்டும் இன்று பழைய வரலாற்றுப் பெருமை யுடன் நினைவுபடுத்தப் பட்டாலும், அவ்வாலயங்கள் தோன்றிய காலத்து கலைமரபுகளைக் காண முடியவில்லை. இதற்கு இவ்விரு ஆலயங்களும் கடற்கரைசார்ந்த துறை முகங்களில் அமைந்திருந்த மையால் முதலில் இலங்கையின் கரையோரங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஜரோப்பியர் கடைப் பிடித்த கலையழிவுக் கொள்கையால் இவ்வாலயங்கள் அழிக்கப் பட்டமையே காரணமாகும்.

திருமங்கலாயில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிவன் ஆலயம் திருக்கோணமலைக் கடற்கரைசார்ந்த நோலாஹம் Foundation noolaham.org தொவானாஹம் Taaavanaham.org

பல மைல் தொலைவில் காட்டுப்பகுதி யில் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தின் தோற்ற காலம் கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தின் தொடர்ச்சியாகப் பார்க்கப்படக் கூடியது. திருக்கோணமலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் இங்கிருந்த புராதன ஆலயங்கள் பற்றிக்கூறினாலும் இதுவரை அவ்வாலயங்கள் பற்றி அதிகம் அறியமுடியவில்லை. இந்நிலையில் திருமங்கலாய் காட்டுப்பகுதியில் கல்வெட்டுக்களுடன் கூடிய மிகப்பெரிய ஆலயத்தின் அழிபாடுகள் அதன் தோற்றகாலக் கலைமரபுகளுடன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பது முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வாகும்.

திருக்கோணமலை ஆலயங்கள் பற்றிய பதிகங்களில் திருமங்கலாய் சிவன் ஆலயம் வரலாற்றுப் பழையையும் ஆலயங்களில் ஒன்றாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாலயத்தை திருமங்கலாய் பிரதேசத்தைச் சார்ந்துள்ள மக்களும் அறிந்துள்ளனர். ஆயினும் தொல்லியல், வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் இவ்வாலயத்தை அடையாளம் கண்டு ஆய்வு செய்வதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. இதற்கு அடர்ந்த காட்டின் மத்தியில் நீண்ட நேரம் தங்கியிருந்து ஆய்வு செய்வதில் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்கள் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். ஆயினும் தற்போது அவ்வூர் மக்கள் காட்டிய ஆர்வத்தாலும், ஒத்துழைப்பாலும் யாழிப் பாணப் பல்கலைக்கழக தொல்லியற் குழுவினரால் ஆலயத்தின் பழையை பற்றிய பல உண்மைகளை வெளிக்கொணர முடிந்துள்ளது.

மட்/அரசடி மகாஜனக் கல்லூரி

இ.பாக்கியராஜன்

‘ஸ்ரியானதைக் கற்று அதன் ஒளியில் வாழ்’ இது இக் கல்லூரியின் மகுட வாசகம். நவீன தொழில்நுட்ப சவாலுக்கு முகம் கொடுக்கக் கூடிய அறிவும் ஆற்றலும் நற்பண்பும் கொண்ட சமுதாயம் என்ற தூர நோக்குடன் பயனிக்கும் இக் கல்லூரி அதனை சாத்தியமாக்குவதற்கு எதிர்காலத்தின் சவால்களை வெற்றி கொள்ளும் மேம்பாடுடைய மாணவர்களை உருவாக்குதலைப் பணிக்கூற்றாகக் கொண்டு பாட விதானம் மற்றும் இணைப்பாட விதான கல்வியைப் புகட்டுகின்றது.

மனிதனுள் மறைந்திருக்கும் தெய்வீகத்தை வெளிப்படுத்த உதவுவதுதான் கல்வி என்று சுவாமி விவேகானந்தர் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். வழிபாட்டுத்தலங்கள் மூலமாக வும், சமயங்களை போதிக்கும் முகமாக சமய குரவர்களாலும் ஆரம்பத்தில் கல்வி

2-8-43 இந்துகாலை 10 மணிமுறையில் இப்பாடசாலையைத் தாந்திர்த்தன். $\frac{4}{5}$ ஆடிமுருக்கும், $\frac{117}{185}$ மாணவிகளும் சிறைமாயிடுத்தனர். வேலைக்கிரமமாக ஒட்டந்து உடைக்கிறது. பஸ்துதுமிழும் இப்பாடசாலை திடீப்பெய்தி வரவுத்து கொடி மண மகிழ்ச்சி யனை கூறினார்.

சிவாசி விழுலாநந்தர்

முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலாநந்தர் இப்பாடசாலைக்கு 1943ஆம் ஆண்டு விஜயம் செய்தபோது சம்பவத் திரட்டு புத்தகத்தில் எழுதிய குறிப்பு

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் சமயத்தைப்பரப்பு வதற்காக மட்டக்களப்புக்கு வந்த மேற்கு நாட்டவர்கள் இங்கு பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தனர். கத்தோலிக்க திருச்சபையினரால் புனித. மிக்கேல் கல்லூரி, புனித சிசிலியா கல்லூரி என்பன ஆரம்பிக்கப்பட்டன. மெதடிஸ்த திருச்சபையினர் புளியந் தீவில் மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி, வின்சன் மகளிர் கல்லூரி ஆகிய இரு தேசிய பாடசாலைகளையும் புளியந்தீவுக்கு வெளியே கோட்டை முனையில் இன்றைய மகாஜனக்கல்லூரியையும் ஸ்தாபித்தனர்.

1875 ஆண்டு யூன் மாதம் 29ம் திகதி வண. ஜோன் கில்லர் அடிகளாரால் இப் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது மெதடிஸ்த திருச்சபையினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதால் அதன் பின்னணியையும் நாம் நோக்குதல் வேண்டும். கோட்டைமுனை மெதடிஸ்த தேவாலயம் 1929ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பட்டு, 1930ம் ஆண்டு பூர்த்தி செய்யப்பட்டு திறந்து வைக்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் இந்த பாடசாலை கட்டடமும், அருகில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியும், அதிபர் மனையும் கட்டப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. பின்னர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி கட்டடத்தில் தனியார் வைத்தியசாலையும் சில காலம் இயங்கியது. தற்போது இந்தக் கட்டடத் தில் தனியார் கல்வி நிலையம் இயங்குகிறது.

இப்பாடசாலை 1925ம் ஆண்டு தொடக்கம் அரசடி மெதடிஸ்த மிசன் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை என்ற பெயரைப் பெற்றது. இப்பாடசாலை வேலியில் ஒரு பெரிய அரச மரம் இருந்தது. பாடசாலையின் தென்கிழக்கில், தற்போதைய மக்கள் வங்கிக்கு சமீபமாக பார் வீதியருகே அது நிழல் பரப்பி நின்றதன் காரணமாகவே இப்பெயரைப் பெற்றது. தனது பெயரை நிலைபெறச் செய்த அரச விருட்சம் 1978ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் வீசிய சூறாவளியின் போது சுரிந்தது. 1960ஆம் ஆண்டு வரை 35 வருடாலம் மெதடிஸ்த திருச்சபையினால் இப்பாடசாலை பரிபாலிக்கப்பட்டது. இலங்கை அரசின் கொள்கைக்கு அமைய 1961 ஆண்டு பாடசாலைகள் அனைத்தும் அரச நிருவாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டபோது அரசடி பாடசாலையும் உள்வாங்கப்பட்டது. இது 1962 இல் நடந்தது.

1992இல் உயர்தர கலை வகுப்பும், 2006 இல் வர்த்தகப்பிரிவும், 2011ஆம் ஆண்டு ஐனவரி மாதம் 1ஆம் திகதி இரு மொழிக்கல்வியும், 2013ஆம் ஆண்டு விஞ்ஞானப் பிரிவும், 2014ஆம் ஆண்டு உயர் தரத்துக்கான தொழிலுட்பப்பிரிவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

கோட்டைமுனை மெதடிஸ்த தேவாலயம், அரசடி பாடசாலை ஆகியவற்றுக்கு சமீபமாக அரசினர்

புதிதாக கட்டப்படுகின்ற தொழில்நுட்ப பீடம்

தொழில்நுட்ப ஆய்வு கூடம்

கல்லூரி இயங்கியது. இவ்விரு பாடசாலைகளும் கலவன் பாடசாலைகளாகவே இயங்கின. ஐ. சௌந்தரராசா 1992-1993 காலப்பகுதியின் அரசடி பாடசாலை அதிபராக கடமையாற்றினார். அப்போது எஸ்.எஸ்.மனோகரன் மட்டக்களப்பு கல்விப் பணிப்பாளராகப் பணி புரிந்தார். இக்காலத் தில் அரசடி பாடசாலையில் ஆண்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதில்லையென்றும் அரசினர் கல்லூரியில் பெண்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை என்றும் புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் இனக்கம் காணப் பட்டது. அதன் பின்னர் அரசடி பாடசாலையில் ஆண்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இருப்பினும் ஏற்கனவே சேர்ந்த ஆண்கள் விலக்கப் படவில்லை. அவர்கள் தொடந்தும் படித்தனர். 1999 ஆண்டில் அது பெண்கள் கல்லூரியாக மாற்றப் பட்டது.

மேலே குறிப்பிட்ட அரசினர் பாடசாலை இந்துக் கல்லூரி என்று மாற்றப்பட்டது. பாடசாலை அல்லது வித்தியாலயம் என்று குறிப்பிடுவதை விட கல்லூரி என்று குறிப்பிட்டால் அந்தஸ்து உயரும் என்று கருதப்பட்டதனால் போலும் அரசடி பாடசாலையின் பெயரும் மகாஜனக் கல்லூரி என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டில் பெயர் மாற்றப்பட்டது. இதுவும் ஐ. சௌந்தரராசா அதிபராக இருந்த காலப்பகுதியிலேயே நடந்தது. அவரை நேரில் சந்தித்து இப்பெயர் மாற்றம் பற்றிக் கேட்டபோது கல்லூரி என்றால் ஓர் உயர்வு ஏற்படும் என்று தெரிவித்த அவர் தெல்லிப்பளையில் மகாஜனக்கல்லூரி இருப்பது போல இங்கும் மாற்றப்பட்டது என்று தெரிவித்தார்.

ஏழு மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரசடி மகாஜனக் கல்லூரியில் தற்போது 1134 மாணவிகள் கற்கின்றனர். 65 ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். இளங்கோ, பாரதி, கம்பன் என மூன்று இல்லங்கள் விளையாட்டு நிகழ்வுகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அரசடி சந்தியில் பார் வீதி, தாமரைக் கேணி வீதி ஆகிய இரு வீதிகளுக்கும் இடையே அமைந்துள்ள இக்கல்லூரிக்கென ஒரு விளையாட்டு மைதானம் இல்லை. அதற்குரிய இடவசதியும் அங்கில்லை. இந்தக் கல்லூரி மைதானத்தையே இங்கு பயிலும் மாணவிகள் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இங்கு பயின்ற ஐடா என்னும் மாணவி 2012ஆம் ஆண்டு இலங்கை கனிஷ்ட பெண்கள் கிரிக்கெட் செர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

புத்தகசாலை

சங்கீத அறை

இதுவரை பல்கலைக்கழக வைத்திய பீடத்திற்குச் செல்லும் வாய்ப்பு 2015 இல் வத்சலா என்ற மாணவிக்கு கிடைத்துள்ளது. நூறு ஆண்டுகளைக் கடந்த பாடசாலையாக இருப்பினும் 2006 ஆம் ஆண்டிலேயே சாரணீயம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதுவரை 23 மாணவிகள் அங்கத்தவச் சின்னம் பெற்றுள்ளனர். 2017 ல் மூன்று நாள் சாரணர் முகாமும் பாடசாலையில் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

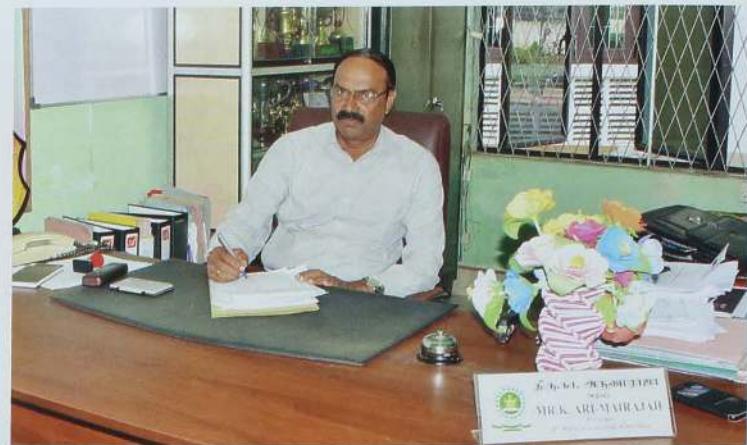
யூன் 90 கலவரம் காரணமாக இப்பாடசாலை 23.06.1990 தொடக்கம் 01. 07.1990 வரை நடத்தப் படவில்லை. அதே போன்று சுனாமியின் போது இப்பாடசாலை நலன்புரி நிலையமாக பயன் படுத்தப்பட்டது. 550 குடும்பங்கள் இங்கு தங்க வைக்கப்பட்டன.

முத்தமிழ் வித்தகர் சவாமி விபுலானந்தர் தாரிசுக்கும் பேறும் இப்பாடசாலைக்குக் கிடைத்தது. அவர் 1943 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 2 ஆம் திகதி இங்கு சென்றதுடன் சம்பவத் திரட்டுப் புத்தக த்திலும் குறிப்பு எழுதியுள்ளார். அதன்படி அப்போது 5 ஆசிரியர்களுடனும் 185 மாணவர்களுடனும் இப்பாடசாலை இயங்கியுள்ளது.

முதல் அதிபராகக் கடமைபுரிந்த செல்வி. ஜயாவைத் தொடர்ந்து 1935ஆம் ஆண்டு வரை கடமையாற்றிய அதிபர்களின் பெயர் விபரம் அறியமுடியவில்லை. இவர்கள் அனைவரும் மேற்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாவர். முதல் சுதேசியான வி.ரி.ஞானசூரியம் என்பவர் 1935இல் அதிபராக பதவி ஏற்றுள்ளார். அவரைத் தொடர்ந்து

தற்போதைய அதிபர் பதவி ஏற்கும் வரை 20 பேர் அதிபர்களாகப் பணி புரிந்திருக்கின்றனர். இவர்களுள் அமரர் வணசிங்காவும் ஒருவராவார். அதிபராக இருந்த திருமதி இராஜகுமாரி கனக சிங்கம் காலத்தில் 'மாதங்கம்' என்னும் பெயரில் கல்லூரிச் சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மாதங்கம் என்றால் யானை என்பது பொருளாகும்.

சிறந்த ஒன்றுகூடல் மண்டபம், கணினி கற்கைத் தொகுதி, நூலகம், விஞ்ஞானம் மனைப்பொருளியல் மற்றும் கட்டுல செவிப்புல கூடங்கள், சித்திர, நடன, ஆங்கில போதனைக்கூடம் ஆகிய வசதி களை இக்கல்லூரி கொண்டுள்ளது. ஆயிரம் பாட சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டத்தின் கீழ் இக் கல்லூரியும் உள் வாங்கப்பட்டுள்ளது. இதன்

பரீட்சையில் சித்தியடைந்த பின்னர் இக்கல்லூரியில் 6 ஆம் தரத்திற்கு அனுமதி பெறவேண்டும். ஆனால் இது நடைமுறையில் இல்லை என்று தற்போதைய அதிபர் கே.அருமைராசா தெரிவித்தார். இவ்வாறு சித்தியடைந்தவர்கள் புளியந்திவில் இயங்கும் சிறந்த பாடசாலைகளில் அனுமதி பெற்று வருகின்றனர். சித்தி பெறாதவர்களும் சித்தி பெற்றும் அனுமதி பெற இயலாத ஓரிரு மாணவிகளுமே இங்கு அனுமதி பெறுகின்றனர்.

மகாஜனக் கல்லூரி ஒரு 1 ஏபி தர பாடசாலை யாகும். ஒரு பிரதி அதிபரும், இரு உதவி அதிபர்களும் அதிபருக்கு மேலதிகமாக இருத்தல் வேண்டும். எனினும் அதிபருடன் ஒரு உதவி அதிபர் மட்டுமே கடமையாற்றுகின்றார். மேலும் சிங்கள பாடத்துக்கான ஆசிரியரும் நியமிக்கப் படவில்லை. தொகுதிப் பாடவேளையின்போது அவற்றைப் பயிலும் மாணவிகள் வகுப்பறை வசதி இன்றி அவதியுறுகின்றனர்.

மாதாந்தம் சுமார் 25 ஆயிரம் ரூபா மின் கட்டணமாக செலுத்த வேண்டியுள்ள போதிலும் 1500 ரூபாவே கல்வித் திணைக்களத்தில் இருந்து கிடைப்பதாகவும் எஞ்சிய தொகையை மாணவர்களின் நிதியில் இருந்தே ஈடு செய்வதாகவும் அதிபர் கே.அருமைராசா தெரிவித்தார்.

நாடளாவிய ரீதியில் தொழிற்கல்வி 2013ஆம் ஆண்டில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இது 2014 ஆம் ஆண்டில் மகாஜனக் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. தேவையான வசதிகள் இல்லாத நிலையிலும் தொழிற்கல்வி கற்ற மாணவர்களில் ஒருவர் விஞ்ஞான தொழில்நுட்பப் பாடத்திலும் இன்னொருவர் பொறியியல் தொழில்நுட்பப் பாடத்திலும் சித்தி பெற்று திறமை அடிப்படையில் பல்கலைக் கழக அனுமதி பெற்றிருப்பதாகவும் அதிபர் கூறினார்.

143 வருடகால பழைமை வாய்ந்த இக்கல்லூரி மேலும் வளர்ச்சியடைய வேண்டும். அது தனி ஒருவரின் அல்லது ஒரு பகுதியினரின் கையில் இல்லை. கல்விச் சமூகம் எனப்படும் ஆசிரியர் மாணவர் பெற்றோர் கைகளில் உள்ளது. கல்வித் திணைக்களத்தையும் இவர்களுடன் இணைக்க வேண்டும்.

1970ல் கட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படும் பள்ளிக்கூடமும், ஆலயமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதுமான கட்டடம் இப்படி அமைந்திருக்கலாம். இது எஸ்.டி.தங்கத்துரை அவர்களுது நினைவுகளைக்கொண்டு கற்பணையாக வரையப்பட்டது.

பயனாக 2 கோடி ரூபா செலவில் தொழில்நுட்ப பீட கட்டடம் கட்டப்படுகின்றது. தற்போது தொழிற் கல்வியைப்பெறும் மாணவிகள் ஏனைய சாதாரண வகுப்பறைகளில் இருந்து கற்க வேண்டியுள்ளது. செய்முறைப் பயிற்சி பெற மாணவிகள் சத்துருக்கொண்டான் விவசாயப் பண்ணை, மட்டக்களப்பு தொழில் நுட்பக் கல்லூரி ஆகிய இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர். ஆயிரம் பாடசாலைகள் திட்டம் காரணமாக இங்கு தரம் 1 தொடக்கம் 5 வரைக்குமான ஆரம்பப் பிரிவு நீக்கப்பட்டுள்ளது. கோட்டைமுனை கனிஷ்ட வித்தியாலயம், யோசப் வாஸ் கனிஷ்ட வித்தியாலயம், அருணோதயம் வித்தியாலயம், அரசடிப் பிள்ளையார் கனிஷ்ட வித்தியாலயம் ஆகிய நான்கு பாடசாலைகளும் மகாஜனக் கல்லூரியின் ஊட்டப் பாடசாலைகளாக இருக்கின்றன. அதாவது இந்த நான்கு பாடசாலை களிலும் பயின்று 5ஆம் வகுப்பு புலமூட்டுவில் நூலாகம் | aavanaham.org

கால்டோ நினைவு

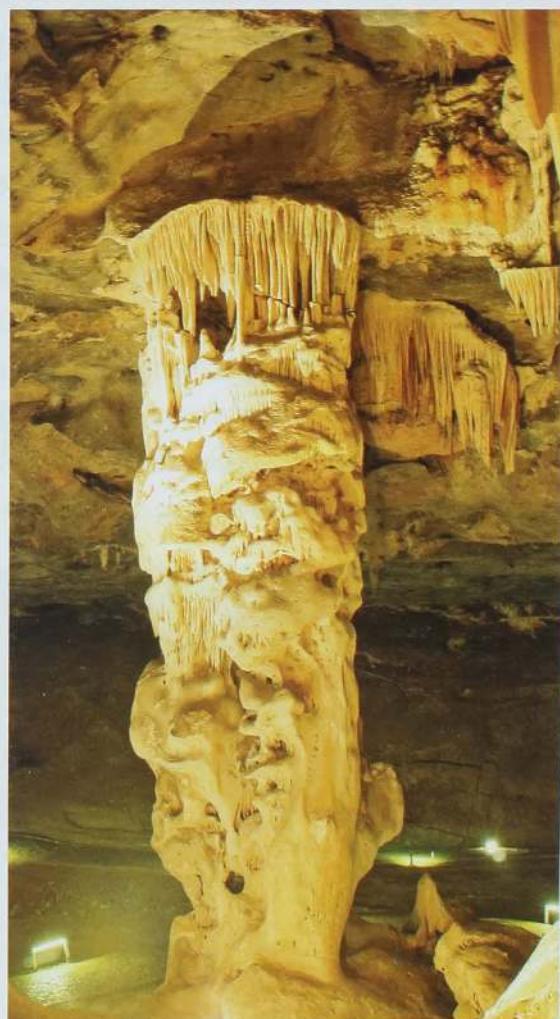
இயற்கை என்னும் சிற்பி காலங்காலமாக செதுக்கி எடுத்த அற்புத வண்ண அதிசயம்

ஆபிரிக்காவின் மிகப் பெரிய குகைகளாக விளங்கும் காங்கோ குகைகள் (Cango Caves) தென்னாபிரிக்காவின் ஏழு அதிசயங்களில் ஒன்றாகவும் விளங்குகின்றது.

அவுட்ஷன்(Oudtshoon) என்னும் இடத்துக்கு அண்மித்துள்ள இந்த காங்கோ குகைகள், இயற்கை என்னும் சிற்பியினால் காலங்காலமாக அற்புதமாக மெல்ல மெல்லச் செதுக்கப்பட்டு பல்வேறு கண்ணக்கவரும் வண்ணங்களில் சண்ணக்கல் சிற்பங்களாக உருவாகி உலகின் மிகச் சிறப்பான இயற்கை அதிசயங்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது.

இயற்கை அழகோடு விளங்கும் காங்கோ பள்ளத்தாக்கின் அவுட்சானில் இருந்து 29 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு நீண்டு செல்லும் இக்குகைகள், பெயர்பெற்ற ஸவார்ட்பேர்க் மலைகளுக்குச் சமமாகச் செல்லும் சுண்ணக்கல் முகட்டில் அமைந்திருக்கிறது. இங்கு மிக நுண்ணிதான் மென்கல் குகைகள் பல்வேறுவிதமான நிறங்களுடன் கூடிய மாபெரும் மண்டபங்கள் மற்றும் அழகான சுண்ணக்கல் உருவங்களைக் காணலாம்.

இந்தக் குகைகள், சுமார் ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரம் அளவில்தான் இருக்கும் என ஆரம்ப காலத்தில் நம்பப்பட்டது. ஆனால், இவை ஐந்து கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு மேல் அமைந்திருப்பது பின்னர்கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதனையும்விட நீளம் அகலத்தில் மேலும் மிகக்குறையாக (இதைக்காலாக) என்றும்

தற்போதைய மதிப்பையும்விட மேலும் பல ஆச்சரியமான புதிர் அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கலாம் எனவும் நம்பப்படுகிறது.

ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டதான் சுரங்கங்களைக் கொண்ட முழு 5 கிலோ மீட்டர் பகுதியில் மனிதர்கள் இதில் கால்வாசி குகைப்பகுதிக்கே விஜயம் செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. மிகுதிப் பகுதி பராமரிப்பின் பொருட்டு மூடப்பட்டுள்ளது.

பூமியின் மேலோட்டின் நகர்வுகள் ஊடாக காங்கோ குகைகளின் சண்ணக்கல் படுக்கைகள் நிலமட்ட அமைப்பில் இல்லை. நில அடுக்குப் படிவத்தின் அடுக்குகளும் பக்கவாட்டில் இடம் மாறி குறுக்கு அணைகளாக (Dylex) மாறியுள்ளன. மேற்பரப்பில் உள்ள அழிவடைந்த பயிர்ப்பொருட் களில் இருந்து வெளிவரும் கரியமில வாயுவுடன் சேரும் மழை நீர், உடைவுள்ள ஒரு பகுதியின் ஊடாக ஓடுகின்றது.

சண்ணக்கல் அதாவது, சண்ணாம்பும் நீரும் கரியமில வாயுவும் கல்சியம்பைகாபனேற்றுக்கு சமமாக உள்ளது. இது நீரில் கரைந்து வெளியில் ஓடுகிறது. இவ்விதமாக குகைகள் உருவாகும் நடவடிக்கை பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களாக நடைபெற்று வருகிறது.

குகைப்பகுதிகளில் கிடைக்கின்ற தண்ணீர் மற்றும் கரியமில வாயுவின் அளவில்தான் இத்தகைய குகை மாதிரி அமைப்புகள் உருவாகின்றன. காங்கோ குகைகளைப் பொறுத்தவரை அதிசயம் வாய்ந்த வண்ண வடிவமைப்புகள், தோற்றங்கள், காட்சிகள்கொண்ட உருவங்களின் உருவாக்கமானது முன்குறிப்பிட்டவாறு பல இலட்ச வருடங்களாக தொழிற்பட்டுவரும் ஒரு விடயமாகும். அந்த தொழிற்பாடு மேலும் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது.

உலகின் மிகச் சிறந்ததான் இந்த அற்புதக் குகை களுக்கு பார்வையாளர்களை அழைத்துச் செல்ல, பயிற்றுவிக்கப்பட்ட வழிகாட்டிகள் இருக்கிறார்கள்.

பழைய வரலாறுகளின்படி இக்குகைகள் 1780

ஆண்டுப் பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. மிக ஆரம்ப காலத்தில் இக் குகைகளுக்கு விஜயம் செய்வோர் இருள் மூடிக்கிடக்கும் இக் குகை களுக்குள் பிரவேசித்து உட்செல்ல, தம்மால் உருவாக்கப்பட்ட மெழுகுதிரிகளின் வெளிச்சத்தின் உதவியுடனேயே செல்லவேண்டியிருந்தது.

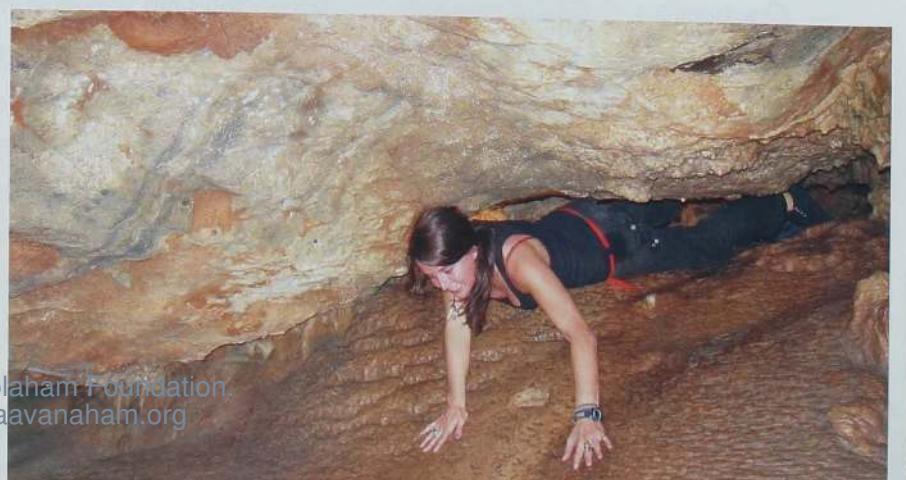
ஆனால், காலப்போக்கில் நவீன தொழில் நுட்ப உதவியின் பாற்பட்டு திறமான வெளிச்சம் எங்கும் பொருத்தப்பட்ட நிலையில் பார்வை யாளர்கள் இந்த அற்புதக் குகைகளின் அழகுக்காட்சிகளை மிகத் துல்லியமாக நேரிலேயே பார்த்து இரசிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இந்த அதிசயக் குகைகளைப் பார்த்து இரசிப்பது உள்ளூர்ப் பார்வையாளர்களுக்கும் வெளிநாட்டுப் பார்வையாளர்களுக்கும் மிகமிக முக்கியமான தாகும். இவற்றைப் பார்க்கத் தவறுவதிலும் பார்க்க பார்வையாளர்கள் வீட்டிலேயே தங்கியிருக்கலாம் எனக் கூறுவர். காங்கோ குகைகள் பல முன்னோடியான பெருமைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றன.

தென்னாபிரிக்காவின் மிகப் பழைமையான உல்லாசப் பயண இடமாக இது விளங்குகின்றது. முதலாவது உல்லாசப் பயணம் 1891 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து இற்றைவரை இக்குகைகள் உல்லாசப் பயணிகள் மிக விரும்பிச்

Digitized by Noolaham Foundation
www.noolaham.org | aavanaham.org

செல்லும் ஓர் இடமாக இருந்து வருகின்றன.

சுற்றுச் சூழல் சட்டத்தின்மூலம் பாதுகாக்கப்படும் முதலாவது இடமாகவும் இக்குகைப் பகுதிகள் விளங்குகின்றன. இங்கிருந்து எதுவித நினைவுச் சின்னமும் எடுத்துச் செல்லுதல் அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது. அத்துடன் குகைகளின் அமைப்பினையாரும் சீரழித்துவிடவும் முடியாது.

முழுநேர உல்லாசப் பயண வழிகாட்டியை முதன் முதலில் நியமித்ததும் இங்குதான் இடம் பெற்றுள்ளது. இங்கு முதன் முதலாக உல்லாசப் பயண வழிகாட்டியாக நியமிக்கப்பட்ட ஜோனி வேன் வயென்ஸர் என்பவர் அங்கு 43 வருடங்கள் கடமை புரிந்துள்ளதுடன் குகைகளில் மிக முக்கியமான கண்டு பிடிப்புகளையும் மேற்கொண்டு அறிவித்திருக்கிறார். 1891 இல் பணியேற்று 1934 இல் ஓய்வுபெறும்வரை பணிபுரிந்த இவர் பக்கமண்டபங்கள் பலவற்றைத் திறந்து வைத்ததுடன் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு குகைகளை அறிமுகப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்.

அத்துடன் வானொலித் தொடர்பு முறையைக் கொண்டிருக்கும் முதலாவது காட்சிக் குகையும் இதுவாகும். இந்த வானொலி மூலமாக வழிகாட்டிகள் வெளி உலகுடன் தொடர்புகொள்ள முடியும். அதாவது உல்லாசப் பயணத்தின்போது ஏதாவது ஒரு சம்பவம் நிகழுமாயின் அதனை இவ் வானொலித் தொடர்பு மூலம் வெளி உலகிற்கு அறி வித்து உடனடியாகவே வேண்டிய உதவிகளைப் பெற்றுமுடியும். மிகவும் அனுபவம் பெற்ற விஷய ஞானமுள்ள அத்தாட்சி பெற்ற வழிகாட்டிகளால் தினமும் உல்லாசப்பயணங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆங்கிலம் இங்கு தொடர்பு மொழியாக இருக்கும்.

ஆபிரிக்க மொழி, பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் மொழி பெயர்ப்பு வசதிகளும் விண்ணப்பிக்கின் கிடைக்கக்கூடும்.

குகைகளுக்குள் நீங்கள் பிரவேசித்தவுடன் 'சட்' டென்று ஓர் உங்களுக்காற்று வீசும். அழக்கமாகவும் இருக்கும். குகையின் பகுதிகள் அல்லது அறைகள் நன்கு மின்சார ஒளியுட்டப்பட்டிருப்பதால் அவற்றின் இயற்கை அழகைக் கண்குளிரக் கண்டு ரசிக்க முடியும்.

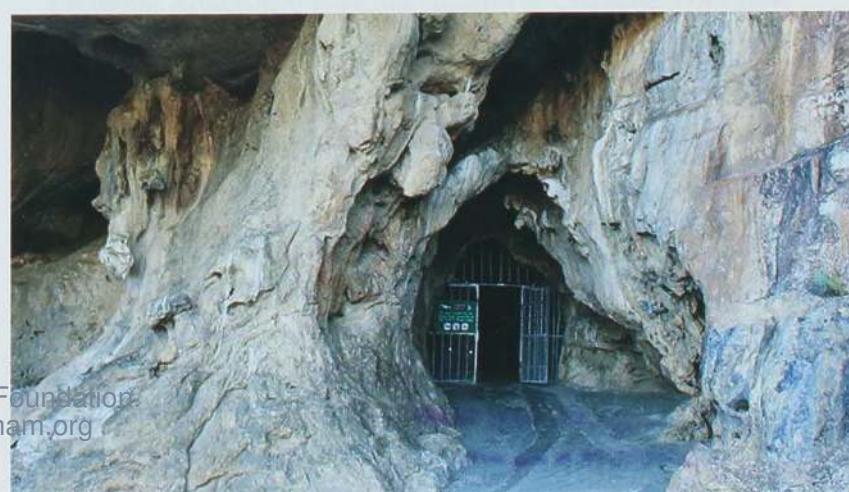
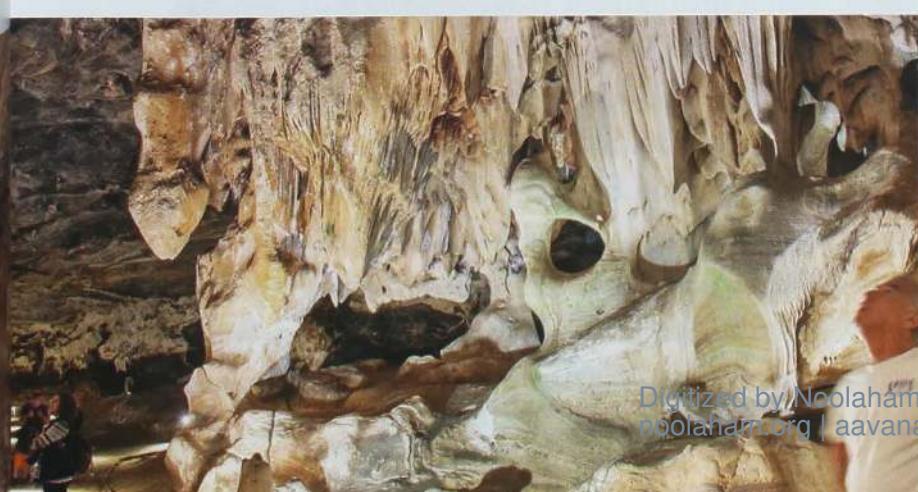
குகையின் படிக்கட்டுகளில் இறங்கினால் மிகக்கீழே வேன் சில்ல் மண்டபத்துக்கு போகலாம். (Van Zyles Hall) 107 மீட்டர் நீளமும் 54 மீட்டர் அகலமும் 17 மீட்டர் உயரமும் உள்ள இந்த மாபெரும் மண்டபம் மிகவும் ஆச்சரியத்தைத்தரும் ஒன்றாகும். இதற்கு முன்னால் கிளியோபட்ரா நீடில் (ஊசி) எனப்படும் 10 மீட்டர் உயரமான குகை உள்ளது. (இது சுமார் 1 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் ஆண்டுப் பழைய கொண்டது) இங்கு ஓர்கள் குழாய்கள், பலெறினா (Ballerina) உறைந்து போன நீர் வீழ்ச்சி ஆகியனவற்றைப் பார்க்கலாம்.

இக் குகைக்குள் சுமார் 18 டிகிரி செல்சியஸ் உங்கள் நிலவுவதால் அதற்கேற்றவாறு பொருத்தமான பாதனீகளையும் ஆடைகளையும் அணியுமாறும் பயணத்துக்கு பத்து நிமிடங்கள் முன்னரே தயாராக இருக்க வேண்டும் எனவும் சில பகுதிகளுக்கு சிறு பிள்ளைகளை அழைத்துச் செல்ல முடியாதெனவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் உணவுப் பொருட்கள், குடிநீர் வசதிகள் ஆகியனவும் குகைக்குள் கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப் படுவதில்லை.

ஆனால், வாகனம் நிறுத்துமிடம் சுயசேவை உணவுகம், குழந்தைகள் காப்பகம் போன்ற சில வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் முன்பதிலு செய்து இங்கு பயணம் செய்ய முடியும்.

- ஜூனி -

(நாஸி: இணையம்)

ക്രൂണിമാലക് കൾവെട്ടുകകൾ

Dr. த.ஜீவராஜ் (MBBS, MCGP)

കലവെട്ട്

பாதை

கிழுக்கிலங்கையின் திருகோணமலை மாவட்டத் தில் அமைந்துள்ள தமிழர்களின் பூர்வீகப் பிரதேசம் தம்பலகாமம். தம்பலகாமம் என்றதும் நம் நினைவுக்கு வருவது வயலும், வயல்சார்ந்த மருதநிலப் பிரதேசம்தான் என்றாலும் அதற்கு சற்றும் குறைவில்லாத அளவில் மிக நீண்ட மலைப் பிரதேசமும், அடர்ந்த காடுகளும், இடையிடையே குறுக்கறுத்து ஓடுகின்ற ஆறுகளும், அருவிகளும், சிறு குளங்களும் கொண்டமைந்த இயற்கை வனப்பு மிக்க ஒரு பிரதேசம் தம்பலகாமத்தில் இருக்கிறது. அதன் பெயர் கழனி மலைப் பிரதேசம்.

பக்தர்களும் இனைந்து இடிபட இருந்த கோயிலுக்குள் இருந்த விக்கிரகங்களை எடுத்து மண்ணில் புதைத்து வைத்தும், காடுகளிலும், மலைகளிலும் மறைத்துவைத்தும் வழிபாடு இயற்றி வந்தனர் என்பது வரலாறு.

திருக்கோணச்சரத்திற்குச் சொந்தமான சில விக்கிரகங்கள் இரகசியமாக காடுகள் வழியே எடுத்து வரப்பட்டு தம்பலகாமம் மேற்கு மலைத் தொடரில் உள்ள கழனி மலைச்சிகரத்தில் வைத்து பூசித்து வந்தனர். இதனால் இம்மலை சுவாமி மலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. 1600களின்பிற்பகுதியில் (1635-1687) தம்பலகாமத்தில் ஆலயம் அமைக்கப் பட்டது முதல் கழனி மலைச்சிகரத்தில் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த விக்கிரகங்கள் இங்கு மறை யாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வணங்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் இவ்வாலயத்தின் பெயர் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயம் என்றே அழைக்கப் படுகிறது.

விகாரைக்கு செல்லும் வழியில்
சிதைவடைந்த நிலையில்
கருங்கற்களால் உருவாக்கப்பட்ட
படிக்கற்கள் இருக்கின்றன. அவை
அங்கிருந்த ஒரு புராதனமான
ஆலயத்திற்குச் சொந்தமானவை.
1960 களில் எனது பூட்டனார் அமரர்
கனகசபை அவர்கள் எனது தந்தை
தங்கராசாவுடன் திருக்கோணேச்ச
ரத்திற்குச் சொந்தமான
விக்கிரகங்கள் இரகசியமாக வைத்து
வழிபட்ட இடத்தினை தேடி
இக்காட்டிற்குள் அலைந்திருக்கிறார்.

பாதை

தம்பலகாமம் குடாக்கடல்

கழனிமலைச் சிகரங்கள்மீது அதீத ஆர்வம் ஏற்படுவதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கிறது. அதில் முக்கியமானது திருக்கோணேச்சரத்திற்குச் சொந்தமான புராதனமான விக்கிரகங்கள் கழனி மலையில் வைத்து வழிபடப்பட்டுவந்த இடம் தொடர்பானது.

கழனிமலைக் காட்டின் இரகசியங்கள்

பலமுறை அமரர் தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர்களிடம் இருந்து வாய்மொழியாக நான் கேட்டறிந்த கதையொன்றினை அவர் 1982.12.16 இல் தம்பலகாமம் மேற்குமலைத் தொடரிலுள்ள கழனி மலையில் நடந்த அற்புதம் என்ற தலைப்பில் ஆக்மஜோதி இதழில் பதிவு செய்திருந்தார். கழனி மலைமேல் எனது ஆர்வம் அதிகமாக இருப்பதற்கான காரணத்திற்கான மேற்கூறப்பட்ட கதையினை தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம் அவர்களின் மொழி நடையில் படிப்பதனாகவே புரிந்து கொள்ள முடியும்.

பழைமையில் தம்பலகாமம் வயல்வெளிகளில் (மாரி) பெரும்போக வேளாண்மை செய்வதில்லை. காரணம் இங்கு மக்கள் மிகச் சொற்பமாகவே வாழ்ந்தனர். மாரி மழையும் மிகக்குடுமையாகப் பெய்யும். மாரிகாலத்தில் வயல்வெளி கடல்போல் வெள்ளம் நிரம்பிக் காட்சி தரும். ஆகவே சிறு தொகையினர்களாக வாழ்ந்த மக்கள் கோடையில் மட்டுமே அறுவடைசெய்வார்கள். மாரியில் தாயம் எறிந்து விளையாடுவதையும், கோஷ்டியாகச் சேர்ந்து கழனிமலைக்கு மரைபிடிக்கப்போவதையும் பெரும்பாலும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

இதற்கேற்ப ஜீவகாருண்யமிக்க சிவபக்தரான மயில்வாகனார் நண்பர்களின் வற்புறுத்தலுக் கிணங்க மரை வேட்டைக்கு ஒருமுறை போனார். கழனி மலைக் கானகத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்னும் ஆசையே அவரைக் காட்டுக்கு இழுத்துச் சென்றது என்றும் கூறலாம். ஒரு உயிருக்கும் ஆபத்து செய்துகூடாது, இறைவனே! என மனதுக்குள்

வேண்டிக் கொண்டே காட்டுக்குச் சென்றார் அவர். தம்பலகாமத்துக்கும் மேற்கே அனுராதபுரத்திற்கும் இடையே சுமார் ஐம்பது மைல்கள் வரை விரிந்து கிடக்கும் மலை வனத்தில் தம்பலகாமத்தை யொட்டி இந்த மேற்கு மலைத்தொடர் இருக்கிறது.

மயில்வாகனார் சென்ற வேட்டைக் கோஷ்டி மேற்கு மலைத்தொடர் காட்டில் ஒரு மரையின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றி ஒருவர் பின் ஒருவராக சென்று கொண்டிருந்தது. மலை வனம் மத்தியான வேளையிலும் இருஞ்டு பயங்கரமாகக் காட்சி அளித்தது. ஆகாயத்தைக் தொடுவதுபோல் மரங்கள் வளர்ந்திருந்தன. மலை அடுக்குகளும் பயங்கரப் பள்ளத்தாக்குகளும், சமநிலங்களுமாகக் காடு பல விதமாகக் காணப்பட்டது. செங்குத்தான் சிகரங்களில் இருந்து அருவிகளாக விழும் ஓசை தூரத்தில் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. வேட்டைக்காரர் மரையின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிச் சென்றுகொண்டிருந்தனர். நீண்ட அணியில் பிற்பகுதியில் சென்று கொண்டிருந்த காட்டுக்குப் பழக்கமற்ற மயில் வாகனாருக்கு மலம் கழிக்கும் உபாதை ஏற்பட்டதால் அணியை விட்டு விலகி ஒரு புதர் மறைவில் மலம் கழித்துச் சுத்தம் செய்து கொண்டு வேட்டைக் கோஷ்டியைத் தொடர எண்ணிப் பார்த்தபோது வேட்டைக் கோஷ்டியைக் காணவில்லை. அவர்கள் மரையடியைப் பின்பற்றி ஒரு சிகரத்தில் ஏறி மறுபறும் இறங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆட்களைக்காணாமல் பெரும் பீதி அடைந்த மயில்வாகனார் பெரும் குரல் எடுத்துக் கூவினார். ஒன்றும் பயனில்லை. காடு இருண்டு வந்தது. மயில் வாகனார் பரிதவித்தார். பொழுது அடங்குமுன் இந்த மலை வனத்தை விட்டு இறங்கி ஒரு பாது காப்பான இடத்துக்குப் போய்விடவேண்டும் என்று ஓடினார். இப்படி நாலா புறமும் ஓடிப் பார்த்தார். அவர் போன திக்கெல்லாம் மலையே வந்தது. மலை சூழ்ந்த ஒரு சமதரைக் காட்டில் தான் அகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அவர் மிக வருந்தினார். அவர் வாய் அவர் இஷ்ட தெய்வமான சிவனின் நாமத்தை இடைவிடாது உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தது. காடு நன்றாக இருண்டுவிட்டது.

யானை, புலி, கரடி போன்ற கொடிய மிருகங்களின் குரல்கள் கேட்கத்தொடங்கின. முன்பின் காட்டு அனுபவம் எதுவும் அறியாத மயில்வாகனார் செய் வதறியாது கலங்கினார். இனியும் கீழே நின்று கொண்டிருப்பது அபாயமானது என்றெண்ணிய அவர் பெரும் பிரயாசை எடுத்து ஒரு மரத்தில் ஏறி நான்கு கிளைகள் சந்திக்கும் மர இடுக்குக்குள் வசதி யாக இருந்து கொண்டார். இனிப்படிகளிலும்

ஆயினும் பசி அவரை பிடுங்கித்தின்றது. கொட்டாவிகள் விட்டபடி மர இடுக்குக்குள் கலங்கி இருந்தார். காட்டின் பயங்கரத்தை என்னி மரத்தைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருந்தவரை பசி-அலைச்சல் - சோர்வு எல்லாமாகச் சேர்ந்து நித்திரையில் ஆழ்த்தியது.

କାନ୍ତିଳ ରାଜୁ କୋଯିଲ୍

இப்படி எவ்வளவு நேரம் நித்திரை கொண்டாரோ தெரியவில்லை, ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் விழித்துக்கொண்டார். ஏதோ ஒரு சத்தம். மேனச் சத்தம் கேட்பது போல் இருந்தது. அங்கே தூரத்தில் ஒரு வெளிச்சம் தெரிவது போலவும் இருந்தது. நம்மைவிட்டு வீட்டுக்குப்போன வேட்டைக் கோஷ்டியினர்தான் தன்னைத்தேடி வருகிறர்கள் என்று எண்ணியபோது அவர் மனம் துள்ளியது. ஆண்டவனுக்குப் பல முறை நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டார். நேரம் என்ன இருக்கும் என்று வானத்தைப் பார்த்தபோது ஆளும் மீன் வெள்ளிக் கூட்டம் உச்சிவானில் இருந்து மேற்குப்புறம் சரிந்து கொண்டிருந்தது. உத்தேசமாக விடியச்சாம வேளையாக இருக்கும் என்று அவருக்குத் தோன்றியது. இவ்வளவு நேரமாக இந்த மரத்தில் தூங்கி இருக்கி ரோமே என்று எண்ணியவராக வெளிச்சம் தெரியும் பக்கம் நோக்கிப்போக மயில்வாகனாரின் மனம் பரபரத்தது. ஆயினும் பயமாகவும் இருந்தது. இப்படிக்கொஞ்ச நேரம் சென்றது. வெளிச் சத்தையும், மேனச்சத்தத்தையும் கேட்டு மரத்தில் இருக்க அவரால் முடியவில்லை.

தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு இறங்கி பயத்துடன் வெளிச்சுத்தை நோக்கி நடந்தார். குறிப்பிட்ட இடத்தை நெருங்கியதும் அவர் அப்படியே மலைத்துப்போனார். அவர் எண்ணியபடி அவரைத்தேடி வந்தவர்கள் கொண்டுவந்த வெளிச்சம் அல்ல அது. அது ஒரு மாபெரும் கோயில். பூசை நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இது என்ன நாம் கனவு காண்கிறோமா? என்று தன்னை நன்றாக நிதானித்துப் பார்த்துக்கொண்டார். நல்ல விழிப்பு நிலையில் இருப்பதாகவே தெரிந்தது.

இது என்ன காட்டில் கோயில், அதில் இரவில் பூசை நடக்கிறதே என்று ஆச்சரியக் கடலுள் ஆழ்ந்தார். மந்திரத்தால் கட்டுண்டவர்போல் ஒரு தூண் மறைவில் நின்று பயபக்தியோடு அந்த அதிசயக் கோயிலில் தெரியும் ஆண்டவரை வணங்கினார். தீபங்கள் ஜைக ஜோதியாக ஜொலித்தன. கோயிலுக் குள் இரு பக்கத்திலும் பொன்னிறமான பக்தர்கள் கருவில்கொண்டிய கரங்களுடன் இறைவழிபாடாற்றிக்

கொண்டு நின்றனர். ஒரு இந்திரஜாலக் காட்சியைக் காண்பது போல் மயில்வாகனார் சிரசில் கூப்பிய கரங்களுடன் ஆனந்தப்பரவசமாக நின்றார், கோயிலில் ஏராளமான பக்தர்கள் வணக்கத்தில் ஈடுபட்டு நின்றாலும் ஒருவருடன் ஒருவர் பேசியதாகத் தெரிய வில்லை. பூசை முடிந்தது, எல்லோருக்கும் அர்ச்சகர் திருநீறு, சந்தனம், தீர்த்தம், பிரசாதம் வழங்கினார். மயில்வாகனாருக்குப் பிரசாதம் கொஞ்சம் கூடுதலாகவே கிடைத்தது. இந்த ஆச்சரியங்களைக் கண்டு பசியை மறந்திருந்த அவருக்கு கோயில் அமுதைக் கண்டதும் திரும்பவும் பசி வருத்தத் தொடங்கியது. ஆகவே அந்தத் தூண் மறைவில் இருந்து தனக்குத் தரப்பட்ட அமுதில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட அமுதை ஆவலோடு உண்டார். பசி குறைய நித்திரை அவரை ஆட் கொண்டது. தூணோடு சாய்ந்த மாதிரியே அவர் அயர்ந்து நித்திரையானார்.

அவர் திடுக்கிட்டு விழித்துக்கொண்டபோது பொழுது விடிந்து சிறிது நேரம் சென்றிருந்தது. கோயிலில் ஒரு மனிதரையும் காணவில்லை. மலை வனத்தின் மத்தியில் தெய்வீகமாகத் தோன்றும் அந்த ஆலயம் அவருக்கு வியப்பையும் பயத்தையும் ஊட்டியது. இரவு வழிபாடு ஆற்றிய அந்தச் சுவர்னைநிற மனிதர்கள் யார்? அவர்கள் எங்கே போய் இருப்பார்கள் என்றெல்லாம் அவ்விடத்தில் நின்று சிந்தித்துப் பார்க்க அவருக்குப் பயமாக இருந்தது. கோயிலை நோக்கி பலமுடிந்து நான்கிடம் Found at noolaham.org | aavanaham.org

மயில் வாகனார் பிரசாதம் தந்த ஐயர் கிழக்குப் பக்கத்தை நோக்கிப் போகுமாறு கையால் காட்டி இருந்தமையால் அந்தத் திசை நோக்கி விரைவாக நடக்கத் தொடங்கினார்.

இந்த அற்புத்ததை ஊரவர்களுக்குக் காட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் போகும் வழியைப் பிறகு கண்டுபிடிப்பதற்காக பச்சைக் குழைகளை முறித்துப் போட்டுக் கொண்டே விரைவாக நடந்தார். இப்போது அவரிடம் ஒரு புதுத் தென்பு காணப்பட்டது. பிற்பகல் ஒரு மனிவரை ஆகிக்கொண்டிருந்தது. தூர்த்தில் பறை மேளச் சத்தமும், துப்பாக்கி வேட்டு முழுக்கங்களும் மிக இலேசாகக் கேட்கத் தொடங்கின. தன்னைத்தேடி ஆட்கள் வருகிறார்கள் என்ற மகிழ்வோடு மேளச் சத்தம் கேட்கும் திசையை நோக்கிப் பச்சைக் குழைகளை முறித்துப் போட்டவாறு மயில்வாகனார் விரைவாக நடந்தார். இப்போது அவரைத் தேடி வந்த கோஷ்டியும் அவரும் ஒரு இடத்தில் சந்தித்துக் கொண்டனர். அவரைத் தேடி வந்த கோஷ்டியினருக்கு அவரைப் பார்த்ததும் பேராச்சரியமாக இருந்தது.

காட்டில் தொலைந்துபோன மனிதன் சந்தனம் பூசிக்கொண்டு வருவது அளவில்லாத வியப்பை ஊட்டியது. அதை விட அவர் சொன்ன காட்டில் கண்ட கோயிலின் கதை இன்னும் வியப்பில் உள்ளது. அவர்களால் அதை நம்பமுடிய

வில்லை. ஆயினும் அவர் அனிந்திருந்த சந்தனம், அவர் வழங்கிய அமிர்தம் போன்ற கோயில் பிரசாதம் அவர்களை நம்பவைத்தது. பொழுது சாய்ந்து விட்டாலும் அவர் முறித்துப்போட்டு வந்த பச்சைக் குழைகளைக் கண்டுபிடிக்க முயன்றனர். இரண்டு மூன்று குழைகளைக் கண்டதும் அவர்கள் உற்சாகம் அதிகரித்தது, பிறகு எவ்வளவு தேடியும் அடையாளத்துக்காக முறித்துப் போட்டு வந்த குழைக்கொப்புகளைக் காணமுடியவில்லை. ஆகவே அவர்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பி அவர்களுடன் மற்றும் பல கோஷ்டிகளும் போய் தேடல் நடத்தினர். சிலர் காட்டில் தங்கி இருந்து அதிசயமான ஆலயத்தைப் பார்க்கும் ஆவலுடன் தேடினர். என்ன தேடியும் மயில்வாகனார் குறிப்பிடும் கோயிலை எவராலும் இன்றுவரை காணமுடியவில்லை என்று முடிகிறது அந்தக் கதை. இது மரபுவழி வந்த கதையென்றாலும் அதன் கரு இப்பிரதேச மக்களின் ஆழ்மன ஏக்கங்களின் வெளிப்பாடாக இருக்கிறது.

கழனி மலைப் பிரதேசத்தின் பகுதிகள் வனப் பாதுகாப்பு பிரிவினரின் கண்காணிப்பில் உள்ளது. எனவே முறையான அனுமதியுடனேயே அதனுள் பயணிக்க முடியும். அத்துடன் இங்கு கரடிகளின் நடமாட்டம் அதிகம். சட்டவிரோதமாக காட்டுக்குள் சென்றுவரும் பலரும் கரடிகளின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகும் சந்தர்ப்பங்கள் அடிக்கடி நடைபெறுவதுண்டு. சிலவேளை கரடிகள் காட்டில் இருந்து வெளிப்பட்டு ஊர்மனைக்குள் புகுந்து தாக்குதல் நடத்துவதும் உண்டு. இவை தவிர இங்கு சிறுத்தை களின் நடமாட்டமும் உண்டு.

இத்தனை இடர்ப்பாடுகளின் மத்தியிலும் என்வாழ் வின் நீண்டநாள் கனவாக இருந்த இந்த கழனி மலைப் பயணம் 31.05.2014 இல் சாத்தியப் பட்டிருந்தது. கழனிமலைக் காட்டினை நோக்கிய மிகச் சிறிய தூரப் பயணம்தான் அது என்றாலும்

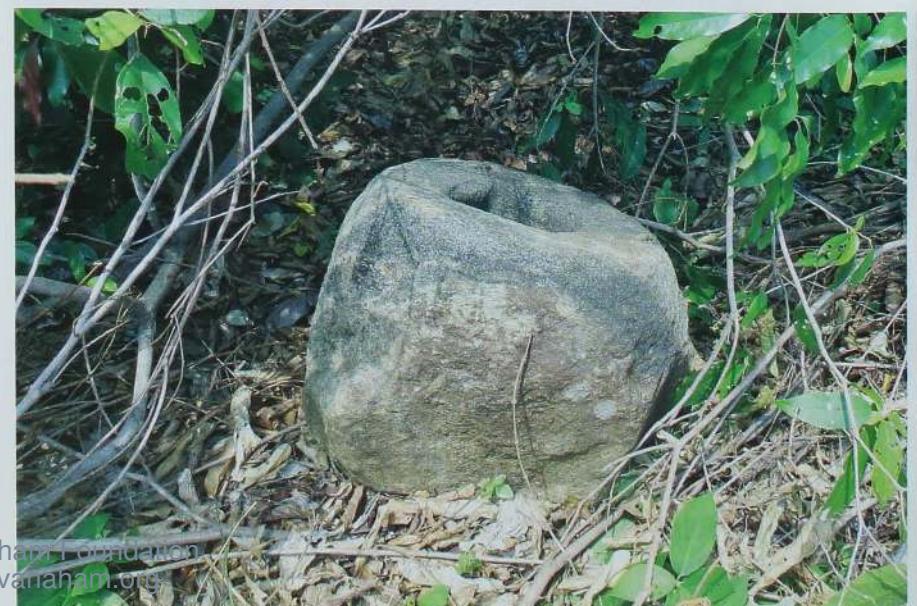
வாழ்வில் மறக்க முடியாத அனுபவத்தினை அது தந்திருந்தது. இப்போது மனித நடமாட்டம் உருவாகி விட்ட கழனிமலைக் காட்டின் ஆரம்பப்பகுதி அது. அங்கு ஒரு கல்வெட்டு இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்தத்தினைத் தொடர்ந்தே இப்பயணம் ஆரம்பித்தது.

தம்பலகாமம் பிரதேச செயலாளரின் உதவியுடன் கல்வெட்டுக்களைத் தேடி நாங்கள் பயணித்த கழனிமலைப் பிரதேசத்தின் பகுதி இன்றைய நாட்களில் 'உல்பத்தெவ' (Ulpathwewa) என்ற சிங்களப் பெயரினால் அழைக்கப்படுகிறது. தம்பலகாமச் சந்தியில் இருந்து 1km தூரத்தில் சிறிய வனாந்திரப் பகுதியில் ஒரு குன்றின் மீது புதிதாக அழைக்கப்பட்ட உல்பத்தெவ விகாரை அமைந்திருக்கிறது. விகாரை வளாகத்தில் கல்வெட்டுக்கள், நடுகல், புராதன படிக்கட்டுக்கள், கட்டிட அழிபாடுகள், வற்றாத நீர்ச்சுனை போன்ற தொல் பொருட்கள் காணப்படுகின்றன.

தம்பலகாமம் பிரதேச செயலாளர் திருமதி. ஜெயகௌரி மூர்ப்பதி, பிரதேச செயலக உத்தியோகத் தர்கள் திரு.விஜயன், திரு.அலிப்கான் மற்றும் செல்வன். சாய்கெளசிக் என்போருடன் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களின் மாணவர்களான திரு.

Digitized by Noolaham | Foundation
noolaham.org | aavaniham.org

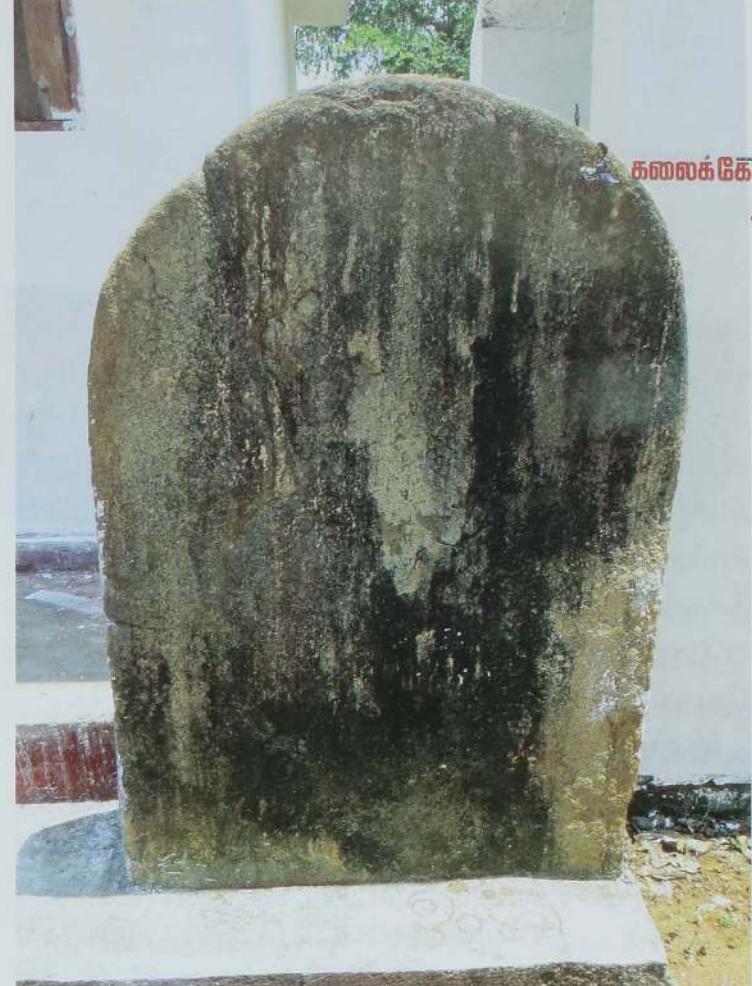
தனுராஜன், திரு. செல்வகுமார் ஆகியோர் இத்தேடல் முயற்சியில் எம்முடன் இணைந்திருந்தனர்.

விகாரைக்குச் செல்லும் வழியில் சிறைவடைந்த நிலையில் கருங்கற்களால் உருவாக்கப்பட்ட படிக் கற்கள் இருக்கின்றது. அவை அங்கிருந்த ஒரு புராதனமான ஆலயத்திற்குச் சொந்தமானவை. 1960 களில் எனது பூட்டனார் அமரர் கனகசபை அவர்கள் எனது தந்தை தங்கராசாவுடன் திருக்கோணேச்சரத்திற்குச் சொந்தமான விக்கிரகங்கள் இரகசியமாக வைத்து வழிபட்ட இடத்தினைதேடி இக்காட்டிற்குள் அலைந்திருக்கிறார். அவர்கள் அந்த இடத்தினைக் கண்டுபிடிக்கவில்லையாயினும் அதனை நெருங்கி இருந்தனர். அப்பாவிடம் இருந்து வாய்மொழியாகக் கிடைத்த தரவுகளின்படி இது திருக்கோணேச்சரத்திற்குச் சொந்தமான விக்கிரகங் கள் இரகசியமாக வைத்து வழிபட்ட இடம் அல்ல என்பது திட்டவட்டமாகப் புரிந்தது. எனவே ஏதோவொரு புதிய வரலாற்றுப் புதையல் ஒன்று கிடைக்கப் போகிறது என்ற உற்சாகத்துடன் அந்தப் பரந்த இடத்தினை கண்களால் பரிசோதித்தபடி நடந்து கொண்டிருந்தேன்.

தாண்தாங்கு கல் (socket stone)

விகாரை வளாகம் முழுவதும் ஒன்றைக் கருங்கற்களின் நடுவில் குழி உருவாக்கப்பட்ட கற்கள் பல காணப்படுகின்றன. இவை கற்துண் கள் நிறுத்தப் பயன்படும் தாண்தாங்கு கல் (socket stone) வகையைச் சேர்ந்தவை. மலைப்பாங்கான பிரதேசங்களில் கட்டடங்களை, குறிப்பாக ஆலயங்களை நிறுவுவதற்கு இவை துணைபுரிபவை.

நாங்கள் ஏறிக்கொண்டிருந்த அந்தச் சிறிய குன்றில் இருந்து தம்பலகாமத்தின் பெரும் பகுதிகளை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்ததுடன், தம்பலகாமம் குடாக்கடலினையும், கிண்ணியா பாலத்தினையும்

அதில் இடம்பெறும் வாகனங்களின் போக்குவரத்து னையும் இலகுவாக வெற்றுக்கண்களால் பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. எனவே இந்த இட அமைவிடத்திற்கு ஏற்பாடு இடுவொரு புராதன ஆலயமாகவோ அல்லது அரசு கண்காணிப்பு காவலரணாகவோ இருந்திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது.

நடுகல்

விகாரைக்கு முன்னால் நிலத்தில் ஒரு நடுகல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கல் நிலத்தின் மேல் சுமார் நான்கடி உயரமும் மூன்றடி அகலமும் கொண்டது. இக்கல்லின் மேற்பகுதி பரவளை வடையதாக இருக்கிறது. இது ஆதியான வழிபாட்டுச் சின்னமாகக் கருதப்படக்கூடியது. இங்கு கிடைத்த தொல்பொருட்கள் தொடர்பான புகைப்படங் களையும், தகவல்களையும் உடனுக்குடன் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களிடம் சமர்ப்பித்திருந்தேன். இந்நடுகல்லில் மணினாகன் என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதாக அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

அத்துடன் அதனை ஆகியில் நாகர்கள் தமது வழி பாட்டுச்சின்னமாக அமைத்திருக்கலாம் எனவும் கருதுகிறார். முன்னம் தம்பலகாமப்பற்று என்ற வன்னிப் பிரதேசத்தில் உள்ளடங்கி இருந்த கிண்ணியாவில் மணியரசன் குளம் என்ற இடமும், சிறிய குளமும் இருப்பது ஞாபகத்தில் கொள்ளத் தக்கது. மணிணாகனுக்கும், மணியரசனுக்கும் ஏதேனும் தொடர்புள்ளதா எனத் தேடவேண்டிய தேவையை இது உணர்த்தி நிற்கிறது.

விகாரையில் தியான நிலையில் அமர்ந்திருக்கும் புத்தர் சிலையின் பீடத்திற்குப் பின்னால் இரு கல் வெட்டுக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவையிரண்டும் செந்நிறக் கற்களால் ஆனவை. விகாரை வளாகம் துப்புரவாக்கப்பட்டபோது இயந்திர சாதனங்களுக்குள் அகப்பட்டு துண்டமாகிப்போன கல்வெட்டுக்கள் அவையென விகாரைப் பொறுப்பாளரான பெளத்த துறவி கூறினார். பிராமி எழுத்துக்களைக் கொண்டமைந்த இச்சாசனங்கள் கி.மு முதலாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. எனவே 2000 ஆண்டுகள் பழைமையான கல்வெட்டுக்கள் அவை.

கல்வெட்டு - 01

முதற்கல்வெட்டு சுமார் 1 அடி நீளமும் 1/2 அடி அகலமும் கொண்ட வளைந்த செந்நிறக் கல்லாகும். இக் கல்வெட்டில் இருந்த சில எழுத்துக்கள் சேதமானநிலையில் இருந்தன. இக்கல்வெட்டினைப்

புகைப்படம் மூலமாக வாசித்த பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்கள் அதிலுள்ள பிராமி எழுத்துக்கள் நுகம் என உறுதிப்படுத்தினார்.

விவசாயக் கிராமமான தம்பலகாமத்துடன் நுகம் என்ற சொல் மிகநெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டது.

கவடி வித்திய கழுதையே ருழவன் குடவர் கோமான் வந்தான் நாளைப் படுநுகம் புனுய் பகடே மன்னர்

என்று சிலப்பதிகாரத்தில் சேரவேந்தன் செங்குட்டுவனின் பிறந்தநாள் விழா பற்றி நீர்ப்படைக்காதை விபரிக்கிறது. “வடநாட்டு அரசர்களின் நிலைபெற்ற மதிலை அழித்து, கழுதை ஏருழுது, வெள்ளை வரகு விதைத்த உழவனாகிய குடநாட்டினர் தலைவன் வந்தனன்” என இளங்கோவடிகள் சொல்வதையே மேற்கண்ட வரிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இங்கு நுகம் என்பது வண்டி, ஏர் முதலியவற்றை இழுத்துச் செல்வதற்காகமாட்டின்கழுத்தில்பிணைப்பதற்கான நீண்ட தடியைக் குறிக்கிறது.

கழனிமலைக் காட்டின் ஆரம்பப்
பகுதியில் நாம் பதிவு செய்த 2000
வருடங்களுக்கு முந்திய
தொல்பொருட்கள் தொடர்பான
தகவல்களும் கழனிமலைக்காட்டில்
முறையான ஆய்வுகள்
மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதன்
அவசியத்தினை உணர்த்தி நிற்கிறது.

கல்வெட்டு -02

இரண்டாவது கல்வெட்டு சமார் 1 அடி நீளமும் 3/4 அடி அகலமும் கொண்ட துண்டமான பருமட்டாக நீள்சதுரமான சாசனம். பிராமி எழுத்துக்களைக் கொண்டமைந்த இச்சாசனத்தில் குறியீடு ஒன்று காணப்படுவது சிறப்பம்சமாகும். இக்கல்வெட்டினைப் புகைப்படம் மூலமாக வாசித்த பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்கள் அதிலுள்ள குறியீடு புள்ளடிமேல் திரிகுலம் எனவும், பிராமி எழுத்துக்கள் ய ஸிவ எனவும் அடையாளங்காண முடிவதாகக் கூறினார். குறியீடும், ஸிவ என்ற வாக்கியமும் முக்கியத்துவம் மிகுந்தது என்றாலும் மேலும் இவ்விடத்தில் ஆய்வுகள் செய்வதன் ஊடாகவே இக்கல்வெட்டின் வரலாற்று முக்கியத்து வத்தினைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

“உல்பத்தெவவ” எனப் பெயர்மாற்றம் பெற்ற கழனிமலைப் பிரதேசத்தின் காட்டின் ஆரம்பப் பகுதியில் நாம் பார்த்த ஒவ்வொரு தொல்பொருளும் ஆச்சரியம் தருவதாக இருந்தது. சமார் 400 வருடங்களுக்கு முந்திய திருக்கோணேச்சரத்திற்குப் சொந்தமான வரலாற்றுத் தடங்களைத் தேடிச்சென்ற எமக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றுப் பொக்கிசங்களைக் காணக்கிடைத்தது மிகப்பெரும் பிரமிப்பை உண்டுபண்ணியது.

கழனிமலைக்காட்டில் ஆய்வுகள் அவசியம்

போர்த்துக்கீசருக்குப் பயந்து திருக்கோணேச்சரத்திற்குச் சொந்தமான புராதனமான விக்கிரகங்களை கழனி மலையில் வைத்து வழிபட்டுவந்த அடியவர்கள் அவை முழுவதையும் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்திற்கு கொண்டு வந்திருப்பார்களா? என்ற ஜயம்கலந்த வினா வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் மத்தியிலும், ஆலயத் தொண்டர்கள் மத்தியிலும், மக்களிடையேயும் விடைகாணாத வினாவாக தொடர்ந்தவண்ணம் இருக்கிறது. அத்துடன் திருக்கோணேச்சரத்திற்குச் சொந்தமான வரலாற்று ஆவணங்கள் ஏதேனும் இன்னும் கழனி மலைச்சிகரத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. நான் திருக்குமா? என்ற சந்தேகமும் இருந்துவருகிறது.

தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயம் அமையப்பெற்ற காலம் முதல் சமார் 350 வருடங்களாக திருக்கோணமலையின் ஆட்சி அதிகாரம் போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், பிரான்சியர், பிரித்தானியர் என்று பல காலங்களில் ஆட்சியாளர்களின் கைகளுக்கு மாறிக்கொண்டிருந்தது. எனவே திருக்கோணேச்சரத்திற்குச் சொந்தமான வரலாற்றுப் பொக்கிசங்கள் ஏதேனும் அதன்மீது அதீத அன்புகொண்ட கோயில் தொழும்பாளர்களால் கழனி மலைச்சிகரத்தில் மறைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக்கருதப்படுகிறது.

இவைதவிர தேன் எடுப்பதற்காகவும், மாடு மேய்ப்பதற்காகவும் கழனி மலைக் காட்டின் சில பகுதிகளுக்குச் சென்றுவருகின்றவர்களின் அவதானிப்புகளும் கழனி மலைப் பிரதேசம் மீதான ஆர்வத்தினை தூண்டுவதாக அமைகின்றது. சிதைவடைந்த அரசமாளிகை ஒன்றின் எச்சங்கள், சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய தூண்கள் நிறைந்த சிதைவடைந்த மண்டபம் ஒன்றின் பகுதிகள், புதையல் தோண்டுவோரால் சேதமாக்கப்பட்டு ஆங்காங்கே வீசப்பட்டிருக்கும் புராதனச் சின்னங்கள் என்று பல்வேறு விடயங்களை கழனி மலைப் பகுதிக்குச் சென்றுவருவோரிடம் இருந்து சேகரிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இவற்றோடு கழனிமலைக் காட்டின் ஆரம்பப் பகுதியில் நாம் பதிவு செய்த 2000 வருடங்களுக்கு முந்திய தொல்பொருட்கள் தொடர்பான தகவல்களும் கழனிமலைக்காட்டில் முறையான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தினை உணர்த்தி நிற்கிறது.

தொடர்ச்சியான தேடல்களும், முறையான ஆவணப்படுத்தல்களும் இன்னும் விடுவிக்கப்படாத கழனிமலைக் காட்டின் இரகசியங்களை வெளிக்கொண்டு வருவதற்கான சிறந்த வழிமுறை என்பதில் ஜயமில்லை. தம்பலகாமம் கழனி மலைப் பிரதேசம் பல வரலாற்று ஆய்வாளர்களின், ஆர்வலர்களின் வரவிற்காகக் காத்திருக்கிறது.

விவாஞ்சலி

அருப்ரீ கலையகத்தின் ஆற்றுகையின் கீழ் பம்பலப்பிட்டி புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் ஷிவாஞ்சலி நடன நிகழ்வு சிறப்பாக நடைபெற்றது. அருப்ரீ கலையக நடனக் கலைஞர்களுடன், இந்தியக் கலைஞர்களும் இணைந்து இந்நிகழ்வை நடத்தினர். கலாநிதி அருந்ததி ஸ்ரீரங்கநாதனின் நெறியாள்கையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வு, சீமாட்டி றிட்ஜ்வே சிறுவர் வைத்தியசாலையின் “விட்டில் ஹார்ட் புரோஜெக்ட்” நிதிக்காக நடத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஷிவாஞ்சலி தென்னிந்தியாவில் பெயர் பெற்ற ஸ்ரீதேவி நாட்டியப்பள்ளியின் இயக்குநர் ஸ்ரீமதி ஷீலா உன்னி கிருஷ்ணனின் படைப்பாகும்.

தீவுக்கப் பற்றில் ஈசவழும் பெளத்தழும் -2

பேராசிரியர் (ஓய்வுநிலை)
கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் M.A.Ph.D

1.4 அனலைத்தீவு

புங்குடுதீவுக்கு அண்மையில் வடமேற்கு திசையிலுள்ள அழகான தீவு அனலைத்தீவாகும். இத் தீவினைச்சுழு நான்கு புறமும் கடல் அலைகளால் தாக்கப்படாது கற் பாறைகள் அணைபோல் அமைந்திருப்பதால் அனலைத்தீவு எனப்பெயர் வந்ததெனக் கூறுவர்.

ஒல்லாந்தர் இத்தீவிற்கு ‘ஹாட்டர்பம்’ என்று பெயர் வைத்தனர். இங்குள்ள மக்கள் அனைவரும் சைவர்களே. அனலைத்தீவு ஐயனார் கோவில் மிகவும் புகழ்பெற்றது. அனலைத்தீவில் நாகேஸ்வரன் கோவில் உள்ளதாகவும் நம்பப்படுகிறது. அனலைத்தீவுக்கும் நயினாதீவுக்குமிடையில் நிலவும் நாகம், பூக்கொண்டு அர்ச்சித்த வரலாறு இத் தொடர்பை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. நயினாதீவு பூர்ணாகபூஷணி அம்மன் கோயில் எழுந்த வரலாற்றோடு அனலைத்தீவின் (புளியந்தீவின்) வரலாறும் (பாம்பு-கருடன் பகைமையால் ஏற்பட்ட சம்பவம்) சம்பந்தப்படுத்தப்படுகிறது.

தற்போதும் நயினாதீவின் வடக்கு கடலில் பாம்பு சுற்றிய கல், கருடன் கல் என இரு கற்கள் கடலுக்கு (கடல் மட்டத் திற்கு) மேல் காணப்படுவது சான்றாகும். அனலைத்தீவு ஐயனார் கோயிலின் விழாக்காலங்களில் பல இடங்களிலிருந்தும் மக்கள் வந்து ஐயனாரை தரிசித்துச் செல்வர். அனலைத்தீவிற்கும் நயினாதீவிற்கும் இடைப்பட்ட சமுத்திரத்திலேதான் ‘ஏழாற்றுப் பிரிவு’ எனும் கடற்பகுதி அமைந்துள்ளது. பயபக்கியுடனும் பரிபூரண நம்பிக்கை யுடனும் சைவமக்கள் யாத்திரைசெய்து வழிபடும் இடங்கள் நயினாதீவும் அனலைத்தீவும் ஆகும்.

1.5 എഴുവ് തീവ്യ

புங்குடுதீவிற்கு வடமேற்குத் திசையிலும் யாழ்ப்பாண நகரின் தென்மேற்கு திசையிலும் எழுவைதீவு அமைந்துள்ளது. அனலைதீவிற்கு மிக அண்மையிலும் ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து மூன்று மைல் தொலைவிலும் எழுவைதீவு அமைந்துள்ளது. இத் தீவில் எழுச்செடிகள் அதிகமாகக் காணப்பட்டதால் எழுவைதீவு என்று பெயர் வந்ததாகக் கூறுவர்.

இந்தியாவிலிருந்து ஊர்காவற்றுறை நோக்கி வருபவர்களுக்கு கிழக்குத் திசையில் முதலில் எழுந்து தெரிவதால் இதற்கு எழுவைத்தீவன்ற பெயர் வந்ததாக இன்னுஞ்சிலர் கூறுவர். எழுவைத்தீவுத் துறைமுகத்திலிருந்து கால்மைல் தூரத்தில் முத்தன் காடு என்ற இடத்தில் ஒரு முருகன் ஆலயம் இருக்கின்றது. இவ் ஆலயம் ஈழத்துச் திருச்செந்தூர் என அழைக்கப்படுகிறது. இத்தீவின் தென்பகுதி இறங்குதுறையில் ஒரு தொம்மையப்பர் தேவாலயம் இருக்கிறது. தனிநாயகமுதலி காலத்தில் நெடுந் தீவிலிருந்து அனலைத்தீவில் குடியேறிய மக்கள் பரம்பரையில் வந்த சிலரே எழுவைத்தீவின் ஆரம்பக் குடிகள் என்று கூறப்படுகிறது.

1.6 കെട്ടിക്കവ്

புங்குடுதீவிற்கும் நயினாதீவிற்கும் வடக்கே ஆழ்கடலில் நெடுந்தீவு அமைந்திருக்கிறது. யாழ் குடாநாட்டிலிருந்து நெடுந்தொலைவில் சமுத்திரத் தில் இருக்கும் தீவு என்பதால் இது நெடுந்தீவு என்று அழைக்கப்படுகின்றது பசுத்தீவு, அபிஷேக தீவு, மருத்துவவனம், புட்காம், டெல்வற், (DELFT) என்ற பல பெயர்களாலும் இது அழைக்கப்படுகின்றது. போர்த்துக்கீஸ் இத்தீவிற்கு ‘நெறுங்டிவா’ என்று பெயர் வைத்தனர். ஒல்லாந்தர் ‘டெல்வற்’ என்று பெயர் கூட்டினர்.

புங்குடுதீவின் பிரதான துறைமுகமான குறிகாட்டு வானிலிருந்து 7 கி.மீ தூரத்தில் நெடுந்தீவு இருக்கிறது. இத்தீவிலிருந்து பால், தயிர், இளாஞ் போன்ற அபிஷேகத் திரவியங்கள் தென்னிந்தியா விலூள்ள இராமேஸ்வரம் ஆலயத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு நோய்கள் தீர்க்கும் அரிய மூலிகைகள் காணப்படுகின்றன. வைத்தியத் தொழிலில் புகழ் பெற்ற இராஜசிங்கன் என்னும் பட்டப்பெயரைப் பெற்றவனான செகராச சேகரன் எனும் யாழ்ப்பானை மன்னன் இத்தீவை மருத்துவவனம் எனக் குறிப்பிட்டதாக யாழ்ப்பானை வைபவமாலை குறிப்பிடுகிறது. இந்க மருத்துவம் மூலிகைகளைப் பாவித்து இங்குண்டமான தீவு விரிவாக விடப்பட்டு வருகிறது.

காரெந்கர் சிவன் கோவில்

சிலர் நான்கு, ஐந்து தலைமுறைகள் உயிருடன் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. நெடுந்தீவு மக்கள் ஆதிகாலம் தொட்டு சைவ சமயத்தவராகவே இருந்திருக்கின்றனர். போர்த்துக்கீசரின் வருகையின் பின்பே அங்கு கத்தோலிக்க மதம் பரவியது.

நெடுந்தீவில் இப்பொழுது வெடியரசன் கோட்டையும் போத்துக்கீஸர் கோட்டையும், ஒல்லாந்தர் கோட்டையும் சிறைவுகளாகக் காணப் படுகின்றன. ஒல்லாந்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சூதிரைகளின் வாரிகள் இப்பொழுது காட்டுக் குதிரைகளாக மாறி சுதந்திரமாகத் திரிகின்றன. நெடுந்தீவின் விசேஷங்களில் ஒன்று தீவை அழுக படுத்தும் கற்களாற் கட்டப்பட்டு அரண் செய்த ‘பகிர்’ என அழைக்கப்படும் கல்வேலிகளாகும். இந்தக் கல்வேலியை இலங்கையில் வேறொங்கும் காணமுடியாது.

1.7 മന്ത്രത്തീവ്

யாழ்ப்பான நகருக்கு அண்மையில் புங்குடு தீவிற்கு வடதிசையில் மண்டைதீவு இருக்கிறது. சப்த தீவுகளுக்கெல்லாம் தலைபோன்ற தீவாக அமைந்திருப்பதால் இதற்கு ‘மண்டைதீவு’ என்ற பெயர் வந்ததாகக் கூறுவர். பண்ணைப்பாலம் திறப்பதற்கு முன் பிரயாண வசதிகள் குறைந்த தீவாக இது இருந்தது. 1960 ஆம் ஆண்டு பண்ணைப்பாலம் திறந்த பின் இவ்வூர் மக்கள் யாழ்நகர், ஸைடன் தீவு, புங்குடுதீவு ஆகியவற்றுடன் தரை வழிப்பாதைத் தொடர்புகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இங்கு பிரசித்திபெற்ற இந்து ஆலயங்கள் நான் கும் கத்தோலிக்க ஆலயம் ஒன்றும் புரட்டஸ்தாந்து ஆலயமொன்றும் இருக்கின்றன. மண்டைதீவு பிரசித்திபெற்ற யோகியான கடையிற் சுவாமியாரால் ஆடுகிறவதிக்கப்பட்ட தீவாகும்.

வேலனை

அனலைத்தீவு ஜியனார் கோயில்

மண்டைத்தீவு

1.8 காரைதீவு (காரை நகர்)

காரைநகர் புங்குடுதீவிற்கு வடமேற்கு கடற் பரப்பில் அமைந்திருக்கிறது. யாழ்ப்பாண குடா நாட்டுடன் பொன்னாலைத் தரை வழிப்பாதையால் இணைக்கப்பட்ட தீவாகும். போத்துக்கீசர் இவ் மூருக்கு கார்டிவா என்று பெயர்க்குட்டினர். ஒல்லாந்தர் அம்ஸ்ரடாம் என்று பெயரிட்டனர். ‘ஸழத்துச் சிதம்பரம்’ எனப் போற்றப்படும் பிரசித்திபெற்ற சிவன் கோவில் இங்குள்ளது. மார்க்கழித்திருவாதிரை மகோற்சவம் வெகுவிமரிசையாக நிகழும். ‘மணிவாசகர் சபை’ அமைத்து திருவாசக விழா ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிகழ்த்தப்படும். கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்கு ‘சிவத்தமிழ்ச் செல்வி’ என்ற கெளரவ பட்டம் காரைநகர் மணிவாசகர் சபையினரால் வழங்கப்பட்டது.

1.9 லைடன் தீவு

இது புங்குடுதீவுக்கு வடக்கே அமைந்துள்ள நீண்ட தீவு. வேலனை, சரவணை, நாரந்தனை, புளியங்கூடல், சுருவில், பருத்தியடைப்பு, கரம்பொன், ஊர்காவற்றுறை ஆகிய பகுதிகள் லைடன் தீவுக்குள் அடங்கும். ‘லைடன்’ என்ற அதிகாரிகளுக்குக்கீழ் இருந்தமையால் இப்பகுதிக்கு லைடன்தீவு என்ற பெயர் வந்ததென்பர்.

1.10 வேலனை

முருகப்பெருமானின் வேல் வந்தடைந்த இடமாகையால் வேலனை என்ற பெயர் வந்ததென்று சிலரும், வேலன் என்ற பிரதானியின் கீழ் இருந்த படியால் வேலனை என்ற பெயர் வந்ததென்று இன்னும் சிலரும் கூறுவர். போத்துக்கீசர் இவ்வூருக்கு தனதிவா என்று பெயரிட்டனர். ஒல்லாந்தர் லைடன் என்றழைத்தனர். வேலனை அம்மன் கோவில் பிரசித்தி பெற்றது. லைடன் தீவின் வடக்கரையிலுள்ள பழம்பெரும் துறைமுகமே ஊர்காவற்றுறையாகும். இந்தியாவிலிருந்து பெரிய படகுகள் மூலம் கள்ளிக் கோட்டை ஒடுகள், வடக்கன்மாடுகள், பிறபொருட்கள் என்பன சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இத்துறைமுகத்தில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

1.11 சரவணை

லைடன் தீவின் ஒரு பகுதி சரவணையாகும். சுருவில் துறையிலிருந்து புளியங்கூடல் நாற்சந்திக் கூடாக வடக்கு நோக்கிச் சென்று பண்ணை - ஊர்காவற்றுறை பிரதான வீதியை சந்திக்கும் தெருவிற்கு மேற்குப் பக்கமாகவும் கிழக்குப் பக்கமாகவும் இருபகுதிகளாக இருக்கிறது சரவணைக் கிராமம். கிழக்குச்சரவணையின் மத்தியில் தெங்கங்குளம் இருக்கின்றது. இக்குளத்தின் மேற்கு எல்லையில்

வேலனை முருகன் கோயில்

வேலனை பிள்ளையார் கோயில்

நாச்சியார் கோயில் என்னும் புராதன காலத்து அம்மன் கோயில் இருக்கின்றது. பள்ளம்புலம் என்ற இடத்தில் முருகமூர்த்தி கோயில் இருக்கின்றது. சரவணப் பொய்கை இருந்த இடம் சரவணை என்று அழைக்கப்படுகின்றது “முருகன் வளர்ந்து பாலனாகிய பின் அன்னை பார்வதி அணைத்து வேல் கொடுத்த இடம் வேலனை யாகும்” (பல்லவராசசேகரன் 2007: 110-113)

1.12 நாரந்தனை

லைடன் தீவின் வடக்கும் தெற்கும் கடலையும், கிழக்கு சரவணையையும், மேற்கு கரம்பொனையும் எல்லைகளாகக் கொண்டது நாரந்தனைக் கிராமம். நாராயணன் என்னும் பிரதானியின் ஆட்சிக்குட்பட்டமெந்தமையால் நாரந்தனை என்ற பெயர் வந்ததென்பர். மூல்லைநிலத் தெய்வமான திருமால் வந்து சேர்ந்த இடமாகையால் நாராயணன் அடைந்த இடம் ‘நாரந்தனை’ என்று வழங்கலாயிற்று என்றும் சிலர் கூறுவர்.

1.13 சுருவில்

புளியங்கூடற் கிராமத்தின் தெற்கு, மேற்கு எல்லையாக வளைந்த கிராமம் சுருவில் = சுருவில் என வந்தது என்பர். இராம- இராவண யுத்தம் நடைபெற்றபோது வில்லை ஊன்றி நிலத்தில் பதித்து நாணேற்றிய இடங்கள் தாழ்ந்து குழிகளாகி நீர் சுற்று அரைவட்டக் குளங்கள் தோன்றின. இக்குளங்கள் ‘வில்’ என்ற பெயர் பெற்றன. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இனுவில், நந்தாவில், கொக்குவில், கோண்டாவில் போன்ற பெயர்களைப் போலவே சுருவில் என்ற பெயரும் வந்திருக்கலாம் என்பது ஒத்திகம். சுருவில் கிராமத்தில் மூன்று சைவ ஆலயங்களும் ஒரு கிறிஸ்தவ ஆலயமும் இருக்கின்றன. இவற்றிலே ஹரிஹரபுத்திர ஜயனார் கோயில் பழையவாய்ந்த ஆலயமாகும். சுருவிற் கடற்கரையை அடுத்து நாகபூஷணி அம்மன் கோவிலும் வைரவர் கோவிலும் இருக்கின்றன.

மண்டைதீவு சென் பீட்டர் தேவாலயம்

1.14 கரும்போன்

லைடன் தீவின் வடக்கு, தெற்கு, மேற்கு திசைகளில் கடலையும் வடமேற்கில் பருத்தி யடைப்பையும், கிழக்கில் நாரந்தனையையும் எல்லைகளாகக் கொண்டு கொவிலும் வைரவர் கோவிலும் இருக்கின்றன.

அல்லைப்பிட்டி

கிராமமாகும். ‘கதிரன்’ என்ற பிரதானியின்கீழ் இருந்தமையால் கரம்பொன் என்ற பெயர் வந்தாகக் கூறுவர். காலப்போக்கில் ‘கடம்பன்’ ‘கரம்பொன்’ என்று மாறியதாகச் சிலர் கூறுவர். ஆரம்ப காலங்களில் அனலைதீவு, நயினாதீவு, எழுவைதீவு, நெடுந்தீவு ஆகிய தீவுகளில் இருந்து வருபவர்கள் கரம்பொன் மேற்கில் இருக்கும் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்துக்கு அருகில் அமைந்துள்ள துறையில் வந்திறங்கியே யாழ்ப்பாணத்துக்குப் போக்குவரத்துச் செய்தனர். ஊர்காவற்றுறையினுடாக இந்தியாவிற்கு யாத்திரை செல்வோர் தங்கிச் செல்வதற்கென மங்களமடம் என்ற பெயரில் மடம் அமைக்கப்பட்டது. இதைப்போன்ற மடங்கள் யாத்திரிகர்களுக்கு உணவும் உறையுளும் வழங்கின.

1.15 பருத்தியடைப்பு

லைடன் தீவின் மேற்கு எல்லையில் கரம்பொன் மேற்கிற்கும் ஊர்காவற்றுறைக்குமிடையில் ஊர்காவற்றுறை பட்டின சபையுடன் இணைந்த கிராமமாயிருக்கும் பகுதியே பருத்தியடைப்பு என அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு கதிரேசன் கோயில் என்னும் புராதன காலத்து முருகன் கோயில் ஒன்றுள்ளது.

1.16 மண்தும்பான்

மணல் நிறைந்ததும் மண்மேடுகள் செறிந்தும் காணப்பட்ட இடமாகையால் மண்கும்பான் என்ற பெயரைப் பெற்றது. இக் கிராமத்தின் கிழக்கு

கரம்பொன்

எல்லையாக அல்லைப்பிட்டியும் வடக்கு எல்லையாக யாழ்ப்பாணக் கடலேரியும் மேற்கெல்லையாக வேலனையும் தெற்கெல்லையாக ஆழமான கடலும் அமைந்திருக்கின்றன. கோடைகாலங்களில் இங்குள்ள வெள்ளக் கடற்கரைக்கு உல்லாசப் பிரயாணிகள் அதிகமானோர் வந்து மகிழ்வர். இக் கடற்கரையை அடுத்து மூஸ்லிம் பள்ளிவாசல் இருக்கிறது. தீவுப்பகுதியில் மிகவும் திறமான குடிநீர் இப்பகுதியில்தான் உண்டு. நல்ல குடிநீர் இருக்கும் பகுதியை ‘சாட்டி’ என்றழைப்பார்.

1.17 அல்லைப்பிட்டி

வடபகுதி பண்ணைக் கடலும் தெற்கே ஆழ்கடலும் கிழக்கே மண்டைதீவின் பரவைக் கடலும் மேற்கே மண்கும்பானும் எல்லைகளாக அமைந்ததே அல்லைப்பிட்டி கிராமம். இச்சிறிய கிராமத்தில் 1400 மக்களே வாழ்ந்தனர். கடல் அலைகள்கரையோரமாகவுள்ளமன்றபிட்டிகள்மீது மோதுவதால் அல்லைப்பிட்டி எனப் பெயர் வந்தது எனக் கூறுவர்.

அல்லைப்பிட்டி படர்ந்து பரவியிருந்தமையால் அல்லைப்பிட்டி என்ற பெயர் பெற்றதாகவும் பின்னர் அது மருவி அல்லைப்பிட்டி என்று வந்ததாகவும் இன்னும் சிலர் கூறுவர். இக்கிராமத்தில் மூன்றில் இரண்டு பகுதியினர் சைவர்களாகவும் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் கத்தோலிக்கர்களாகவும் இருந்தனர். அல்லைப்பிட்டி வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க ஓர்

இடமாகக் கருதப்படுகிறது. பண்டைய கலைச் செல்வங்களான பல புதைபொருட்கள் இங்கு கண் டெடுக்கப்பட்டன. வடபகுதியில் செய்த அகழாய்வு களின் படி சின மட்பாண்டங்கள், சோழர்கால பஞ்சமணி, ஒல்லாந்தர்கால மாதா கோயில் போன்ற வற்றின் சிதைவுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

கடலில் ஆழமான பகுதி ஆறு என்றழைக்கப் படுவதால் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இப்பகுதி பிரபலமான துறைமுகமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகின்றது. இக் கிராமத்திலிருக்கும் கப்பலடி, பறங்கி வயல், முக்கிராமபிட்டி என்னும் இடப் பெயர்கள் இவற்றை வலியுறுத்துகின்றன.

1.18 கச்சைதீவு

தென்னிந்தியாவின் இராமேஸ்வரத்திற்கும் இலங்கையின் நெடுந்தீவிற்கும் இடையே காணப்படும் சிறிய தீவுதான் கச்சைதீவு. இங்குள்ள நீர் கச்சல் (உவர்ப்பு) என்பதால் இத் தீவிற்கு கச்ச தீவு என்ற பெயர் வந்தது என்பர். முன்பு இத்தீவு பச்சைதீவு என்று அழைக்கப்பட்டது. பின்பு அது ‘கச்சைதீவு’ என்று மாறியது. இங்கு புகழ்பெற்ற அந்தோனியார் ஆலயம் ஒன்றுண்டு. அதை நெடுந்தீவு மக்கள் அமைத்தனர்.

எழுவைதீவு முருகன் கோவில்

காம்பொன் சண்முகநாத மகா வித்தியாலயம்

நாட்டிய நாடக மரபில்

பாகவத மேளா

I

கலைகளில் சிறந்த தமிழகம் என்று அகிலமே போற்றும் வண்ணம் பண்டைய காலத்தில் நமது தமிழ்நாடு பலவித கலைகளிலும் உயர்ந்தோங்கி இருந்தது. இயல், இசை, நாடகம் என்று எந்த ஒரு கலையிலும் புராணக்கதைகளின் சாரத்தைப் புகுத்தி, குடிமக்கள் பக்தி நெறியுடன் வாழ்ந்து வருவதற்கு அன்றைய அரசர்கள் அரும்பாடுபட்டார்கள். அவ்வப்போது நாட்டு மக்களை அரண்மனைக்கும் ஆலயங்களுக்கும் திரளாக வரவழைத்து 'புராணக்கதைகளைப் பொதுமக்கள் எந்தக் காலத்திலும் மறந்து விடக்கூடாது... அவற்றைத் தங்கள் வாரிசுகளுக்கும் கொண்டு செல்ல வேண்டும்' என்கிற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் அவற்றைப் பாடல்கள் வழியாகவும், நாட்டிய நாடகங்கள் வழியாகவும் சொல்லி வந்தார்கள்.

சங்கீத மும்மூர்த்திகள் என்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ தியாகராஜ சவாமிகள், சியாமா சாஸ்திரி, முத்துசாமி தீட்சிதர் ஆகியோர் அவதரித்த தஞ்சாவூர் மண்ணுக்குக் கலைகளின் வாசம் என்றென்றும் சற்று அதிகமே. இந்த வகையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள சாவியமங்கலம், மெலட்டூர் என்கிற சிற்றூர்களுக்கு தனிப் பெருமையே உண்டு.

காரணம் - கடந்த 1645ஆம் வருடம் முதல் தற்போது வரை - இந்த ஊரில் ஸ்ரீ நரசிம்ம ஐயந்தி உற்சவம் ஒவ்வொரு வருடமும் விமரிசையாக நடைபெற்று வருகிறது. இதில் ஸ்ரீ பக்த பிரஹலாதன் கதை நாட்டிய நாடகமாக ஒவ்வொரு வருடமும் பிரமாதமாக நடந்தேறுகின்றது.

இரவு சுமார் பத்து மணிக்குத் தொடங்கும் இந்த நாட்டிய நாடகம், விடிய விடிய நடந்து அதிகாலை வேளையில் நிறைவேறும். இரண்யன், அவன் மனைவி லீலாவதி, இவர்களின் மகன் பிரஹலாதன் போன்றோளின் வாழ்க்கையை நாட்டிய நாடகமாக இதே ஊரைச் சேர்ந்த பரம்பரை பரம்பரையாக பங்கேற்றுவரும் கலைஞர்கள் நடித்துக் காட்டுவார்கள். இந்நாட்டிய நாடக முறையினை பாகவத மேளா என்று அழைப்பார்கள்.

இக்கட்டுரை பாகவத மேளா என்றால் என்ன? தமிழகத்தில் இந் நாடகமுறை எவ்வாறு வளர்ந்து வந்தது? இம்மரபை வளர்த்தெடுத்தவர்கள் யார்? இம்மரபு எவ்வாறு ஆடப்பட்டு வருகின்றது என்பதை உள்ளடக்கியதாக அமைகின்றது.

முணவர் சண்முக சுர்மா
ஜெயப்பிரகாஷ்

II

பாகவத மேளா என்பது தமிழர்களின் செவ்வியல் மரபுக்கலைகளுள் ஒன்றாகும். இயல் இசை, நாடகமெனும் தமிழின் முப்பரிமாணங்களுள்நாடகம் சார்ந்ததநடன வெளிப் பாட்டுவதிவம். இசையும் இயலும் இயல் பாகவே அதில் இடம்பெறுவதுடன் நிகழ்த்து கலை என்ற வகையில் சிறப்பிடம் பெற்றது. தமிழகம் மட்டுமன்றி இந்திய அளவிலான பழைய மையான நாட்டிய நாடக மரபினை இக்கலை இனங்காட்டுவதாக விளங்குகிறது.

பாகவதப் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் இதைத் தொடர்ந்து நாட்டிய நாடகமாக அரங்கேற்றியதால் “பாகவத மேளா நாடகம்” என அழைக்கப் பெற்றது.

வைணவ வழிபாட்டு மரபில், இலட்சமி நரசிம்மருக்கு அவரது அடியார்கள் வழங்கும் கொடையாக பாகவத மேளா உருவகம் கொண்டுள்ளது. இறையன்பினை முன்னிறுத்தி, திருமால் தொடர்பான மரபுக் கதைகளுள் ஒன்றினை வேடம் புனைந்து, இசை, ஆடல், பாடல் இணையப் பெற்று, இரவுமுழுவதும் ஆடவர்களே நிகழ்த்தும் தொழில்முறையல்லாத அரங்கக் கலை பாகவத மேளாவாகும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நல்லூர், மெலட்டூர், சூலமங்கலம், ஊத்துக்காடு, சாலிய மங்கலம், மன்னார் குடி, தேப்பெருமாள் நல்லூர், காரிமங்கலம் போன்ற ஊர்களில் பெரு வழக்கிலிருந்தது. இக்கலை பெரும்பாலும் மறைந்துபோய் இன்றைய நிலையில் சாலிய மங்கலம், தேப்பெருமாள்நல்லூர், மெலட்டூர் ஆகிய ஊர்களில் மட்டுமே நடைமுறையில் உள்ளது.

தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டத்தின் பின் அழியும் நிலையிலி ருந்த இக்கலையினைக் காப்பாற்றிய பெருமை மெலட்டூரைச் சாரும். அதன் காரணமாகவே “மெலட்டூர் பாகவத மேளா” என அடை மொழியுடன் இந் நாட்டியநாடகம் புகழ் பெற்றுள்ளது.

III

பாகவத மேளா பழம் மரபு வழி வந்த ஒரு நாட்டிய நாடகமாகும். இது பாகவத பஜனை சம்பிரதாயப்படி இலட்சமி நரசிம்ம ஜெயந்தி அன்று அவரது பக்தர்கள் வழங்கும் நாடகாஞ்சலி முறை.

பாகவத மேளா நாட்டிய நாடகம் போன்ற கலைகளின் நோக்கம் இரு வகைப்பட்டதாகும். முதலாவதாக, இது கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கப்படும் ஒரு கலைக்கொடையாக விளங்கியது. இக்கலைகளின் வாயிலாக அடிப்படையான ஆன்மிக இயல் மற்றும் தத்துவ இயல் சார்ந்த உண்மைகளை மக்கள் மனதில் நிலைபெறச் செய்வது. இரண்டாவதாக, இறையன்பின் அங்கீர்ணமாக நிலைபெற்றும்,

பாகவதப் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் இதைத் தொடர்ந்து நாட்டிய நாடகமாக அரங்கேற்றியதால் ‘பாகவத மேளா நாடகம்’ என அழைக்கப் பெற்றது.

அழகு உணர்வும், மக்கள் மனத்தில் நிலை பெற இக்கலைகள் உதவின. எனவே இத்தகைய நாட்டிய நாடகங்கள் வெறும் பொழுது போக்குக் கலையாக அமையாது, சீரிய முறையில் உயர்ந்த நோக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக உள்ளன.

IV

பாகவத புராணத்தைப் படித்து அது சொல்லும் நீதிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்கின்ற கிருட்டிணப் பக்தர்கள்தான் “பாகவதர்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். பக்தர்கள் குழுவாகக் கூடி, இசைக் கருவிகளுடன் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டே தெருக்களில் ஆடியும், பாடியும் செய்து பஜனை மரபில் அமைந்த நீட்சி அல்லது வளர்ச்சி நிலையையே ‘பாகவத மேளா நாட்டிய நாடகங்கள்’ என்பர்.

பக்தியின் அடிப்படையில் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடி, ஆடி மகிழ்ந்து பாகவதர்கள் பங்கேற்று நடித்த நாட்டிய நாடகங்களே “பாகவத நாட்டிய மேளா நாடகங்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன. பாகவத புராணத்தை எழுதிய ‘சக பிரும்மம்’ என்பவரையும் மக்கள் பாகவதர் என்றே அழைத்துக் கொண்டனர்.

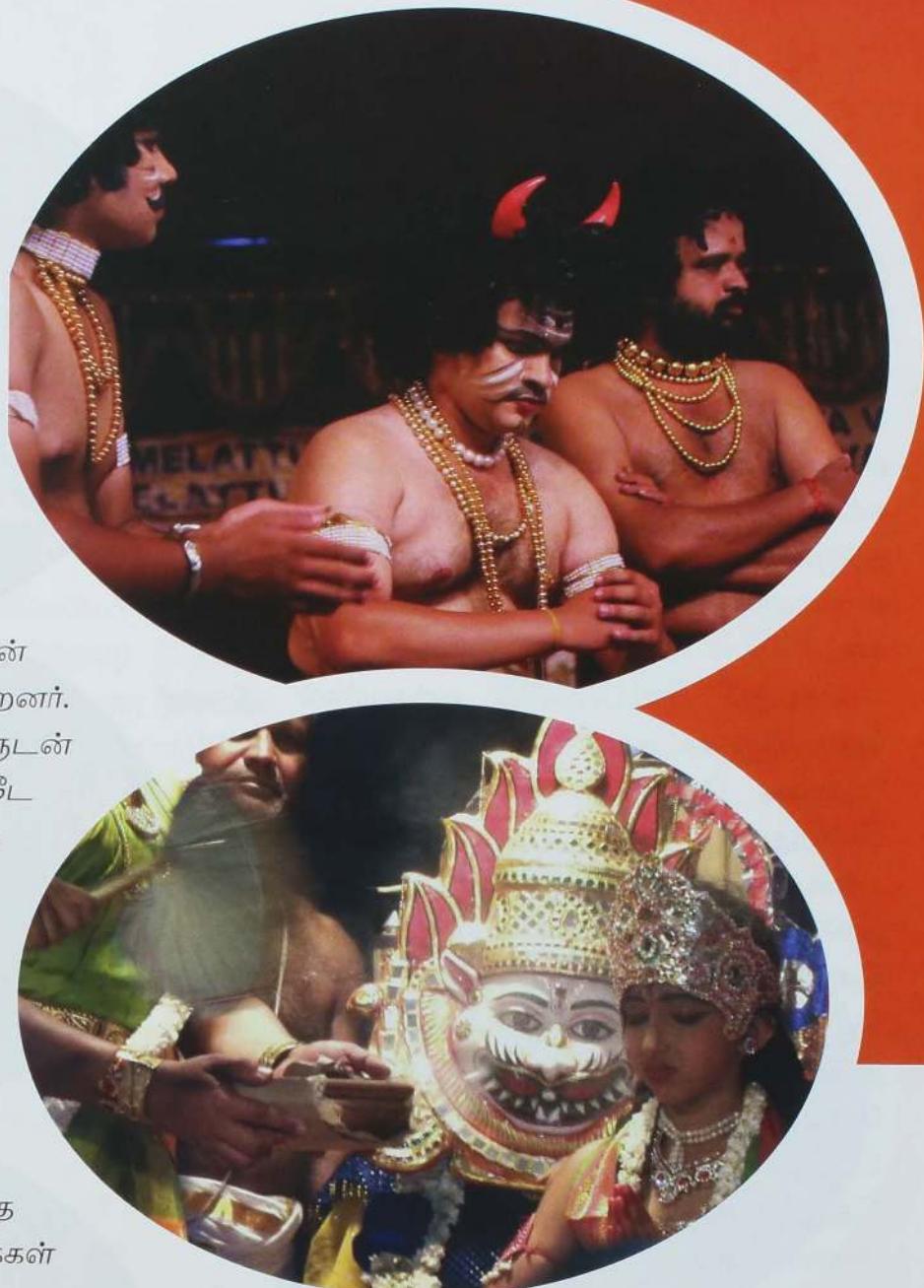
திருமாலின் மீது அளவற்ற அன்பு பூண்டிருந்த பிரகலாதன், நாரதர், வியாசர், கம்பரிசர், சுகன், சௌநகர், பீசமர், ருக்மாங்கதன், அருச்சனன், வசிட்டர், விபீடனன், பெளண்டரீகர் ஆகிய பன்னிரண்டு பேரும் ‘பரம பாகவதர்கள்’ என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

கட்டுக்கோப்புடன் குழுவாக இயங்கும் நிலை “மேளா” எனப்படும். திருமாலன்பர்கள் ஒன்று கூடி கட்டுக்கோப்பாக நடத்தும் நாட்டிய நாடகம் “பாகவத மேளா” எனப் பெயர் பெற்றது.

V

வரலாறு

கி.பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுற்குப் பிறகு தென்னிந்தியாவின் பல பெரிய கோயில்கள் தங்களுக்கென நாடக அரங்குகளைப் பெற்றிருந்தன. எனவே ஆயிரக்கணக்கான கலைஞர்கள் இறைவன் முன்னிலையில் தங்கள் பக்தியைச் செலுத்தினார்கள். இவர்கள் காலத்தில் பாடல்களுக்கு அபிநியம் பிடித்து ஆடும் நட்டுவ மேளம் என அழைக்கப் பெற்ற சதிர் நடனம் வழக்கில் இருந்தது. இந்த நடன வகை தேவதாசிகளுக்கு உரிய ஒளிமுடிபாடு

போற்றி வளர்க்கப்பட்டது. எனவே மன்னர்கள் செவ்விசை நாட்டிய நாடகக் கலைக் குழுக்களுக்கும் ஆதரவு அளித்தனர். பாகவத மேளம் என்ற கலைக்கும் இதைப் போன்ற பிற கலைகளுக்கும் தஞ்சையை ஆண்ட மன்னர் கொடுத்து வந்த ஆதரவு தொடர்ந்து கிடைத்தது.

பாகவத மேளா நாடக மரபு கி.பி 1502 ஆம் ஆண்டில் ஆந்திராவில் நிலவி வந்துள்ளதற்கான சான்றுகள் விஜயநகரப் பேரரசு பற்றிய ஆவணங்களில் கிடைக்கின்றன.

தஞ்சைப் பகுதியை ஆண்டு வந்தவர் அச்சுதப்ப நாயக்கர். அந்தக் காலகட்டத்தில் அந்நியர்கள் நமது மன்னில் தங்களது கலாசாரத்தை நிலை நாட்ட முயன்றனர். இதைக் கண்டு கவலைப்பட்ட அச்சுதப்ப நாயக்கர், பாரத நாட்டின் பாரம்பரியமான கலைகளை மக்களுக்கு அவ்வப்போது சொல்லி வந்ததால், அந்நியக் கலாசாரம் அதிகம் ஊடுருவாமல் தவிர்த்து, நம் பண்பாட்டின் மீது ஒரு பிடிப்பை ஏற்படுத்தலாம் என்று தீர்மானித்தார். எனவே, பழம் பெரும் கலைகள் வளர நடவடிக்கை கொண்டார்.

மன்னர் அச்சுதப்ப நாயக்கர் தஞ்சையை ஆண்ட போது, ஆந்திராவிலிருந்து 510 அந்தணக் குடும்பங்களைத் தஞ்சைக்கருகிலுள்ள அச்சுதபுரத்திலே - மேலட்டுரிலே குடியமர்த்தி, அவர்களுக்கு மானியங்களாக வீடும், நிலங்களும் தானமாகக் கொடுக்கப் பட்டது. அவர்கள் தமது நடன நாடகங்கள் மூலம் சமயப் பிரசாரம் செய்யத் தொடந்கினர்.

கிருஷ்ண லீலா தரங்கினி ஆசிரியரான வரகூரில் வாழ்ந்த நாராயண தீர்த்த யோகி என்பவர் பஜனை மரபினை பேணிவந்தார். (தரங்கங்கள் என்பது பாடல்கள்) இவருடைய தரங்கங்கள் மக்கள் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தது. பரதரின் நாட்டியசாஸ்திரம் கூறும் நடன, நாடக மரபையொட்டி பாகவத மேளா மரபை உருவாக்கினார்.

பாகவதம் கூறும் தத்துவக் கருத்துக்கள், பரத நாட்டியம், அபிநயம், சாஸ்திரிய இசை முதலியன் வற்றை நாடக மூலமாக வழங்கும்போதுதான் இறைவனிடத்தில் உண்மையான பக்தி ஏற்படும் என அவர் கருதினார். இவரின் நாடகத்தை சிஷ்யர்கள் கிருஷ்ணனுடைய பிறந்த நாளான ஐஞ்மாஷ்டமி தினத்தன்று ஆடிப்பாடு அபிநயித்துக் காட்டினர். அப்போதிருந்தே மே மாத மத்தியில் வரும் நரசிம்ம ஜெயந்திக்கு ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த பாகவதப் பரம்பரையில் வழிவழியாக வந்தவர்கள் நாட்டிய நாடக விழாக்களை வரதராஜப் பெருமாள் கோயிலின் முன்பு நடத்தி வந்தனர்.

பக்தியினைப் பரப்ப மேலும் பல நடன நாடகங்களை இவர் இயற்றினார். இவரின் சிஷ்யரான கோபாலகிருஷ்ண சாத்திரி, புகழ் பெற்ற அரசவை இசைக்கலைஞர் ஆவார். இவர் சீதா கல்யாணம், ருக்மணி கல்யாணம் முதலிய நடன நாடகங்களை இயற்றியுள்ளார். இன்று நடைமுறையில் உள்ள பாகவத மேளா பாணியை தொடக்கியவர் இவர் எனக் கருதப்படுகின்றது.

தஞ்சையை மராட்டியர்கள் ஆண்டபோது, உயர்தர நாட்டியம் ஆடிவந்த நால்வர் அணி (பொன்னையா, சின்னய்யா, சிவானந்தம் மற்றும் வடிவேலு) இந்தப் பாகவத மேளா நாட்டிய நாடகத்தைச் சிறப்பாக நடத்த முயற்சி செய்து பார்த்தது. எனினும், பாகவதர்கள் வழங்கும் நாடக அமைப்புத்தான் பொருத்தமாக வும் இயற்கை யாகவும் அமைந்தது.

பாகவத மேளா நாடகத்தில் Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

வேடத்தைக்கூட, பிராமண குலத்தைச் சேர்ந்த ஆண்களும் இளம் சிறார்களுமே ஏற்று நடித்த காரணத்தால் “பாகவத மேளம்” என்ற சிறப்புப் பட்டத்தை (நட்டுவனார் மற்றும் தேவதாசி சமூகங்கள் “நட்டுவ மேளம்” எனப் பெற்றமைக்குப் போட்டி போன்று) பெற்றது.

நாயக்கர் காலத்தில் இக்கலை தஞ்சாவூருக்கு அருகில் உள்ள சூலமங்கலம், ஊத்துக்காடு, நல்லூர், சாலிய மங்கலம், தேப்பெருமாள்நல்லூர் என்ற கிராமங்களிலும் நிகழ்த்தப் பெற்றுள்ளது.

அவரைத் தொடர்ந்து மேலட்டுர் வெங்கட்ராம சாத்திரி, நடேச அய்யர், சீதாராம பாகவதர், சுலமங்கலம் வைத்தியநாதர், கிருட்டிணசாத்திரி, நல்லூர் நாராயணசவாமி, பாலுபாகவதர், பஞ்சநாத பாகவதர் உள்ளிட்ட பலர் இக்கலையினை வளர்த்தெடுத்து அதன் வாழ்வுக்கும், வளத்துக்கும் தமது வாழ்நாளை ஈர்ந்தவர்களாவர்.

பிரஹலாதன்

அப்போது சாலியமங்கலம், மெலட்டீர், ஊத்துக்காடு, தேப்பெருமாள்நல்லூர், சூலமங்கலம் ஆகிய ஊர்களில் ஸ்ரீ பக்த பிரஹலாதன் நாடகத்தைப் பிரபலப்படுத்தி, நரசிம்ம ஜயந்தியைக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடுமாறு அதற்குரிய நிதி ஆதாரங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார் அச்சுதப்ப நாயக்கர் (தற்போது சாலியமங்கலம் மற்றும் மெலட்டீரில் மட்டுமே இந்த வைபவம் நடந்து வருகிறது). அச்சுதப்ப நாயக்கர் காலத்தில் தொடங்கிய இந்த நரசிம்ம ஜயந்தி உற்சவம், சாலியமங்கலத்தில் தொடர்ந்து வருடா வருடம் இன்றளவும் நடைபெற்று வருகிறது.

காலப் போக்கில் இங்கெல்லாம் இந்நாடகம் நின்று போயிற்று. தற்போது மெலட்டீர், சாலியமங்கலம் என்ற இரு இடங்களில் மட்டும் நரசிம்ம ஜயந்தி தினத்தன்று நடைபெற்று வருகின்றது.

மெலட்டீரிலும் இந்நாடக மரபு ஏற்ற, இறக்கங்களைச் சந்திக்க நேரிட்டது. 1931இல் நடேசய்யர் இறந்தமையால் சில காலம் நாடகம் நடத்தப்பெறாமல் இருந்தது. இவரது சீடராகிய கோதண்டராமையர்எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியால் மறுபடியும் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நாடகங்கள் நடைபெற்றன. மீண்டும் இம்மரபு அறுபட்டது. பின்னர் 1936 இல் பாலு பாகவதர் இக்கலை வளர அரும்பாடுபட்டார். கி.பி.1951இல் அப்போதைய தமிழ்நாடு இயலிசை நாடக மன்றச் செயலாளராக இருந்த கிருட்டிணையர் இக்கலைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டினார். இக்கலைக் குழுவை அங்கோரம் பெற்ற கலைக்குழுவாக மாற்றி, தமிழ்நாடு இயலிசை நாடக மன்றத்தின் பொருஞ்சுவியைப் பெற்றுத்தந்து இக்கலையின் மறுமலர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டார். தற்பொழுது இந்நாடகம் மெலட்டீரில் இரு இடங்களில் நடைபெற்று வருகிறது.

திரு.நடராசன் குழுவினர் கோவில்களிலும் திரு. மகாலிங்கம் குழுவினர் வயல்வெளியிலும் இந்நாடகங்களை நடத்தி வருகின்றனர். பக்தியில் முகிழ்த்த, பழமையான நாடக மரபைப் பின்பற்றிய செவ்வியல் நாடகங்களாக இவை அமைந்துள்ளன.

VI

நாயக்கர் காலத்தில் துவக்கிவைக்கப் பட்டதாலோ என்னவோ, அப்போதிருந்தே தெலுங்கு மொழியில் இந்த “பாகவத மேளா” உற்சவம் நடந்து வருகிறது.

சுமார் இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட கலைஞர்கள் பங்கு பெறும் இந்தநாடகத்தில் பங்கு கொள்ளும் அனைத்துக் கலைஞர்களுமே உள்ளுரிக்காரர்கள்

தான். இன்று வெளியுரில் வசித்து வருபவர்கள் என்றாலும், இந்த ஊரைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டிப்பவர்கள்.

VII

சடங்கு

இந்த நாடகத்தில் பிரதான இடம் வகிப்பது இரண்டு முகங்கள் (முகமூடிகள்). இதை ஸ்வாமி என்றே சொல்கிறார்கள். அவை: அத்தி மரத்தால் ஆன ஸ்வேத விநாயகர், ஸ்ரீ லட்சமி நரசிம்மர் ஆகியவை. இந்த இரண்டு முகங்களுக்கும் நித்ய வழிபாடு உண்டு. மிக ஆசாரமான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வழிவழியாக இந்த பூஜையை நடத்தி வருகிறார்கள். திருவிழா நேரத்தில் இந்த ஸ்வாமி முகங்களை தெருவில் உள்ள வசந்த மண்டபத்தில் எழுந்தருளச் செய்கிறார்கள். நரசிம்ம ஸ்வாமி பிம்பத்துக்கு பிராணப்பிரதிஷ்டை, கண் திறத்தல், தீபாராதனை போன்ற வைபவங்கள் நடைபெறு கின்றன.

அதன்பின் ஸ்ரீ பூமிநீளா சமேத ஸ்ரீ நிவாஸப் பெருமாளுக்கு வசந்த மாலை சாற்றி இரவு எட்டு மணிக்கு கருட வாகனத்தில் வீதி உலாநடைபெறும். பின்னர், இரவு சுமார் பத்து மணிக்கு ஸ்ரீ பக்த பிரஹலாதன் நாட்டிய நாடகம் தொடங்கும்.

முறையான கர்நாடக சங்கீதத்தில் அமைந்த தெலுங்கு கீர்த்தனைகளைப் பாகவதர்கள் பாட, முறையாக பரதம் கற்றவர்கள் பாத்திரங்களாய் மாறி நடிக்கும் அந்த நாடகத்தில் எள்ளளவுகூட தமிழுக்கும், பெண்களுக்கும் இடமில்லை. ஆண்கள்தான் பெண் வேடமிடுகின்றனர். பாகவதர்கள் பாட ஆரம்பித்தனர்.

முதலில் விநாயகர் வழிபாடு முடிந்து பாத்திர பிரவேசம் ஆரம்பிக்கும். ஹிரண்யகசிபுவின் பிரதா பங்கள் தெலுங்கு கீர்த்தனைகளாக வெளிப்பட அவைக்கு வரும் ஹிரண்யகசிபுவின் வீரம், பராக்கிரமங்கள், திமிர், ஆணவம் அத்தனையும் நடன மொழியில், உருளை பார்வையில் நம் கண்முன் விரியும். அடுத்து லீலாவதியின் அறிமுகம். அத்தனை அழகான பெண், அவளது குணம், திறமை களை அடுத்து பிரகலாதனின் பண்பும் பக்தியும், தொடர்ந்து அசரகுரு சக்ராச்சாரியார் எனப் பாத்திரப் பிரவேசம் முடிந்து கதைக்குள் நுழையும்போது நேரம் நள்ளிரவைத் தாண்டும்.

கட்டுக்கோப்பு

மேளா. மேளா நாட்டிய நாடகம் கோணங்கி வருகையுடன் தொடங்குகிறது. (கோணங்கி -

தெருக்கூத்தில் வரும் கட்டியக்காரன் போன்ற பாத்திரமாகும்.) இவர் பாடலுக்கேற்றவாறு சில அடவுகளைச் செய்து பார்வையாளர்கள் நகைக்கும் வண்ணம் செய்தபின், பார்வையாளர்களைப் பார்த்து சாது சாது என்று கூவுவார். அதாவது அமைதி யாக நாடகத்தைக் கண்டு களிக்குமாறு வேண்டிய பிறகு மேடையை விட்டு அகல்வார்.

இதன் பிறகு நாடகத்தில் பங்கேற்கும் இசைக் கலைஞர்களும் பக்கவாத்தியக் கலைஞர்களும் மேடையில் ஒருங்கே தோன்றி வழிபாட்டு தொடக்கப் பாடலான தோடய மங்கலத்தை இசைப் பார்கள். அதன் பிறகு அனைவரும் பிரகலாத பட்டாபிஷேகம் பாடல்களைப் பாடுவார்கள். இது பல சொற்கட்டுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். இந்தப்பாடல் முடிந்தும் ஊர்ப்பெரியவர் ஒருவர் மேடையில் தோன்றி இப்பாகவதர்களுக்குச் சந்தனமும் மலர்களும் நல்குவார். இவை போன்ற தொடக்கநடைமுறைகள் அனைத்து நாடகங்களுக்கு முன்பும் நடைபெறுவதில்லை. பிரகலாத நாடகத் தில் மட்டும் காணலாம்.

கணபதி வருதை

தோடய மங்கலம் பாடிய பின் கணபதி வருதை இடம்பெறும். நாடகம் தடையின்றி நடைபெற விநாயகரின் அருளை வேண்டி இக்காட்சி அமைக்கப்படுகிறது. 12 வயதிற்குட்பட்ட சிறுவர்களே கணபதி வேடம் புணைவர். இதற்காக இவருக்குக் கணபதி முகம்போல் செய்யப்பட்ட முகமூடி அணியப்படும். இவர் பக்க இசைக்கேற்ப, சில அடவுகளைச் செய்வார். அதன்பிறகு மேடையிலேயே விநாயகருக்குப் பழம், பூ
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

ஏற்றி நாடகம் சிறப்பாக முடிவடைய வேண்டும் என்று வேண்டி வணங்குவார்கள்.

குத்திரதாரி

பாகவத மேளா நாடகத்தில் மிருதங்க, மத்தள வாத்தியங்களுடன் அரங்க பூசை நடைபெறும். இதையடுத்து, குத்திரதாரி அரங்கில் தோன்றி கதையின் சுருக்கத்தை இசையுடனான பாடல்கள் மூலம் கூறுவார். நாடக பாத்திரங்களையும் அறிவித்து, நாடகத்தைப் பார்த்து மகிழும்படி குத்திரதாரர் கூறி முடிப்பார். இவ்வளவும் திரைக்குப் பின்னால் நடைபெறும்.

இதன்பின் தலைமைப் பாத்திரங்கள் ஒவ்வொரு வராகத் தோன்றி, தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இது பாத்திரப் பிரவேசம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஹிரண்யனைக்கட்டுப்படுத்தவும் முடியவில்லை, லீலாவதியின் கண்ணீரையும் நிறுத்தமுடியவில்லை கையறுநிலையில் நிற்கும் நிலை. நரசிம்ம அவதாரம் நிகழும். நரசிம்ம வேடம் புணைவர் இறைவனை வணங்கி விரதம் இருந்து இந்த வேடத்தைப் புணைவார்.

ஒருவர் நரசிம்மசவாமிகளின் முகமூடி அணிந்துகொண்டு அவதாரமெடுப்பார். அதிகாலை சுமார் நாலவரை மணிக்கு தூணைப் பிளந்து கொண்டு நரசிம்மர் வெளிப்படும் காட்சி தத்துப்பமாகவே அமைந்திருக்கும். ஸ்ரீநரசிம்ம அவதாரம் தொடர்ந்து இரண்யனுடன் வாக்குவாதம், யுத்தம் மற்றும் சம்ஹாரம் போன்றவை விறுவிறுப்பாக நிகழும். பொங்கி... ஆர்ப்பரித்து, திமிறி ஹிரண்யனின் குத்திரக்கிழிக்க, பரபரத்து அவரை பலர்

இனைந்து இருக்கையோடு சேர்த்து இறுக்கிகட்டுவர். அவரை இறுக்கிப்பிடித்தும் அவர் ஆக்ரோசமாய் உறுமிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஹிரண்யகசிபு வேடமணிந்தவரை மேடையை விட்டு அகலச்சொல்லிவிட்டு, சாந்தி.. சாந்தி எனப் பார்வையாளர்களும், நடிகர்களும் அவரிடம் கெஞ்சுஆரம்பிப்பர். அவரது திமிறலை அவர்களால் அடக்க இயலாது. பிரஹலாதனை அவரது மதியில் அமரச்செய்து, பிரஹலாதன் - “ஆசிர்வாதம் பண்ணுங்கோ சாந்தமூர்த்தி நீங்க.. அமைதி.. அனுக்கிரகம் பண்ணுங்க” என்று தமிழில் கெஞ்சி, நரசிம்மசுவாமிகளுக்கு தீப ஆராதனைகள் காட்டப் பட்டபின் கொஞ்சம் அந்த ரூத்ரம் குறையும். அதன்பின் பார்வையாளர்கள் அவரிடம் குங்கும பிரசாதம் வாங்கிக்கொள்வர். நரசிம்மசுவாமிகளும், அவரது முகமுடியும் சிறிய சப்பறத்தில் மேளம் முழங்க கோவிலுக்கு எடுத்து செல்லப்படும்.

நாடகத்தின் உச்சக்கட்டமாக தூணிலிருந்து நரசிம்மசுவாமிகள் எழும் காட்சி நிகழும்போது கிழக்கில் சூரியன் எட்டிப்பார்க்க ஆரம்பிப்பான். அதிகாலை சுமார் ஐந்தேழமுக்கால் மனிக்கு முடிவடையும் இந்நாடகம். அடுத்த நாள் காலை 7.00 மனிக்கு பாகவத சம்பிரதாயப்படி ஸ்ரீ ருக்மணி கல்யாண உற்சவம் நடைபெறும்.

VIII

கணவனுக்கும் பிள்ளைக்கும் மத்தியில் சிக்குண்டு லீலாவதி நடத்தும் பாசப்போராட்டம்,

Digitized by Noolaham | நூலாம்
noolaham.org | aavanaham.org

உலகிடம் ஜெயித்து மகனிடம் தோற்றுப்போகும் ஹிரண்யகசிபுவின் அவஸ்தை அதைத்தொடர்ந்து அவனுக்கு எழும் ஆக்திரம், பிரகலாதனின் பரிபூரண பக்தி.

ஆக்ரோசமும் உணர்ச்சித் ததும்பல்களும் நிறைந்த இந்த பிரஹலாத சரித்திர நாடகத்தைக் கண்டு களிப்பதற்கு வெளியூர் மற்றும் வெளிநாடுகளில் இருந்தும் பக்தர்கள் வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பாஸை புரியாதது, இசை புரியாதது நிருத்தம், அடவு, பதம், ஐதி, பாவம், அபிநயம், கரணங்கள் என்ற நாட்டியக்கலையின் எந்த விடயமும் தெரியாத நிலையிலும், பார்ப்பவர் கண்முன்னே நிகழ்வதான் உணர்வை அக்கலைஞர்கள் ஏற்படுத்திக்கொள்வார்கள்.

தொடர்ந்து பக்தர்கள் இதைப் பார்த்து வரும் காரணத்தாலும், நடிகர்கள் பங்கேற்று வரும் காரணத்தாலும் எவருக்குமே மொழி ஒரு பொருட்டாக இருப்பதில்லை. எல்லோருக்கும் புரியும் விதத்திலேயே இது அமைந்திருக்கிறது.

வாய்ப்பாட்டு, மிருதங்கம், வயலின், கஞ்சிரா, மோர்சிங், புல்லாங்குழல், நட்டுவாங்கம் என்று வாத்தியங்களுடன் இந்த நாடக விழா நடைபெறும்.

மத்திய அரசின் சங்கீத நாடக அகடமி மற்றும் சென்னையில் உள்ள தமிழ்நாடு இயல் இசை நாடக மன்றத்தின் ஆதரவும் இந்த பாகவத மேளா நிகழ்வுக்கு இருந்து வருகிறது. தவிர பக்தர்களிடம் இருந்து நன்கொடை வகுவித்து விழாவை இனிதே நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் பாகவத மேளா அன்பர்கள், வருபவர்களுக்கு அன்னதானம் உட்பட அனைத்து வசதிகளையும் செய்து தருகிறார்கள் விழா அமைப்பினர்.

பாரம்பரியக் கலைகளின் தன்மை இன்னும் மெருகு குலையாமல் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பது மெச்சத்தக்கது.

IX

பாகவத மேளாத்திற்குரிய நாட்டிய நாடகங்களை அமைத்துக் கொடுத்தவர் மெலட்டூர் வெங்கட்ராம சாத்திரி ஆவார். இவற்றில் பிரகலாத பக்த விடயம் மற்றும் அரிச்சந்திர நாடகங்கள் புகழ் பெற்றவை களாக உள்ளன.

விஜய நகர ஆட்சிக் காலத்தில் பாகவத மேளம் தென்னிந்தியாவில் தோன்றியதால், தெலுங்கு மொழியில் பாடல்கள் இயற்றப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு வந்த மராட்டியர்களும் இக்கலையை ஆதரித் தனர். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இக்கலை நிகழ்த்துகின்றனர். இக்கலை அந்த

ஊர் மக்களின் வாழ்க்கையின் ஒன்றெனக் கலந்து விட்டது.

இவற்றில் பெண் வேடத்தையும் ஆண்களே ஏற்று நடிப்பர். சமூகம் மாற்றம் அடைந்தாலும் இதில் பெண்கள் இடம்பெற மாட்டார்கள். கதாபாத்திரம் அனைவரும் நட்டுவனார் தட்டும் தாள ஒலிக்கேற்ப ஒவ்வொரு பகுதியையும் நிகழ்த்துகின்றனர்.

பாகவத மேளா நாடகங்களில் வைணவ புராணக் கதைகள் மட்டுமின்றிச் சைவ சமய புராணக் கதைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வகையில் பார்வதி கல்யாணம், மார்க்கண் டேயா, அரிகரலீலா விலாசம் போன்ற நாடகங்கள் நடைபெறுகின்றன.

தெலுங்கு மொழி தந்த நாட்டிய நாடகக் கொடை பாகவத மேளாமாகும்.

பாகவத மேளா நாட்டிய நாடகம் பரதரின் நாட்டிய சாத்திரம் குறிப்பிடும் செவ்வியல் நாட்டிய நாடக இலக்கணங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கலை வடிவ மாக விளங்குகின்றது. ஆகவே, நடிகர்களுக்குப் பொருத்தமான உடை, ஒப்பனை, செவ்வியல், இசை, நடனம், அபிநியம், தேவையான இடத்தில் உரையாடல் என்னும் இக்கூறுகள் நாட்டிய நாடகத் தில் முக்கிய அங்கமாகத் திகழ்கின்றன.

இராமாயண, மகாபாரதக் கதைகள் இந்நாட்டிய நாடக வடிவில் இன்றும் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன.

ஆந்திராவின் நாட்டிய நாடகமான குச்சப்பிடி நடனத்தின் பலகூறுகள் பாகவத மேளா நாட்டிய நாடகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. பரத நாட்டியத்தில் காணப்படும் சப்தம், வர்ணம், பதம் என்னும் கூறுகள் குச்சப்பிடியில் தெலுங்கில் அமைந்துள்ளன. மேற்கண்ட ஒற்றுமைக் கூறுகளான பாகவத மேளா நாட்டிய நாடகம் ஆந்திராவிலிருந்து தமிழகத் திற்கு வந்துள்ளதாகக் கருதப்படுகின்றது. இக்கலை யின் மேன்மை நிலை உணரப்பட்டு இக்கலைக்குரிய நிலையில் பாதுகாக்கப்பட்டது.

முந்தைய தலைமுறையில் மெலட்டூர் நடேசய்யர், சூலமங்கலம் சீதாராம பாகவதர், ஊத்துக்காரு சுவாமி பாகவதர் போன்றோர் இக்கலையை மிக உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தினர்.

லக்ஷ்மி நரசிம்ம பாகவத மேளா பக்த சமாஜம் சார்பில், பாகவத மேளா நாட்டிய நாடகம் நடந்தது. இந்த நாடகம் முழுவதும் தெலுங்கு மொழியில் பாட்டும், வசனமும் கலந்திருந்தன. பரதம், குச்சப் புடி, யக்சகானம் ஆகிய நாட்டியங்கள் நிறைந்திருந்தன.

X

பாகவத மேளா நாட்டிய நாடகக் களஞ்சியத்தின் நடுப்பகுதியில் பிரகலாத சரித்திரம், மார்க்கண்டேய உஷா பரணீயம், ருக்மாங்கத கோலாபம், சீதா கல்யாணம், ருக்மிணி கல்யாணம், துருவ சரித்திரம், கம்ச வதம், அரிச்சந்திரா மற்றும் பாணாசுரவதம் ஆகியவை உள்ளடங்கியுள்ளன.

பரத நாட்டியத்துடன் சேர்ந்த நிருத்தத்தில் - அடவு, ஜதிகள் மற்றும் தீர்மானங்களைக் கொண்டு இசைக்குறிப்புகளுக்கு ஏற்றாற்போல உணர்ச்சி பூர்வமாக வெளிப்படுத்தும் அபிநிய அசைவுகளையும் அங்கமாகக் கொண்டது பாகவத மேளம். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பரத நாட்டிய சாத்திர மரபு, தமிழ்நாட்டின் பாகவத மேளாவில் பின்பற்றப்படுகின்றது.

பாகவத மேளாத்தின் கட்டமைப்பானது நாராயண தீர்த்தர் இயற்றிய “கிருஷ்ணலீலா தரங்கினி” யிலிருந்து பெறப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருதப் படுகிறது. நாராயண தீர்த்தரும், ஆந்திர தேசத்தைச் சேர்ந்த சித்தேந்திர யோகியும் (குச்சப்பிடியில் “பாமகலாபம்” என்ற நாட்டிய வகையால் ஈர்க்கப்பட்டவர்) சேர்ந்து இந்த “பாகவத மேளா” நாட்டிய நாடக மரபை தென்னிந்தியாவில் வளர்ச்சியுறச் செய்திருக்க வேண்டும்.

நிறைவாக

ஆழமான பயிற்சிகளின் மத்தியில் ஆடப்படும் செவ்வியல் கலை வடிவமாகவும் கடவுள்தன்மை கொண்ட கலைவடிவமாகவும் பாகவத மேளா இன்று வரை ஆடப்பட்டு வருகின்றது. இந்நடன மரபைப் பார்ப்பதற்கு என்று வருடாவருடம் பல நாடுகளில் இருந்து பல நடனக் கலைஞர்கள் ஒன்று கூடுகின்றார்கள். இம்மரபு நுணுக்கங்கள் இன்னும் பலரைச் சென்றடைய வேண்டும்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. சிவசாமி.வி, பரதக் கலை, பைன் கிராபின்ஸ் - யாழ்ப்பாணம், 2005
  2. சிவசாமி.வி, தென்னாசிய சாஸ்திரிய நடனங்கள் - ஒரு வரலாற்று நோக்கு, யாழ்ப்பாணம், 1998
  3. பக்கிரிசாமி.கே.ஏ, திருக்கோயில் நுண்கலைகள், சென்னை, 2004
  4. திருஞானசம்பந்தன.பெ, இந்திய எழிற்கலை, சென்னை, 1977
  5. குலேந்திரன்.ஞா, பழந்தமிழர் ஆடல் இசை, தஞ்சாவூர், 1994
  6. பத்மா சுப்பிரமணியம், பரதக்கலைகோட்டபாடு, சென்னை, 1985
- சூப்ளவுதி கலைமாமணி, பரதநாட்டியக் கலை, noolaham.org | aavanaham.org சென்னை, 1983

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் வரதராஜன் பதுமை நாட்டங்கள்

■
பேரசிரியர் சபா ஜெயராசா

எழுத்தாளர் தி.ச.வரதராசன்
(வரதர்)

இந்திய விடுதலை இயக்கம் தனித்தமிழ் இயக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம் ஆகியவற்றோடு இணைந்த தமிழ் இதழ்களின் பெருக்கமும் வாசகளின் பெருக்கமும் எழுத்தாளர் என்ற எழுகுழாத்தி னரைத் தமிழ்ச் சூழலிலே தோற்றுவிக்கலாயிற்று.

காலனித்துவத்திலிருந்து மீண்டெழும் பின் காலனியச் செயற்பாட்டில் தேசிய மொழிகளில் எழுதுவோரின் வகிபாகம் தனித்துவமுடையதாக இருந்தது.

ஆறுமுக நாவலர் மேற்கொண்ட சமய மறுமலர்ச்சி நடவடிக்கைகளோடு எழுகோலம் பெற்ற தொடங்கிய தமிழ்த் தேசியம் இலங்கையில் இடம் பெற்ற அரசியல் நிகழ்ச்சிகளினால் புதிய பரிமாணங்களுடன் நீட்சிகொள்ளத் தொடங்கியது. அந்த நீட்சியில் நவீன இலக்கியப் புனைவுகளும் இதழ் எழுத்துக்களும் பங்கு கொள்ளலாயின.

அந்தச் செயற்பாட்டில் இலங்கையின் முன்னோடிகளுள் ஒருவராக விளங்கியவர் வரதர் எனப்படும் தி.ச வரதராசன் (1924 - 2006) இவர் வாழ்ந்த பொன்னாலைக் கிராமம் மரபு வழித் தமிழ்க் கல்விச் செறிவு கொண்டது. திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம், குருகுலப் பள்ளிக்கூடம் ஆகிய வற்றுடன் மரநிழலின் கீழிருந்து கற்கும் மரநிழற் பள்ளிக்கூடமும் பொன்னாலைக் கிராமத்திலே இடம் பெற்றிருந்தன. பொன்னாலையில் வாழ்ந்த புலவர்கள் நிலாக் காலங்களில் தமது வீட்டு முற்றத்து வெண்மனற் பரப்பிலே நிலாப் பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தி வந்தனர்.

அத்தகைய கல்விப் பின்புலத்தின் ஊட்டங்களோடு உறவாடியவர்கள்தான், வரதரின் தந்தையார் தியாகர் சண்முகமும் தாயார் சின்னத்தங்கமும். தந்தையாரின் தியான வழிக்குக் கிராமத்துக் கல்விப் பின்புலமே வளம் சேர்த்தது.

பொன்னாலையும் அதனைச் சூழ்ந்த கிராமங்களும் மரபுவழிக் கல்வியுடன் நவீன கல்வி முன் னெடுப்புக்களின் பரவலுக்கும் உட்பட்டிருந்தன. அமெரிக்க மிசனெனிமாரின் கல்வி நடவடிக்கைகள் வட்டுக்கோட்டையை நடுவாகக் கொண்டு தீவிரம் பெற்றிருந்தன. அதற்குச் சமாந்தரமாக சைவ வித்தியா விருத்திச்சங்கத்தினரது பள்ளிக்கூட நிறுவல்களும் அங்கே இடம் பெற்றிருந்தன. அத்தகைய கல்வி எழுகைச் சூழலின் பின்புலம் வரதரின் செயற்பாடுகளுக்குரிய அறிகைத் தளத்தை உருவாக்கியது.

கிறிஸ்தவ மிசனெனிமாரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட கல்விப்பாவலும் இந்துக் கல்வி இயக்கத்தினர் மேற்கொண்ட கல்விச் செயற்பாடுகளும்

வரதர் அவர்கள் கையெழுத்து இதழ்களிலே கவிதை, கட்டுரை, கதை, ஒலியம் முதலியவற்றை வெளியிட்டுதான், ஆசிரியப் பொறுப்பையும் ஏற்றிருந்தமை பிற்காலத்தில் அவரின் செயல் நீட்சிக்குரிய பயில்களையிற்று.

கல்வியின் நவீனத்துவத்தை நோக்கிய நகர்ச்சிக்கு இட்டுச்சென்றன. அவற்றால் அறிவு நிலையில் புதிய சமூகம் ஒன்று உருவாக்கத்தொடங்கியது. வரதரும் அவரது மனைவி மகாதேவியும் அந்த வளர்ச்சியின் முதலாம் தலைமுறையினராயினர்.

பொன்னாலை அமெரிக்க மிஷன் பள்ளிக்கூடம், மூளாய் கைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை, சுழிபுரம் ஜக்கிய சங்க வித்தியாசாலை, காரைநகர் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை ஆகியவற்றில் வரதரின் கல்வி இடம்பெற்றது.

பொன்னாலை பிரதேசக்கல்வியின் நவீனமயப் பாட்டோடு, வரதரின் அடுத்த தலைமுறையினரான அவரது புதல்விகளாகிய செந்தாமரை, தேன்மொழி, மலர்விழி ஆகியோர் இணைந்து கொண்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விகலைத்திட்டத்தோடு இணைந்த ஒரு சிறப்புத் தோற்றப்பாடு பள்ளிக்கூட கையெழுத்து இதழ்களின் வளர்ச்சி, மாணவரின் படைப்பாற்றலை வெளியிடுவதற்கு அவை பங்கு பற்றும் தளத்தை அமைத்துக்கொடுத்தன. கதைகள், கட்டுரைகள், ஓவியங்கள் முதலியவற்றைத் தாங்கி கையெழுத்து இதழ்கள் வெளிவந்தன.

எழுத்தாளராவதற்குரிய இலக்குதளம் ஒன்றைக் கையெழுத்து இதழ்கள் உருவாக்கிக் கொடுத்தமை அதன் பரிமாணங்களுள் ஒன்றாக அமைந்தது. புதிய வற்றை ஆக்குதலும் பகிர்ந்தளித்து அவற்றை வாசித்தலும் பள்ளிக்கூட மாணவரிடத்து அக்காலத்திலே குதூகலிப்பைத் தோற்றுவித்தன. கையெழுத்து இதழ்ப்பண்பாடு பள்ளிக்கூடப் பெரும் பண்பாட் டோடு இணைந்து செயற்பட்டது.

வரதர் அவர்கள் கையெழுத்து இதழ்களிலே கவிதை, கட்டுரை, கதை, ஓவியம் முதலியவற்றை வெளியிட்டது, ஆசிரியப் பொறுப்பையும் ஏற்றிருந்தமை பிற்காலத்தில் அவரின் செயல் நீட்சிக்குரிய பயில்களமாயிற்று.

பொதுமக்கள் வாக்குரிமை, இலவசக் கல்வியின் வளர்ச்சி, தமிழ்த் தேசியத்தை முதன்மைப்படுத்தும் அரசியற் செயற்பாடுகள், அச்சுப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் எழுபுலத்தில் அச்சு ஊடகங்கள் முகிழிப்புக் கொள்ளத்தொடங்கின. அவற்றின் சூழலில் ஈழகேளி இதழ் தோற்றும்பொழுது | aavanaham.org | aavanaham.org

அச்சு வடிவில் வரதரின் ஆக்கங்கள் ஈழகேளி இதழில் வெளிவரத் தொடங்கின. வரதர் எழுதிய ‘கல்யாணியின் காதல்’ 1940 ஆம் ஆண்டில் ஈழகேளி ஆண்டு மலரில் வெளிவந்தது. கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை என்ற மூன்று நிலைகளிலும் அவரது எழுத்துகள் செயற்படத் தொடங்கின.

எழுதுதல், இதழ்களை வாசித்தல், பொழுது போக்கு இன்பம் பெறல் என்ற மூன்று பரிமாணங்களும் இணைந்த வகையில் அக்காலத்து எழுத்தாளர்களின் செயற்பாடுகள் நீட்சிகொண்டிருந்தன. அந்த நீட்சி தமிழ்த் தேசியத்தில் உள்ளடங்கியிருந்த மொழிப்பற்றுடனும் மென்போக்கு சமூக சீர்திருத்தங்களுடனும் இணைந்திருந்தது.

அத்தகைய அறிகைச் சூழலில் ‘தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக் கழகம்’ 1943 ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கம் பெற்றது. அக்காலத்து எழுத்தாளர்களாகிய வரதர், அ.செ.முருகானந்தன், பண்டிதர் ச.பஞ்சாட்சர சர்மா, நாவற்குழியுர் நடராசன் முதலியோர் ஒன்றிணைந்து அந்த அமைப்பை உருவாக்கினர். அதன் உருவாக்கத்தில் அடித்தள மிட்டவர்களுள் வரதர் முக்கியமானவர்.

பின்காலனியக் கருத்தாடல்களில் ‘மறுமலர்ச்சி’ என்ற எண்ணக்கரு பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. சமய மறுமலர்ச்சி, கல்வி மறுமலர்ச்சி, பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி என்ற தொடர்கள் வழக்கில் வந்தன.

ஆங்கில நூல்களிற் பேசப்பட்ட மறுமலர்ச்சிக் காலம் பற்றிய அருட்டல்களும் ஆங்கில வாசிப்பில் ஈடுபட்டவர்களிடத்து நிலை கொண்டிருந்தன.

மாற்றமுறும் சூழலில் மறுமலர்ச்சி என்பது ஒரு கவர்ச்சிமிக்க சொல்லாக அக்காலத்து தமிழ் எழுகுழாத்தினரிடையே எடுத்தாளப்பட்டு வந்தது. அந்த எண்ணக்கரு சமூகத்து அடித்தள மக்களிடத்தே எவ்வளவு தூரம் ஊறிப்பரவியது என்பது கேள்விக்குரியது.

இலங்கையிலே நாள் இதழ்களின் வருகையைத் தொடர்ந்தும் தமிழக இதழ்களின் வருகையை அடியொற்றியும் புதிய வாசிப்பு பண்பாடு ஒன்று உருவாக்கம் பெறலாயிற்று ‘கலைமகள்’, ‘ஆனந்த விகடன்’, ‘கலைஞர்க்கொடி’, ‘குறாவளி’, ‘கிராம ஊழியன்’

முதலிய இதழ்களை வாசிப்புக்குட்படுத்தியோர் அவற்றில் தமது படைப்புக்களும் வெளிவர வேண்டும் என்று எண்ணியமை இலங்கையின் இதழியல் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த ‘இருவழி’ உறவாயிற்று.

அவ்வாறு எழுதுகையில் அவர்களது புலக்காட்சி யில் தமிழக எழுத்துக்களின் செல்வாக்கு மிகையாக இருந்தமை தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. அவற்றோடு யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர் காங்கிரஸின் செல்வாக்கும் இணைந்த ஒரு செழுங்கலவை நிலை இடம் பெற்றிருந்தது.

எழுத்துப் பெருக்கத்துக்கு ஏற்ப வெளியீட்டுத் தளங்கள் இல்லாத சமநிலைப் பிறழ்வு கையெழுத்து இதழாக்கங்களிலும், பின்னர் அச்சு இதழாக்கங்களிலும் நீட்சிகொள்ளலாயிற்று. அளவெட்டியில் அ.ந.கந்தசாமி ‘மறுமலர்ச்சி’ என்ற பெயரில் கையெழுத்து இதழ் ஒன்றை முதலில் வெளியிட்டார். தொடர்ந்து மறுமலர்ச்சிச் சங்க வெளியீடாக ‘மறுமலர்ச்சி’ என்பது கையெழுத்து இதழாக வெளி வந்து பின்னர் அச்சு இதழாக நிலைமாற்றம் பெற்றது. வரதரே அதன் ஆசிரியராகத் தொடர்ந்து செயற் பட்டார். அதன் இணை ஆசிரியராக முதலில் அ.செ. முருகானந்தனும் பின்னர் பண்டிதர் ச.பஞ்சாட்சர சர்மாவும் இணைந்து கொண்டனர்.

1946 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1948 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் இருபத்து மூன்று மறுமலர்ச்சி இதழ்கள் வெளிவந்தன. ‘முகத்துவாரம்’ என்ற பகுதியில் ஆசிரிய தலையங்க எழுத்துக்கள் இடம்பெற்றன. பின்னர் அது ‘தலைவாயிலாக’ மாற்றம் பெற்றது.

முதலாவது அச்சு இதழின் முகத்துவாரம் பின்வருமாறு ஆரம்பிக்கின்றது. ‘தமிழ்ப் பூங்காவில் உள்ள மறுமலர்ச்சி இலக்கியச் செடியிலே இன்று ஒரு புதிய மலர் பூத்திருக்கிறது. தமிழன்பர்களின் இதயங்களுக்கு இந்த மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம். இதயத்தைக் கவரும் மனத்தினாலும் அழகு மிக்க தோற்றத் தினாலும் அன்பர்களை இந்த மலர்திருப்பதிப்படுத்தும் என நம்புகிறோம்.’

அக்காலத்தைய தமிழ் எழுத்தாளர்களிடையே ஒரு முகிழ் கோலமாக அமைந்த உள்க்கவர்ச்சி (Romantic) பாங்குடையதாக அந்தத் தலையங்கம் அமைந்திருந்தது.

தமிழகத்து இலக்கிய இதழியின் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட ஒரு சிறப்பு நீட்சியாக அமைந்தது தொடர் கதை அளிக்கை. வரதர் அவர்களினால் அந்தச் செயற் பாடு முன்னெடுக்கப்பட்டு, உணர்ச்சி ஓட்டம் என்ற கதையோட்டம் அவரால் அளிக்கை செய்யப்பட்டது.

வரதரின் கதை எடுத்துரைப்பு முறைமை எவ்வாறு

இருந்தது என்பதற்கு மறுமலர்ச்சி இதழில் (மலர்-2, இதழ்-11) அவர் எழுதிய ‘தையலம்மா’ என்ற ஆரம்பகால கதையிலிருந்து ஒரு பகுதி;

‘என்னை ஒருவர் கவனிக்கிறார்: என் மீது ஒருவர் அன்பு செலுத்துகிறார் என்ற நிலையில் சீவிக்கும் போது ஒவ்வொரு சிறிய விஷயமுமே இன்பமளிப்ப தாய் மாறிவிடுகிறது. ஆயிரம் பேருள்ள ஒரு கூட்டத்துக்குப் போகும் போது நம்மை அழகுபடுத்திக் கொள்வதிலும் பார்க்க, நம்மீது அன்பு செலுத்தும் ஒருவருக்காக அழகு செய்யும்போது மிகுந்த ஆனந்தம் ஏற்படுகிறது. இதெல்லாம் ஏன் என்று எழுதி விட முடியாது. அனுபவித்தால்தான் அதன் உண்மை தெரியவரும்.’

வரதரின் ஆளுமைப் பரிமாணங்களுள் முதன்மை பெற்றிருந்தது எழுத்துக்கும், வெளியீட்டுக்குமுள்ள தொடர்பு. எழுத்தாளர்களே வெளியீட்டாளராவதும், எழுத்தாளர்களே அச்சகங்களை நிறுவுதலும் தமிழ்ச் சூழலிலே தோற்றம் பெற்ற ஒரு சிறப்பு ஒருங்கிணைப்பு. நாவலர் காலத்திலிருந்தே அந்த ஒருங்கிணைப்பு ஏற்றம் பெறுத்தொடங்கிவிட்டது. அது வெளியீட்டு ஏற்பாட்டுக்கு வளமான தளத்தை ஏற்படுத்தியது.

தொடர்பாடல் நிலையில் எழுத்தை அச்சு வழி யாகப் பரவலாக்கும் செயற்பாடாக அது அமைந்தது. அந்த வகையில் அவர் ஆளந்தா அச்சகம் என்பதன் முகாமையாளராகவும் செயற்பட்டார். அவரிடத்து காணப்பெற்ற ஒவிய ஆற்றலையும், படைப்பாற்றலையும் அச்சுகோல உருவாக்கத்திலே பயன்படுத்த முயன்றார். எழுத்து அச்சு முறைமை யில் தளக் கோலத்தை அல்லது அளிக்கைக் கோலத்தை (layout) உருவாக்குதல் கடினமான பணியாக இருந்த போதும் அதனை முயன்று மேற்கொண்டார்.

நல்ல நால்களைத் தெரிந்து வெளியிடல், அனைவருக்கும் கைநூலாகப் பயன்படக்கூடிய வரதரின் பல குறிப்புகளை வெளியிடல், பள்ளிக்கூட சிறுவருக்குப் பயன்படும் வகையிலே வரதர் கதை மலர் தொடரை வெளியிடல் என்றவாறு அச்சுக் கலையை பயனுள்ள நகர்வுகளுக்குப் பயன் படுத்தியமை அவருக்குரிய தனித்துவம்.

அச்சுப் பரிசோதனைகளுடனும், அச்சு வழியாக புத்தாக்கங்களை உருவாக்குதலும் அவரின் முயற்சி களோடிணைந்த பதிவுகளாகின்றன.

வாசகர்- வாசிப்பு- அச்சுவழி வழங்கல் என்ற முக கோணத் தொடர்புகளைக்கொண்ட இதழ்களாகவும் பரிசோதனை இதழ்களாகவும் ‘ஆளந்தன்’, ‘தேன் மொழி’, ‘வெள்ளி’, ‘புதினம்’, ‘அறிவுக்களஞ்சியம்’, முதலானவற்றை வெளியிட்டார். வெளியீடு என்பது

அவருக்கு இலட்சியம் கலந்த தொழிலாயிற்று.

வரதர் சுமார் முப்பது சிறுகதைகளை எழுதினார். ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, சுதந்திரன், ஆனந்தன், தினகரன், கலைச்செல்வி, மத்திய தீபம், புதினம், மல்லிகை முதலாம் இதழ்களில் அவரின் சிறு கதைகள் வெளிவந்தன. அவர் எழுதிய சிறுகதை களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும் அவற்றின் அழுத்தம் கனதியாக இருந்தது. ஈழத்து சிறுகதையாளர்களுள் முக்கியமாகச் சுட்டப்படும் ஒருவராக இருக்கின்றார்.

வரதர் எழுதிய சிறுகதைகளுள் ‘மாதுளம்பழம்’, ‘வீரம்’, ‘வெற்றி’, ‘கற்பு’, ‘புதுயுகப்பெண்’ ஆகியவை தனித்துவமிக்க ஆக்கங்களாக எழுகோலம் பெற நுள்ளன. வரதர் கதைகளின் சிறப்புரையில் டாக்டர். மு.வரதாராசனும் அதனைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

வரதர் கதைகளில் இடம்பெறும் ‘மூர்த்திமாஸ்டர்’ என்ற பாத்திரம் பற்றிய சித்திரிப்பை அவர் பின் வருமாறு அடையாளப்படுத்தலுக்கு உட்படுத்துகின்றார். “அவர் வேறு யாருமல்ல, என்னுடைய மனத்தின் உருவமே அவர், மனிதத் தன்மைக்கும் பகுத் தறிவுக்கும் ஓர் உருவம் அமைத்து அதற்கு மூர்த்திமாஸ்டர் என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறேன்”.

சிறுகதைகளோடு, ‘வென்று விட்டாயடி’, ‘இரத்தினா’, ‘உணர்ச்சி ஒட்டம்’, ‘தையலம்மா’ முதலாம் குறுநாவல்களையும் அவர் எழுதியுள்ளார். அவற்றோடு “காவோலையின் பசுமை” என்ற நாவலும் அவரால் எழுதப்பட்டது.

கவிதையாக்கத்திலும் அவரது எழுத்து நீட்சி கொண்டது. அவர் எழுதிய “யாழ்ப்பாணத்தார் கண்ணீர்” என்ற குறுங்காவியம் வீரகேசரியில் தொடராக வெளிவந்தது. யாழ்ப்பாண மக்களின் 1996 ஆம் ஆண்டின் இடப்பெயர்ச்சியைக் கருவாகக்கொண்ட அந்த ஆக்கம், “ஆவணக்கவிதை” என்ற ஏற்றத்தையும் பெற்றுள்ளது. நடந்தவற்றைக் கவிதையில் ஏற்றம் செய்தல் ஆவணக்கவிதையாகும்.

இதழாசிரியர்களுக்குரிய சிறப்பு வடிவமாக அமைவது கட்டுரை இலக்கியம், கட்டுரை இலக்கியம் என்பது இன்னமும் விரிவாக ஆராய்த்தாரா ஒரு துறையாகவே தமிழில் இருந்து வருகிறது.

வரதரின் ஆளுமைப் பரிமாணங்களுள் முதன்மை பெற்றிருந்தது எழுத்துக்கும், வெளியிட்டுக்குழன்ன தொடர்பு. எழுத்தாளர்களே வெளியிட்டாராவதும், எழுத்தாளர்களே அச்ச கக்கணை நிறுவகலும் தமிழ்ச் சூழலிலே தோற்றம் பெற்ற ஒரு சிறப்பு ஒருங்கிணைப்பு.

வரதரின் எழுத்தாற்றலைக் கண்டு கொள்வதற் குரிய பிறிதொரு தளமாக அமைவது அவர் எழுதிய கட்டுரைகள். அவரது கட்டுரைகளைக் “கதை தழுவிய கட்டுரைகள்” என்று குறிப்பிடலாம்.

“மலரும் நினைவுகள்” என்ற தலைப்பில் வெளி வந்த நூலில் கதை தழுவிய கட்டுரைப்புணவின் பன்முக வீச்சினைக் காணலாம். 1930 ஆம் ஆண்டு முதல் 1940 ஆம் ஆண்டு வரையானகாலப்பகுதியின் யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை பொன்னாலைக் கிராமத்தை அடியொற்றி விளக்கும் ஆக்கமாக அந்நால் அமைந்துள்ளது.

தமது ஊரில் நிகழ்ந்த கூத்து எவ்வாறு அமைந்தி ருந்தது என்பதை அவர் பின்வருமாறு விபரித்துள்ளார்.

கூத்து என்றால் ஏழாந்திருவிழாவன்று நிகழும் கொட்டகைக்கூத்து. கொட்டகை போட்டு அதனி டையே மேடை அமைத்து, சீன் கட்டி, பெற்றோ மாக்ஸ் வெளிச்சத்தில் அது நடக்கும். ஏழாந்திரு விழாவுக்கு ஆண்டுதோறும் ‘லங்கா தகனம்’ நாடகந் தான். இனுவில் நாகவிங்கம் இராமனாக வருவார்.

“ஜேயோ என் ஜானகியை

அரக்கன் கொண்டு போயினானே”

என்று அவர் பாடிக் கொண்டு தலையில் கைவைத்துப் புலம்புவது என் கண்முன் இன்றும் தெரிகிறது. கடைசியில் இராவணனாகவும் அவரே பத்துத் தலைகளைக் கொண்டு வருவார்

அக்காலத்தில் நிகழ்ந்த திருக்குறளின் மீன் எழுச்சி யை வரதர் அனுபவித்தவர். திராவிட இயக்கத்தினர் திருக்குறளைத் தமிழ் வேதமாக முன்னெடுத்த வாசிப்பு அனுபவங்களோடு அவர் வாழ்ந்தவர். அந் நிலையில் அதற்கு இலகு உரை எழுதும் முயற்சி யிலும் வரதர் ஈடுபட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவரும் சொக்கனும் இணைந்து திருக்குறள் உரைப் பதிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டமை ஒரு முக்கியமான பதிவாகின்றது. புனைவுகளை அடியொற்றி யாழ்ப்பாணத்துச்சமூகவரலாற்றை ஆவணப்படுத்துகையில் பயனுள்ள பல பதிவுகளை வரதரின் ஆக்கங்கள் படிப்பாடுத்துள்ளமையைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

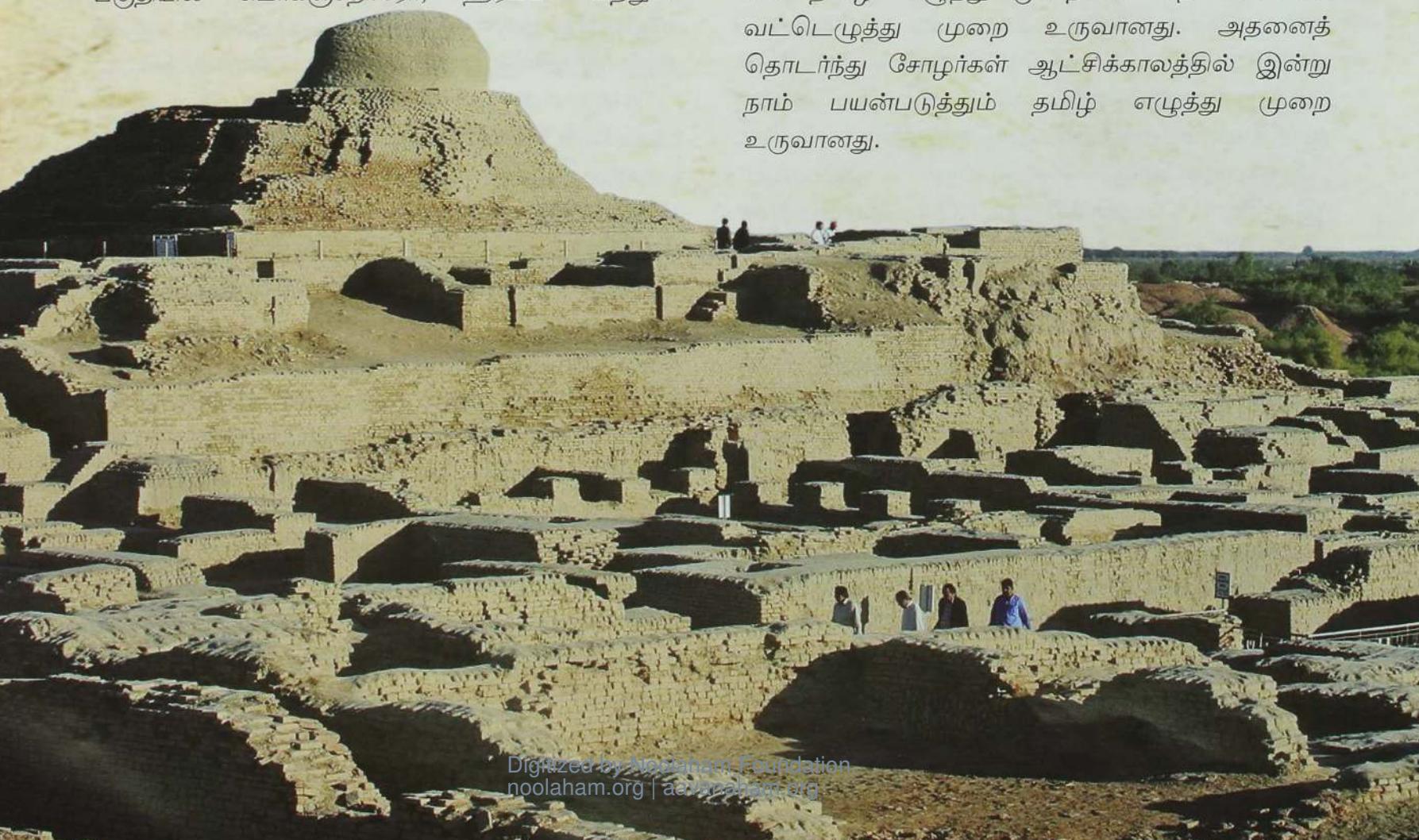
சந்து சமவெளி நாகரிகத்தை கட்டமைத்த தமிழர்கள்

பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பூம்புகாரில் தமிழர்கள் மிகச்சிறந்த ஒரு நகர நாகரிகத்தை கட்டமைத்திருந்தனர். உலகின் முதன்முதலாக உருவாக்கப்பட்ட நகர நாகரிகம் இதுவே. பூம்புகார் நாகரிகத்தைத் தொடர்ந்து சமார் நான்காயிரம் ஆண்டுகள் கழித்து தமிழர்கள் ஆதிச்சநல்லூரிலும் சிந்து சமவெளிப் பகுதியிலும் சிறப்பான முறையில் நாகரிகங்களை கட்டமைத்தனர்.

பூம்புகாரில் பெற்ற அனுபவத்தை மேலும் மெருகேற்றி சிந்து சமவெளியில் தமிழர்கள் சிறந்த நகரங்களை கட்டமைத்தனர். சிந்து சமவெளிப் பகுதியில் மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா மற்றும்

அதனைச் சுற்றியுள்ள பல ஊர்களில் மிகச்சிறப்பான முறையில் தமிழர்கள் நகரங்களை கட்டமைத்திருந்தனர். இன்றைய பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், இந்தியா ஆகிய நாடுகளின் நிலப்பரப்பிற்குட்பட்ட பகுதியாகவே அன்றை சிந்து சமவெளிப் பகுதி அமைந்திருந்தது.

தமிழி என்றழைக்கப்படும் பழங்கால தமிழ் எழுத்துக்கும் முந்தைய சித்திரதமிழ் எழுத்து முறையில் தான் அன்றையை சிந்து சமவெளி தமிழர்கள் எழுதினர். அந்த சித்திர எழுத்திலிருந்தே தமிழர்கள் பிற்காலத்தில் தமிழ் எழுத்து முறையை உருவாக்கினர். தமிழி எழுத்து முறையின் தொடர்ச்சியாக வட்டெழுத்து முறை உருவானது. அதனைத் தொடர்ந்து சோழர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் இன்று நாம் பயன்படுத்தும் தமிழ் எழுத்து முறை உருவானது.

தமிழி என்றழைக்கப்படும் பழங்கால தமிழ் எழுத்துக்கும் முந்தைய சித்திர தமிழ் எழுத்து முறையில் தான் அன்றையை சிந்து சமவெளி தமிழர்கள் எழுதினர். அந்த சித்திர எழுத்திலிருந்தே தமிழர்கள் பிற்காலத்தில் தமிழ் எழுத்து முறையை உருவாக்கினர்.

சித்திர எழுத்து காட்சியைப் பிரதிபலிக்கும் தன்மையைக் கொண்டது. ஒரு பொருளின் வடிவத்திற்கேற்ப எழுத்து அமைப்பு இருக்கும். அம்மா என்று உச்சரிப்பது தமிழாக இருக்கும் ஆனால் எழுதும்போது சித்திர வடிவத்தில் எழுதப்படும். சிந்து சமவெளிப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் பல்வேறு ஊர்களின் இன்றைய பெயர்கள் எல்லாம் சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்தப் பட்ட தமிழ்ச் சொற்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிந்து சமவெளி தமிழர்கள் கட்டமைத்த நகரம் அன்றைய நவீனத்திற்கான தொடக்கமாக அமைந்தது. ஜயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சுட்ட செங்கற்களில் வீடுகள் கட்டினார்கள் என்பது மாபெரும் வியப்பு. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கிணறும், குளியலறையும் இருந்தன. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கழிவு நீர் வடிகால் வசதியும் செய்யப்பட்டிருந்தது. தரைத்தள வீடுகள் மட்டுமீன்றி மாடி வீடுகளும் கட்டப்பட்டன. கிணறு, சமையலறை, குளியலறை, மேல் தளத்தில் படுக்கையறை போன்ற அம்சங்களுடன் இந்த மாடிவீடுகள் கட்டப்பட்டன.

பயணிகள் தங்குவதற்காக சத்திரங்கள் கட்டப் பட்டன. அந்த சத்திரங்களின் அறைகள் வரிசையாக வும் குளியலறைகளுடனும் இருந்தன. சாக்கடைகள் வழியே கழிவு நீர் வெளியேற்றப் பட்டது. வெள்ளி உலோகத்தையும், இரும்பையும் பயன் படுத்தினார்கள். வீடுகளின் சுவர்களில் மீன் படம் வரைந்திருந்தார்கள். பிற்காலத்தில் ஆண்ட பாண்டியர்கள் மீனைத்தான் தமது இலச்சினையாக பயன்படுத்தினார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வேதங்களில் மீன் பற்றிய குறிப்பே கிடையாது. தமிழர்களின் இலச்சினையைப் பதிவு செய்யக் கூடாது என்ற முன்னேச்சரிக்கையே இதற்கு காரணம். அதே போல்தான் புலி பற்றிய குறிப்பும் வேதங்களில் கிடையாது. புலியை பழங்காலத் தமிழர்கள் வீரத்தின் அடையாளமாகப் பார்த்தார்கள் என்பதே ஆரியர்களின் புலி வெறுப்பிற்கு காரணம்.

பழங்காலத் தமிழர்கள் போற்றிய புலியைப் பிற்காலத்தில் சோழர்கள், தமது அரசின் இலச்சினையாகப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தியாகும். அதே போல் வேதத்தில் பசுவிற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. காரணம் சிந்துசமவெளித் தமிழர்கள் காளையை முக்கியமாகப் போற்றினார்கள். கொம்புகள் கொண்ட கடவுள் சிலைகளை சிந்து சமவெளித் தமிழர்கள் வணங்கினார்கள். இதன் காரணமாகத் தான் வேதத்தில் கொம்பு இல்லாத கடவுளாகக் காட்டப்பட்டது.

சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் தொடக்க காலத்தில் கொம்புகளைக் கொண்ட கடவுள்களை வணங்கிய தமிழர்கள், பிற்காலத்தில் சிவனைக் கடவுளாக உருவகித்து சிலைகள் செய்து சிவ வழிபாடு மேற் கொண்டனர். ஆய்வாளர்கள் ஏராளமான சிவலிங்கங்களை அகழாய்வில் கண்டெடுத் தூள்ளனர். ஓர் ஆணைக் கடவுள்கை வழிபட்ட தமிழர்கள் பெண் ஜனையும், கடவுளாக வழிபடும் மனோபாவத்தைப் பெற்றிருந்தனர். பல பெண் தெய்வ சிலைகள் அகழாய்வில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன. ஆனால் வேதங்களில் பெண்கள் இழிவாகப் பார்க்கப் பட்டனர். ஆணாதிக்க மனோபாவம் என்பதை வளர்த்துவிட்டவர்கள் ஆரியர்களே. பிற்காலத்தில் தமிழர்களும் அந்த மனோபாவத்தைப் பெற்று விட்டனர் என்பது மேலதிக தகவலாகும்.

பழங்காலத் தமிழர்களோ பெண்களுக்கு மிகுந்த மரியாதை கொடுத்தனர். பிற்காலத்தில் தமிழர்கள் சக்தி வழிபாட்டிற்கும் சிவ வழிபாட்டிற்கும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். இதன் பிறகு ஆரியர்களால் நிகழ்ந்த கிருஷ்ணர், ராமர் போன்ற கடவுள் உருவாக்கங்கள் எல்லாம் தமிழர்களின் சிவனுக்கு போட்டியாக ஏற்பட்டவை. சிந்து சமவெளித் தமிழர்கள் தங்களுக்கான உணவைச் சுதாப்பதற்கு கணப்பு அடுப்பைப் பயன்படுத்தினர். இது ஜயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சமையற்

கலையில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஒரு மகத்தான சாதனை எனலாம். ஏனெனில் அதற்கு முன்பெல்லாம் மனி தர்கள் பொதுவெளியில் சுருகுகளை உபயோகித்து, தமக்கான உணவைச் சுட்டுத்தான் சாப்பிட்டனர். தமிழர்கள் கணப்பு அடுப்பைக் கண்டுபிடித்த பிறகு பாத்திரங்களில் சமையல் செய்யும் போக்கு உருவானது. இது எந்த உணவையும் தண்ணீரில் வேகவைத்து சமைக்கும் பழக்கத்தை உருவாக்கியது.

உணவு சமைப்பதற்கு தானியங்கள் வேண்டுமல்லவா? அதற்காக விவசாயம் அன்று செம்மையாக நடைபெற்றது. அரிசி விளைச்சல் அமோகமாக இருந்தது. பருப்பு வகைகள் பயிரிடப்பட்டன. மூலாம் பழம், திராட்சை போன்ற பழ வகைகளும் பயிரிடப்பட்டன. விளைவிக்கப்பட்ட தானியங்களை சேமிக்க பொதுகிடங்குகளை அமைத்தார்கள். இதனால் உணவு விநியோகம் தங்கு தடையின்றி நடைபெற்றது. அன்றைக்கு சீனர்களுக்கு தேவையான முக்கிய தானிய வகைகள் சிந்து சமவெளியிலிருந்து ஏற்றுமதியானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெரிய சங்குகளையும் கிளிஞ்சல்களையும் உண்கலன்களாகப் பயன்படுத்தினர். கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்க மன்னு குவளைகளைப் பயன்படுத்தினர். மொகஞ்சதாரோவில் மூன்று வீடுகளுக்கு ஒரு கிணறு இருந்தது. கிணறுகள் 65 அடி ஆழம் வரை தோண்டப்பட்டிருந்தன. நீர்த் தேக்கங்கள் அமைத்து நீரைச் சேமித்தார்கள். பண்டைய காலத்தில் சிந்து சமவெளித் தமிழர்கள் செய்த மகத்தான சாதனைகளில் நீர்த் தேக்கங்கள் அமைத்த

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

தும் ஒன்று. அவை சிறிய அளவிலான நீர் தேக்கங்கள் தான் என்றாலும் தொழில்நுட்பம் வளராத அந்தக் காலகட்டத்தில் இவற்றை அமைப்பது சாதாரண மான விடயமல்ல. இதன் அனுபவத் தொடர்ச்சியினால்தான் தமிழனால் கல்லணை என்ற அணையை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கட்ட முடிந்தது.

காட்டில் வளர்ந்து வந்த நாய்களை வீட்டில் வளர்க்க ஆரம்பித்தனர். நாய்களால் எந்தப் பயனும் இல்லை. எனினும் பாசம் கருதியே அதனை வீட்டில் வளர்த்தனர். செம்மறியாடுகள், வெள்ளாடுகளையும் தமிழர்கள் வளர்த்தனர். பாரதத்தை ஏற்றிச் செல்ல இதனைப் பயன்படுத்தினர். இவற்றிலிருந்து கிடைத்த உரோமங்களை கம்பளி ஆடைகள் தயாரிப்பதற்காக எகிப்து நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறார்கள். அவற்றின் பாலை மருத்துவத் திற்காக பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கால்நடைகளில் அதிகளவில் மாடுகள்தான் வளர்க்கப்பட்டன என்றாலும், அதற்கு அடுத்த நிலையில் ஆடுகள் தான் வளர்க்கப்பட்டன. ஆட்டுக்கறி, மாட்டுக்கறி மற்றும் மீன் ஆகியவைதான் சிந்து சமவெளித் தமிழர்களின் முக்கியமான உணவு. அனைத்து மக்களும் இறைச்சி சாப்பிட்டனர்.

ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்த காலத்தில் மாட்டி றைச்சியைத்தான் பிரதானமாக சாப்பிட டார்கள். அதேபோல் குதிரை இறைச்சியை சாப்பிடும் வழக்கமும் அவர்களுக்கு இருந்தது. இந்தியாவிற்குள் அவர்கள் வந்தபோது அவர்கள் கொண்டு வந்த ஒரே உடைமை குதிரை மட்டுமே. தொடக்ககாலத்தில் அவர்கள் குதிரையைத் தான் மேய்ச்சல் நிலங்களில் வளர்த்தார்கள். பின்னர் தமிழர்களிடம் கொண்ட தொடர்பால் மாடு வளர்க்கும் கலையைக் கற்றுக்கொண்டார்கள். அதன் பின் அவர்கள் அதிகளவில் மாடுகளை வளர்க்கத் தொடங்கினார்கள். அவற்றின் இறைச்சியை பிரதானமாகச் சாப்பிடவும் தொடங்கினார்கள். அதே போல் தமிழர்களிடம் வேளாண்மை செய்யும் நுட்பத்தை கற்ற பிறகே ஆரியர்களும் வேளாண்மை செய்யத் தொடங்கினர்.

சிந்துசமவெளி நாகரிக காலகட்டத்திற்குப் பிறகே ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்தனர். சிந்துசமவெளி நாகரிகத்திற்கும் ஆரியர்களுக்கும் துளியும் தொடர்பு கிடையாது. அது தமிழர்கள் உருவாக்கிய ஒரு உன்னதமான நாகரிகம். போக்குவரத்திற்கு சிந்து சமவெளித் தமிழர்கள் மாட்டுவண்டிகளைப் பயன்படுத்தினர். இந்த மாட்டு வண்டிகள் சிலவற்றிற்கு இரண்டு சக்கரங்களும், சிலவற்றிற்கு நான்கு சக்கரங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

பெரிய சங்குகளையும்
கினிஞ்சல்களையும்
உண்கலன்களாகப்
பயன்படுத்தினர்.

கிணறுகளில் தண்ணீர்
ஏடுக்க மண் குவனாகளைப்
பயன்படுத்தினர்.

சிந்து சமவெளியிலிருந்து தந்தம், தங்கம், அரிய வகைக்கற்கள், மாடுகள் போன்றவை மொசபத் தேமியாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. மொசபத் தேமியா அல்லது சுமேரிய நாகரிகத்தை உருவாக்கி யவர்களும் தமிழர்களே என்றாலும் அங்கே தந்தம், தங்கம், மாடுகள் போன்றவை கிடையாது என்பதால் அவற்றை சிந்து சமவெளி தமிழர்களிடமிருந்து இறக்குமதி செய்து கொண்டார்கள். பருத்தியை பாரிலோனியவிற்கு ஏற்றுமதி செய்தனர். பாரிலோனியாவில் இன்றைக்கும் பருத்திக்கு சிந்து என்ற பெயரே வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

மஞ்சிட்டி என்ற நீர்ப்பூண்டு வகையைப் பயன்படுத்தி, துணிகளுக்கு சிவப்பு வண்ணத்தை ஏற்றி னர். அதே போல் ஒவ்வொரு வண்ணத்திற்கும் உரிய மூலிகைகளைப் பயன்படுத்தி உடைகளுக்கு நிறமேற்றினர். இந்த சாயமேற்றும் நுட்பத்தை சுமேரிய தமிழர்களுக்கும் சிந்து சமவெளி தமிழர்கள் கற்றுக் கொடுத்தனர்.

மனிதன் மற்றும் விலங்கு உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்ட சுடுமண், செம்பு முத்திரைகள் சிந்து சமவெளியில் இரண்டாயிரத்திற்கும் அதிகமானவை அகழாய்வின்போது கிடைத்துள்ளன.

இந்த முத்திரைகள் பத்து வகையினதான வடிவங்களில் கிடைத்திருக்கின்றன. கண்டெடுக்கப்பட்ட முத்திரை களில் மனிதன் எருமையுடன் ஈட்டியை வைத்துக் கொண்டு சண்டையிடுவது, காட்டு விலங்குகளுடன் ஒரு பெண் சண்டையிடுவது, ஒரு மனிதன் செயற்கைக் கொம்புகளைப் பொருத்திக் கொண்டு புலிகளுடன் சண்டையிடுவது போன்றவை காணப்படுகின்றன. இவை தமிழர்களின் வீரத்தைப் பறைசாற்றும் முக்கியமான சான்றுகளாகும்.

சிந்து சமவெளி நாகரிகம் நிலவிய மொத்த நிலப்பரப்பு சுமார் பத்து லட்சம் சதுர கிலோ மீற்றர், மக்க ஸின் எண்ணிக்கை ஐம்பது லட்சம் வரை இருக்கும் என்று கணக்கிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நாகரிகம் தொடங்கிய காலத்தில் அதாவது ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவ்வளவு எண்ணிக்கையிலான மக்கள் இல்லை. நாகரிகம் வளர வளர அங்கே புதிய நகரங்களும் மக்கள் தொகையும் அதிகரித்தன. சிந்துநதிபாய்ந்தசமவெளியையொட்டி ஆயிரக்கணக்கான ஊர்கள் இருந்தன. இவையாவும் சிறு சிறு ஊர்கள். மொகஞ்சதாரோவும், ஹரப்பாவும் முக்கியமான நகரங்களாகத் திகழ்ந்தன. இந்த இரண்டு நகரங்களில் மட்டும் இருபது லட்சம் மக்கள் வசித்ததாக கணக்கிட்டுள்ளார்கள். இன்றைய நிலையில் இவ்விரண்டு நகரங்களும் பாகிஸ்தானில் உள்ளன.

பாகிஸ்தானில் வசிக்கும் மக்கள் யாவரும் ஒரு காலத்தில் தமிழர்களாக இருந்தவர்களே. படையெடுப்பு, இனக் கலப்பு, மதமாற்றம் போன்ற காரணிகளால் பெரும் பண்பாட்டு மாற்றம் அங்கே நிகழ்ந்துவிட்டது. ஆய்வாளர்கள் சிந்து சமவெளி

நாகரிகம் நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் சிறப்புடன் திகழ்ந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படியெனில் அதன் தொடக்கம் அதற்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இருந்திருக்கலாம். இருந்திருக்கவேண்டும். எனவே இன்றைய கணக்கில் பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பூம்புகாரில் தமிழர்கள் அமைத்திருந்த நகர நாகரிகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தை கட்டமைத்தனர் என்பது உறுதியாகிறது.

சிந்து சமவெளியைத் தவிர்த்து இந்தியாவின் மற்றைய பகுதிகளிலும் அன்றைக்கு வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்களே. காவிரி, கங்கை, யமுனை, கோதாவரி, கிருஷ்ணா, மகாந்தி போன்ற அனைத்து நதிக் குதிரைகளிலும் தமிழர்கள் சிறு சிறு நகரங்களை உருவாக்கி இருந்தனர். அப்போது பேரரசு முறை உருவாக வில்லை. சிறுசிறு அரசாகவே கட்டமைக்கப்பட்டது. அதாவது ஊர்த் தலைவன் அரசனாகக் கருதப் பட்டான். பொதுமக்களின் பங்களிப்புடன் அரசு சபை நடத்தப்பட்டது.

1920 களில் தான் முதன்முதலாக சிந்து சமவெளி பகுதியில் அமைந்துள்ள ஹரப்பாவில் அகழ்வாராய்ச்சி தொடங்கியது. அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டறியப்பட்ட சில விடயங்களை முன்வைத்து அது ஆரிய நாகரிகம் என்ற கூற்றை சில ஆங்கில

வரலாற்றாசிரியர்கள் முன்வைத்தனர். ஆனால் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தை தொடர் ஆய்வு செய்த வெளிநாட்டைச் சேர்ந்த மார்ஷல், ஹீராஸ், கமில்சவலபில் உள்ளிட்ட பல அறிஞர்கள் இது திராவிட நாகரிகம் என ஆணித்தரமாக ஆகாரங்களுடன் கூறியிருந்தனர்.

சிந்து சமவெளி மொழி அமைப்பு திராவிட மொழி அமைப்பே என்பதை கணிப்பொறி ஆய்வு உறுதிப்படுத்தியுள்ளது என்கிறார் ஐராவதம் மகா தேவன். சிந்து வெளி மொழி குறித்து ஆய்வு செய்த வெளிநாட்டு அறிஞரான அஸ்கோ பர்ப்போலா இது திராவிட மொழி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எனினும் இந்த உண்மையை சில வட இந்திய வரலாற்றாசிரியர்கள் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. இவர்கள் மட்டுமல்லாமல் தென்னிந்தியாவைச் சார்ந்த தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற மொழி அறிஞர்களும் கூட வரலாற்று திரிபை மேற்கொள்கின்றனர். தமிழிலிருந்து தோன்றியது தான் தமது மொழிகள் என்பதை அவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தும், தமிழை போற்ற மனமில்லாமல் சமஸ்கிருதத்தைப் போற்றுகின்றனர்.

மருத்துவர் க. திருத்தணிகாசலம்
தொகுப்பு - ராணிதாசன்

பண்ணிசைமாமணி, கலாஜூழனம்

வ.பரமசாமி

■
பத்மா சோமகாந்தன்

ஈல்வி, கலை, கலாசாரம், பண்பாடு எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் மண்ணின் பெயருக்கு ஏற்ப மிகப் பொருத்தமாகச் செழிப்புற்று விளங்கி வந்த, யாழ்ப்பாணத்திலே இசைத்துறையும் மிக உன்னதமான நிலையில் இயங்கியது. தவில் வித்துவான்கள்; காமாட்சிசுந்தரம், தட்சணா மூர்த்தி, நாதஸ்வரம் பத்மநாதன், சிதம்பரநாதன், வாய்ப்பாட்டு இசை; சண்முகரத்தினம், சரஸ்வதி பாக்கியராஜா, நாடகத் துறை; வைரமுத்து என இச்சிறுகட்டுரையில் எல்லோருடைய பெயரையும் குறிப்பிடமுடியாத வகையில் பெருந்தொகை யானோர் வியந்து பாராட்டுமளவில் திறமையும் புகழும் பெற்று விளங்கினர்.

இப்பாரம்பரியத்திலே இன்றும் வளர்ந்துவரும் இளம் கலைஞர்கள் பலர் வசதி, வாய்ப்புகள் அற்று நாட்டின் நீண்டகால யுத்தக் கொடுமை களால் தாழ்வுற்று வறுமையுடன் போராடும் நிலையில் இயல்பாகவே இறைவன் தந்த இவ்வாற்றலை வளப்படுத்தமுடியாத கஷ்டத்தில் இன்னலுறுகின்றனர். சிலர் இன்னும் வன் செயல்கள் மிஞ்சியதால் இலைமறை காயாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இத்தகையதொரு சூழ்நிலையில்தான் இளமையிலிருந்தே கலைத் துறையில் ஈடுபட்டுத் தனக்கிருந்த ஆற்றலைப் படிப்படியாக வளர்த்துக்கொண்டு இசைத் துறைக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்து மகிழ்ந்தவரே பண்ணிசை மாமணி சங்கீத பூஷணம், கலா பூஷணம் வல்லிபுரம் பரமசாமி அவர்கள்.

இசைத்துறையில் புதிய புதிய பாணி களை அறிமுகப்படுத்தி, சுவைஞர்களை ஸர்க்கவும் ரசிகர்களின்தரத்தை மேன்மைப் படுத்தவும் பல புதுப்புது யுக்திகளைக் கையாளும் வகையில் தனியாகவும் இணைந்தும் சில நிகழ்ச்சிகளை அரங்கேற்றி இசை மேடை களைக் கலகலப்பாக்குவதும் இயல்பே. இந்த வகையில் சங்கீத பூஷணங்கள் பரம்-தில்லை ராஜா, பரமேஸ்வரி- பரம், என். சண்முகவிங்கம்கனகவிங்கம், கானமூர்த்தி- பஞ்சமூர்த்தி சகோதரர்கள் போலவும் குரு - சிஷ்ய முறையில் சந்தானம் - ஏ.கே.கருணாகரன் போலவும் சோடிகளாக இணைந்து இசைமழை பொழிந்து மக்கள் மனங்களை மகிழ்ச்சிப் பிரவாகத்தால் மலரச் செய்தமை போலவே சங்கீத பூஷணங்கள் பரமசாமி அவர்களும் பாலசிங்கம் அவர்களும்

2004 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு நகரில்
கலாபூஷண விருது பெறுகிறார்

கலாபூஷணம் பரமசாமி அவர்களுக்கு கலைஞர்களுக்கு
விருதினை அன்றைய அரசு அதிபர் க. சண்முகநாதன்
அவர்கள் வழங்கி பொன்னாடை போர்த்தும் காட்சி

(இ)வரும் அரியாலையைத் சேர்ந்தவர்) தாம் பிறந்து வளர்ந்த குறிச்சியை முன்னிறுத்தி ‘அரியாலை சகோதரர்கள்’ என்ற பெயரில் சோடி யாக இணைந்து பல இசைக் கச்சேரிகள் நிகழ்த்தி இசைத் துறைக்குப் பெருந்தொண்டாற்றினர். பலரையும் இசை ரச ணையில் ஆழ்த்தினர்.

யாழ். நகரில் தமிழிசை மென்மேலும் ஒங்கி வளர வேண்டுமென்ற பெரு விருப்போடு நல்லூர் மங்கையர்க்கரசி வித்தியாலயத்திலே இவர்கள் இருவரும் மற்றும் சங்கீத பூஷணம், நமசிவாயம், சித்திவிநாயகம் எனப்பலரும் இணைந்து ‘அண்ணா மலை இசைத் தமிழ் மன்றம்’ என்ற அமைப் பொன்றை ஏற்படுத்தி மாதாமாதம் பல இசை நிகழ்ச்சிகளை அரங்கேற்றினர்.

அத்தோடு இளம் சந்ததிகளுக்காக வாய்ப்பாட்டு, மிருதங்கம், வயலின், கஞ்சிரா, வீணை எனப் பல வாத்திய இசையையும் மாணவர் பயிலும் வண்ணம் ஊக்கப் படுத்தி வகுப்புகளைக் கிரமமாக நடாத்தி வந்தனர்.

பண்ணிசைமாமணி பரமசாமி அவர்களது தந்தையார் பொன்னர் வல்லிபுரம் அவர்கள் அக்காலத்திலே பவளக்கொடி, அல்லி -அர்ச்சனா, கோவலன் சரித்திரம் ஆகிய நாடகங்களை நடித்துப் புகழீடிய பெரும் கலைஞர். இத்தகைய கலை வளம் மிக்க சூழலிலே தந்தையாரின் கலைத்துவப் பசளையோடு வளர்ந்த ‘பாலசிங்கம்’ (இளமைக் காலச் செல்லப்பெயர்) சிறுவன் பரமசாமி துடிதுடிப் போடு நடித்துப் பார்க்கவும் தாளம் போட்டுப் பாடவும் தொடங்கிவிட்டான்.

ஆலயங்களிலே சுருதி பிறழாமல் தேவாரத்துவம் | aavaiNam.org | aavaiNam.org

கங்களைப் பண்ணிசைக்கப் பாடுவதைப் பலரும் பார்த்து வியந்தனர். இயல்பாகவே இனிமையான குரல் வளமும் இசை ஞானமும் துளிர் விடுவதை அவதானித்த பெற்றோர்தம் பிள்ளையை வண்ணார் பண்ணையிலே ஏராளமான சிறு குழந்தைகள் தொடக்கம் பெரியோர் ஈராக இசையை விரும்புவோருக்கு அந்த ஞானத்தை அள்ளிப் பருக வழிகாட்டியாக விளங்கிய புத்து வாட்டி சோம சுந்தரம் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தனர். தொடர்ந்து சங்கீத பூஷணம் நடராஜா, நடேசன், சோமசுந்தரம் ஆகியோரிடமும் இசை கற்று வட இலங்கை சங்கீத சபை நடாத்தி வரும் பர்ட்சை இறுதியாண்டிலும் சித்திபெற்று இசை ஆசிரியராகும் தகுதியைத் தனதாக்கிக் கொண்டார்.

மென்மேலும் தன் இசை வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று ஆர்வமுற்றிருந்த இளைஞரான பரமசாமி சென்னை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே பிரதான பாடமாக வயலினையும், வாய்ப்பாட்டு இசையையும் நன்கு கற்றுத்தேறினார். இவர் இந்திய வித்துவான், தேவார இசை அரசு ராஜ்சேகரன் அவர்களிடம் பண்ணிசை பயின்று முதல் மாணாக்களாகத் தேர்வுபெற்று பண்ணிசை மாமணி என்ற பட்டமும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இளமையிலே இறைபக்தி, சைவ ஆசாரம், இசைப்பிரியத்தோடு வளர்ந்தவர். பண்ணிசையிலும் தன்னை லயப்படுத்திப் பண்ணிசையையும் முறையாகக் கற்றுத் தேறினார்.

இசை நாடகப் பிரியரான இவருடைய தந்தையார் பொன்னர் வல்லிபுரம், தாயார் இலட்சமி. பெயருக் கோலம் போய்கிட்டியே அரியாலையில் இலட்சமீகரம் மிக்க

இந்து சமய விவகார அமைச்சின் ஆதாவில் 2003ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த இசை விழாவில் அமரர் ஆலாபனை நிகழ்த்துகையில்...

இக்குடும்பத்தில் 08.03.1926 ஆம் நாள் மூன்றாவது குழந்தையாக 4 சகோதரர்கள் ஒரு சகோதரியுடன் பிறந்த கலைச்செல்வனே பரமசாமி அவர்கள்.

“நான் பெற்ற செல்வம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற கருத்தில் மிக்க நாட்டம் கொண்டிருந்த பரமசாமி தான் பெற்றுக்கொண்ட இசை ஆசிரிய பதவியை நன்கு பயன்படுத்தி, தான் கற்ற அரியாலை பார்வதி வித்தியாசாலையிலும் பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த கல்லூரியிலும் பயின்ற மாணவர்களுக்கு கற்பித்தது மட்டுமல்லாமல் நீண்டகாலம் அரசாங்க பாடசாலைகளிலும் சேவையாற்றினார். ஓய்வுபெற்ற பின் தனிப்பட்ட முறையிலும் அண்ணாமலை இசைத் தமிழ் மன்றம் போன்ற ஏனைய அமைப்புகளிலும் இணைந்து பயிற்றுவித்து தனது இசைப் பணியை இறை பணியாக மேற்கொண்டிருந்தார்.

இசை வித்துவான்கள் இவரது வயலின் வாசிப்பிலுள்ள அழுத்தம், சுருதி லய சுத்தம் என்பவற்றோடு வாய்ப்பாட்டு இசையிலுள்ள திட்பநுட்பங்கள் என்பவற்றையெல்லாம் அவதானித்து ரசித்து மகிழ்வர். அதேபோல ஆலயங்களிலும் சமய சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகளிலும் இவரது பண்ணிசையைக் கேட்டு மனதோடு இறை பக்தியை இணைத்துக் கொள்வதற்கெனக் கூடும் சனக்கூட்டத்தின் தொகையும் அபரிமிதமாக இருக்கும்.

தனது இசைப் பயணத்தோடே தமது ரசிகர்களை, மாணவர்களை, அபிமானிகளை அன்போடு அணைத்துச் செல்லும் பண்புகொண்ட பரமசாமி அவர்கள் தனது குழந்தைகளான கலாராணி, கிருபாகரன், கங்காதரன், தயாராணி, பகீரதன் என்பவர்களையும் விட்டுவைக்கவில்லை. இவர்கள் உயர் கல்வியைக் கற்று பெரும் பதவிகளை மேற்கொண்டிருந்தும் முறையே முதல் மூன்று பிள்ளைகளும் இசைவல்லமை மிக்கோராகவே திகழுகின்றனர். திருமதி. கலாராணி இசையா சிரியராகவே கொழும்பில் பணி செய்கிறார். சங்கீத ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் இவர் சிவத்திருமன்ற இசைக்குழுவின் செயலாளராகவும் இருந்து பல பணிகளை முன்னெடுத்து வருகிறார்.

இவரது மூத்தமகன் கிருபாகரன் மிருதங்க ஆசிரிய தரம் பெற்றவர். இவர் ஒரு வர்த்தகப் பட்டதாரியுமாவார்.

இவர் இசைதொடர்பாக ஆற்றிய சேவைக்காகவும் இவரது இசை ஆற்றலுக்காகவும் பல்வேறு விருது களையும் கெளரவங்களையும் பட்டங்களையும் பெற்றுப்பாராட்டுகள் பெற்றார். இவருக்கு யாழ் நல்லூர் பிரதேசசபை ‘கலைஞரானச் சுடர்’ எனும் பட்டத்தையும் இலங்கை கலாசார அமைச்சு ‘கலாபூஷணம்’ என்ற பட்டத்தையும் அளித்து மகிழ்ந்தது.

இவர்களுடைய பிள்ளைகள் யாவரும் தந்தையாருடைய அடியொற்றித் தாழும் அவரது அபிலாஷைகளை நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் தமது பணிகளைப் பக்குவமாக பின்பற்றி வருகின்றனர். வண்டனிலே வாழும் பிள்ளைகள் அங்கேயும்கூட தமது இசைப்பரவல் செழிப்புற வேண்டுமென்ற நோக்கில் ‘ஆவர்த்தனா’ என்றொரு மிருதங்க கல்லூரியை நடத்தி வருகின்றனர். அதன் தலைமைத்துவத்தை மறைந்த பரமசாமி அவர்களே ஏற்றிருந்தார்கள்.

சுமார் 20 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து இலங்கை வானொலியில் முதலாம் தரக் கலைஞராக இருந்து பணியாற்றிய இவரது சேவை, தொடர்ந்து வெளி நாடுகளிலும் பரவும் என்பதன் அடையாளமாகத் தந்தை வழியில் பணியாற்றும் புத்திரர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்களே!

ஆலமரத்தின் அடிவேர் செயலிழந்தாலும் விழுதுகள் அம்மரத்தைக் காப்பாற்றும் என்பதை இவர்களது செயற்பாடுகளிலிருந்து உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

Tamil Brāhmi Inscriptions from Vedukkunarimalai

■
S.Pathmanathan

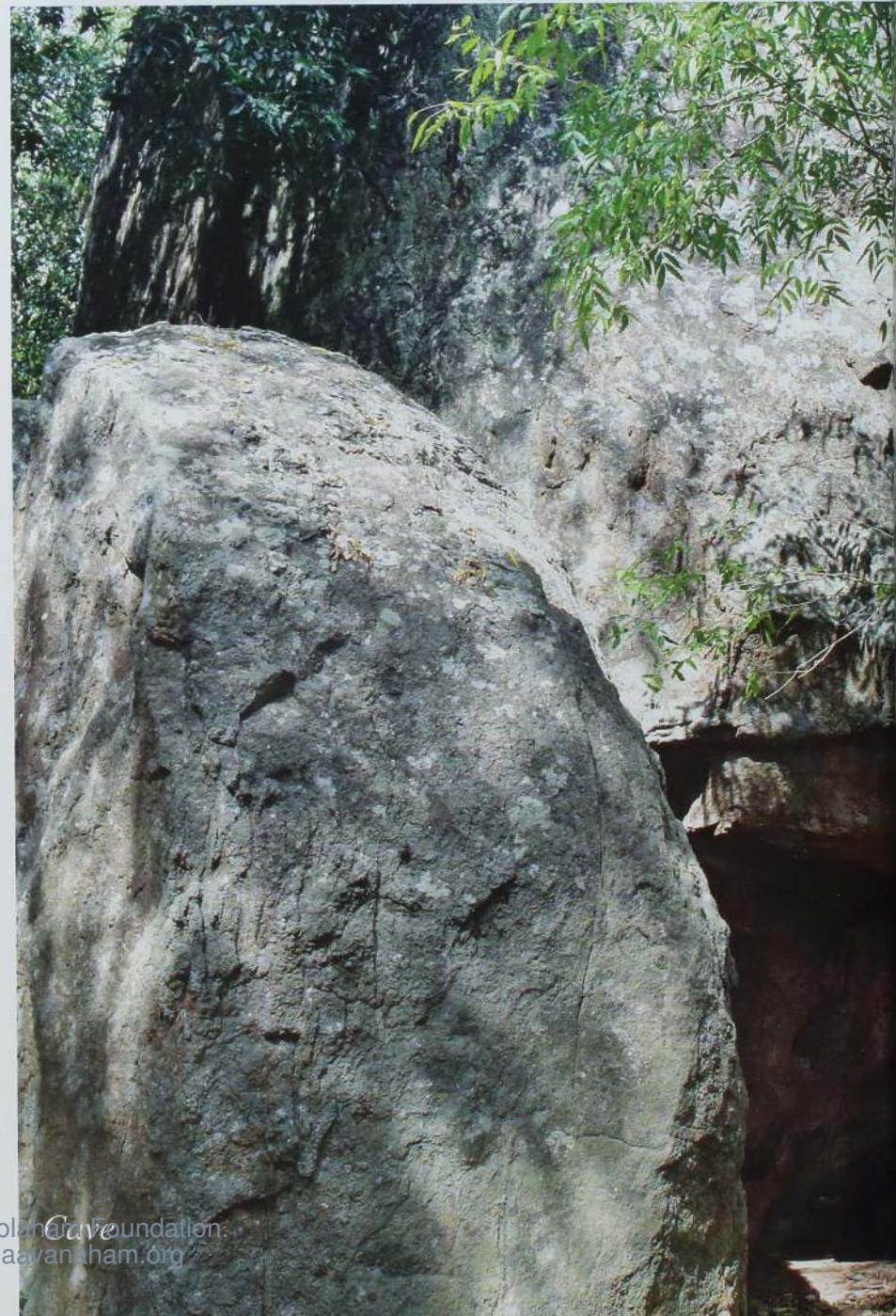
Prof. Emeritus in History,
University of Peradeniya

The occurrence of Brāhmi and Tamil Brāhmi inscriptions at Vedukkunarimalai is of considerable interest in understanding the process of inter cultural communication that was in vogue during the Early Historic Period in the island and particularly in the Vanni region.

In 1970, SenaratParanavitana published the texts and translations of 54 Brāhmi inscriptions, which had been discovered at four sites: Periyapuliyankulam (35), Orupotana (12), Mahakatchadkodi (04) and Vedukkunarimalai (03). All these localities are in the southern part of the Vavuniya District. These inscriptions are in a hybrid *Prākrit* that reveals the strong influence of Tamil and a dialect spoken by the people of the Mesolithic Culture who had lived in the island for a period of 28,000 years B.C.

Two of the four characters peculiar to Tamil Brāhmi are found in these inscriptions. As recognized by Saddhamangala Karunaratne, a former Archaeological Commissioner, the occurrence of la(ஃ), which is one of the four letters specific to Tamil Brāhmi, is found in a record from the first of the afore mentioned localities. In this short record a trader who had the name Visakha is referred to as a Damēla which is a *Prākrit* form of the word Tamil.³ The frequency in the occurrence of the Tamil Brāhmi letter la(ஃ) is comparatively higher/ in these inscriptions. It occurs as the last letter in the following word Parumakaла, Veла, Nuguyamaла and Sikaramaла.

“The letter la(ஃ) of Tamil-Brāhmi is formed by attaching a small angular stroke (looking like an inverted L) to the letter. In course of time the attached stroke at the right of the letter move

downwards or upwards. In late Tamil-Brāhmi, the right side of the letter and the attachment merge into a single vertical line.”⁴ Henry Parker recognized the occurrence of the Tamil-Brāhmi letter la(ஊ) in some of the Brāhmi inscriptions in Sri Lanka. However, his view was unacceptable to the other European ideologists of the 19th and early 20th centuries. For some reasons of his own Senarat Paranavitana accepted their view.⁵ Nevertheless studies on Tamil- Brāhmi inscriptions in the late 20th Century clearly established that the letter l found in Sri Lankan Brāhmi inscriptions was adopted from Tamil-Brāhmi. In this connection the observations of Iravatham Mahadevan are noteworthy.

He Says:

“Parker’s identification of la(ஊ) in the early Sinhala-Brāhmi inscriptions was disputed by Paranavitana even after the correctness of the

identification was proved beyond doubt by the occurrence of the letter in appropriate linguistic contexts in the numerous Tamil cave inscriptions discovered since then. Paranavitana’s laboured attempt to read the letters as lu is unconvincing as forms like li and le occurring in Sri Lankan cave inscriptions clearly indicate that the basic form must be a simple consonant. The loanwords from Tamil occurring in these inscriptions can be read meaningfully only if the letter in question is treated as l. Karunaratne accepts the value l and records the occurrence in five early inscriptions assigned by him to the 2nd Century B.C.E. He has pointed out that this form of l was later replaced by the form in vogue in the Brāhmi inscriptions of India. The occurrence of l in early Sinhala Brāhmi inscriptions proves the contemporaneity of the two scripts.”

As suggested by Karunaratne and endorsed by Mahadevan the Brāhmi inscriptions from Periyapuliyankulam could be assigned to the second century B.C. That a chiefdom had come into existence at that time is attested by the inscriptions from that site.⁷ The names of three generations of chieftains occur in these inscriptions. One of them is referred as raja Naga. As raja occurring in Brāhmi inscriptions has the same connotation as Vel it may be assumed that the inscription refers to a chieftain of Naga lineage.⁸ His daughter Anuradhi and her husband Raja Utī had donated a cave to the Buddhist Sangha as recorded in some of the inscriptions from the same site.

In these records the word abi is prefixed to the name Anuradhi. In Sri Lankan Brāhmi inscriptions the word abi occurs as the designation of women of ruling families of the rank of chieftains and kings.

Figure of a snake carved on stone

The occurrence of Tamil words in the Brāhmi inscriptions from the epigraphic sites identified by Senarat Paranavitana suggest the existence of Tamil communities in the region in the Early Historic Period.

The text recording the donation made by AbiAnuradhi and RajaUtiya is engraved in four copies at the same site. This practice is unusual in Brāhmi inscriptions. It could be explained only by taking into consideration the traditions of the Nagas as evident from Tamil Brāhmi inscriptions. They had developed the peculiar habit of engraving the same words or expressions several times again and again on the same stone. The number of such receptions depended on the availability of space on the surface of the sites of a stone. The most striking sample of this phenomenon is the long massive rock at Neṭuṅkēni in the Vavuniya District. This stone, which is about 40 feet in length has curves at several points and resembles the figure of a snake in motion.

That the occurrence of Tamil words in the Brāhmi inscriptions from the epigraphic sites identified by Senarat Paranavitana suggest the existence of Tamil communities in the region in the Early Historic Period. In fact the notices on the Barata and Naga ethnic groups confirm such an impression.⁸ The identification of Tamil words, expressions and names in a large variety of monuments found in vanni districts has revealed that Tamil was spoken widely in the Vanni region.⁹ Naga stones, Caves, rocks, grinding-stones, terracotta images, stones on the bunds of tanks and images of the Budha and deities of the Saiva pantheon are among the monuments, which bear Tamil inscriptions engraved in Tamil-Brāhmi characters.

¹⁰The Tamil - Brāhmi inscriptions from Vedukkunarimalai only samples of a phenomenon that was a dominant characteristic of social formation in the Vanni region of the Northern Province. The views articulated here are based on a preliminary examination of the copies of photographs taken recently by a groups of persons who had visited the site because of curiosity. The photographs illustrated here include those of a cave and some sections of the surface of a greissoutaop, which terminated, on the left, with the area of the cave. The cave is substantially large in dimensions with a capacity to accommodate a family of five to six persons. It has the appearance of an excavated structure.

On a large rock on the left side of the cave, which is the limit of the extremity of the hill on one side, there are Tamil-Brāhmi letters of medium size. As they are clearly visible at some places it is possible to identify the letters and construct the text. The expressions VēlNakan makanVēlKaṇṇan are clearly visible. These form the first of the two sentences usually found in the inscriptions of the Nagas wherever they are found in the

island.¹¹ As the letters are worn at many places on the inscribed portions of the rock it is not possible to identify the second sentence of the inscription. There is no indication about the existence of a dripledge cut on the front side of the roof of the cave. Unless the cave is examined personally it is difficult to decide whether it was a residence of Naga chieftains or a Shrine of the Naga cult. There are no symbols of any religious tradition here.

There are two other places on the rock where inscriptions in Tamil-Brāhma characters are found. At the centre of one of these places is a deep and circular cavity excavated on the rock. The size and depth of the cavity suggest that it was not used for conserving or obtaining water. As it is surrounded by inscriptions it may, perhaps be assumed that it was used for the performance of some rituals connected with the Naga cult. The letters indicated on the rock at this place are very similar but mostly worn out yet, with some ingenuity and the experience gained by identifying a large number of inscriptions of a similar character it can be confidently asserted that the full text of usual inscriptions of the Nagas comprising two sentences were inscribed here.

The text reads:

vē|nākaṇmakaṇvē|Kaiṇāṇ
vē|Kaiṇāṇmakaṇvē|nākaṇ

“The son of Vē|Nākaṇ is Vē|Kaiṇāṇ. The son of Vē|Kaiṇāṇ is Vē|Nākaṇ

In conformity with a tradition of the Nagas the text is inscribed repeatedly on the rock on a number of times.

The third area on the rock that merits attention is a spot where an unidentified object of an irregular shape is found. There is a cavity resembling a cavern on the top. Perhaps, it symbolically represents the abode of the Nāga deity. An identical inscription as the one found at other places is indited here repeatedly.

The Tamil-Brāhma characters in the inscriptions of Vedukkunarimalai belong to the earliest stage of development. Besides, the overlapping Brāhma inscriptions found here seem to have been engraved over the Tamil inscriptions. Such a circumstance presupposes that the Tamil inscriptions belong to an earlier period and that

the Nāgas were in occupation of the area when the Brāhma inscriptions were engraved. The inscriptions are in Prākrit and engraved in Brāhma characters derived from contacts with North India and Central India.

It is significant that there is a convergence of two languages and the cultural traditions characteristic of them at Vedukkunārimalai. The texts of the Tamil inscriptions clearly reveal that they record the titles of Naga Chieftains. They do not record personal names. But the three Prākrit inscriptions found here record personal names but do not reveal the ethnic identity of the persons concerned. The personal names are derived from Prākrit and these inscriptions record the donations of caves to the Buddhist Sangha.

Cavern

Symbol of Worship

The occurrence of Brāhmi and Tamil Brāhmi inscriptions at Vedukkunarimalai is of considerable interest in understanding the process of inter cultural communication that was in vogue during the Early Historic Period in the island and particularly in the Vanni region. Inscriptions in the two languages are found to overlap at certain places on the inscribed surfaces of the rock. The Brāhmi inscriptions, which are engraved in large

characters appear to have been incised over the Tamil Brāhmi records and such a circumstance suggest that the Nāgas were already in occupation of the site before Prākrit was adopted as the language of the records. Such an impression is supported by paleographic considerations.

The formation of the letters, l and n in the Tamil Brāhmi inscriptions represent an early stage in the development of Tamil Brāhmi. Such a situation presupposes that the Nāgas residing at this particular locality had adopted Prākrit as a language of communication after their conversion to Buddhism as at several other localities in the island. Kusalāñmalai is another location where such a development had taken place. There, the name Maṇinakan̄ was engraved on a Nāga stone and a footprint of the Buddha at the foot of the hill.¹³ On the dripledges of caves on the mountain there are seven Brāhmi inscriptions recorded in Prākrit.¹⁴ All these inscriptions record donations made to the Sangha. The first record mentions the donation made to the Sangha by Gamini Tisa, a grandson of uparājaNāga. Significantly this epigraph records the names of the three generations of chieftains

of the island during the Early Historic Period, especially as a result of their conversion to Buddhism. The inscriptions from Vedukkunaimalai provide the indication that the Nāgas had used Tamil and Prākrit a media of communication simultaneously. They had used Tamil for recording matters pertaining to secular affairs or the Nāgacult, in recording the donations to Buddhism they had adopted Prākrit.

Foot notes and references;

1. S.Paranavitana, *Inscriptions of Ceylon (IC)* Volume I, Department of Archaeology, 1970, Nos: 322-375.
2. S.Karunaratne, *Lithic and other inscriptions of Ceylon, EpigraphiaZeylanica (EZ)* 7, Department of Archaeology, Colombo, 1984, PP 32-33

3. IC, No: 356
  4. Iravatham Mahadevan
  5. ParumakalaPusa is described as a daughter of parumakaSataNasataand a wife of parumakaMita. As parumakala is a Prākrit for of the Tamil (Dravidian) word paramakal the word parumaka may be considered as the Prākritized masculine form of the Tamil wordParumakan meaning “the chief” or “leader” IC, Nos: 33”, 353, 355. The namesNuguya-Vēl, Nuguyamaļa and Sikaramaļa have been erroneously identified as Nuguya-Velu, Nuguya-malu and Sigara-mālu because of his uncompromising position regarding the identification of the letter la(s) occurring in these inscriptions (Ibid, P.28). In Brāhmaṇi the letter lu is formed by the addition a small vertical stroke below the letter la as could seen in the photographic illustrations of Nos: 178, 412 in IC. In these records the letter lu is engraved as inBrāhmaṇi.
  6. Iravatham Mahadevan, Early Tamil Epigraphy(ETE), Revised and enlarged second edition Volume I – Tamil Brāhmaṇi Inscriptions, Central Institute of Classical Tamil, Chennai, 2014, P. 230-231.
  7. A chieftain called RājaNāga is mentioned in four Brāhmaṇi inscriptions recording the donation of a cave made by his daughter AbiAnuradhi, her husband Raja Uti. IC, Nos: 338-341. Besides CudiNāga, a son of ParumakaUti had donated a cave to the Sangha. At this site CuđiNāgaseems to have been a person of the class of elite because his father had the designation parumaka meaning “chief” of “leader”. IC, No:243Pathmanathan, “VanniyilNakarUruvakkyaAr acu”, VanniVaralārumPañpāṭum, P 1-12.
  8. The co-existence of people of three ethnic groups, the Nagas, Baratas and Bata is attested by the evidence from the inscriptions copied from the four sites in the Vavuniya District and published Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org
- Recently P.Pushparatnam has identified some inscriptions from a site in Ceṭṭikulam, which contain references to the Baratas. Besides he has published the photocopy of bilingual inscription. The text of this record reads: pokumpurvēṭankalperumnāviy line. The first word seems to denote a place-name adopted from the language of the people of the Mesolithic Culture. The last word in the text is a Prākrit word. The second and third items are Tamil expressionsVitaṅkal is obviously a place in suggesting that it was occupied by the Vēṭar of hunters. The leader of a group of mariners engaged in seaborne trade is the connotation of perumnāviy, which is a variant of Mānaykān (mahānavikan) mentioned in the Cilappatikaram of a later date.
9. ArunaCellatturai,AtaṅkapparruVanniyilAtikalatTamil arVarlaru (Ancient History of the Tamils in AdankappattuVanni the Nāgas and Their Monuments, ArunaVeliyittakam, Vanuniya, Ilaiṅkai 2016.
  10. S. PathmanathanIlaiṅkaitTamilarVaralaruBc 250-Ad. 300 Kilakkilankaiyil NakarumTamilum, Department of Hindu Religious and Cultural Affairs, Colombo, 2017.
  11. Ibid
  12. These sentences are engraved uniformly on all items that belonged to or were created by Nāga ChieftainsThey are mostly found on socket-stones, grind- stones, oil presses and mortars.
  13. S.Pathmanathan Ilankait Tamilar Varalaru...
  14. S.Paranavitana, IC, Nos: 389-395.

The Thamil Operas and the message they give

■ Thilaka Wijeyaratnam

Sathyavan Savithri koothu

During the Sangam period people were illiterate. They could neither read nor write. Whatever was written to reform the society was like water on duck's back. People could not be educated on the values of life. It was at this crucial juncture that the Thamil Operas came in as a boon to these simple naïve and illiterate masses.

From time immemorial these operas have not only entertained people but also have led them on to lead a righteous life. For, before their very eyes they could see and note and follow the values of life imparted by the dramatic personae of the opera. One may forget what is seen or said but one could not forget what is done. It is a practical way of educating the masses through the characters who by their actions show the masses what human values like love, mercy, compassion, kindness, devotion and faith and such values can do to improve the life style of the simple folk.

Some of the Operas are religion based, some of social structure, and some historical. But whatever

it is all the operas serve the masses to help mould their character and that of their off springs.

Among the Operas some of the famous ones are:

1. Kaathavarajan koothu
2. Ramayanam
3. Kaamankoothu
4. Draupathy Sabathamkoothu
5. Pandaravanniyan koothu
6. Kovalan koothu
7. Kannaki koothu
8. SavithriSathyavan koothu
9. Arichchandran koothu

In Kaathavarajan koothu there is no moral lesson but a glimpse into the social structure of that era.

Ramayanam is an epic well known the world over. It brings out the effects of purity of mind, and of the victory of good over evil. Brotherhood, love for fellow being (Sri Rama treated the boatman Kugan like his own brother), hasty

Arichchandran koothu

decisions and their ill - effect loyalty and affection, straightness of character and so on. All these make an indelible mark on the minds of the common man who may vow to follow the ideals therein.

Kaaman koothu is mythological. Kaaman (cupid) tried to disturb the meditating God Shiva who in anger opened his third eye and burnt him to ash.

Draupathy Sabatham koothu talks of how Draupathy was humiliated by the Gauravaras and how Pandavas were not able to help her and how by surrendering herself completely to God Vishnu saved her. This shows how complete surrender to God helps the devotee. She vows that she would not put up her hair until King Thuriyothanan was killed and she would smear his blood on her hair and put it up. She did as she vowed. This illustrates what the fury of a woman scorned could do. This would impress the men in such a way that they would themselves vow to respect women.

In Pandaravanniyan koothu it was all patriotism and super courage to rebel against powerful oppressors. It may influence the youth to be patriotic.

In Kovalan koothu and Kannaki koothu, the story centers round Kovalan and Kannaki. Kovalan was unjustly accused of stealing the Paandiya Queen's anklet (Silambu) and was executed. Hearing this, Kannaki in righteous wrath commands the Deva Agni (fire) to burn the city of Madurai. This is an eye opening scene for the common man to be aware of a chaste and virtuous woman who by the build up of cosmic energy (atomic energy) was capable of burning a

Draupathy Sabatham

city. It is said an obedient wife commands her husband. Couldn't she command nature?

In the lovely koothu based on Savithri Sathiyavan, Savithri with her courage, strong will and devotion to her husband and argumentative power makes Yama (God of death) to accept defeat and return Sathivan to life. These emotional dramas do play on the feelings of the masses who though uneducated could be enlightened on human values and help to bring up their children with might and mien.

Then there are the Operas which served as a means of entertainment only. Hilarious and funny, these light hearted dramas were a panacea for the masses who after a hard day's work relax and be happy and feel refreshed after watching these operas especially mythological stories of Krishna.

Like a jewelled crown of all these operas comes the Arichchandran koothu. The story says a hot

Pandaravanniyan koothu

tempered Rishi called Vishuvamithirar who in an assembly of Rishis raised a question “Is there any one on earth who never tells a lie and is truthful?” “Of course there is one” answered another Rishi Vasishta “King Arichchandra of Ayoda”

Rishi Vishuvamithira vowed to challenge him and went down to earth to the Kingdom of Archchandra and put him through so many tests and trials and failed to make him tell a lie. In the process the King lost his Kingdom and he and his wife and son were chased out of their country. Queen Chandramathy and their son Logithasan were sold as slaves to a Brahmin. Arichandran was guarding a crematorium. Due to a ploy of VishvamithraLogithasandies of snake bite. Chandramathy carries his lifeless body to the crematorium. She had no money for the cremation. Legend has it that when she was born she had a nuptial chain and her parents were told that it could be seen only by her future husband and it would not be visible to any other man. It so happened that when she pleaded with Arichandran that she had no money he recognized the nuptial chain and demanded her to sell it and pay the money. This made Chandramathy to wail more saying that she had failed in life for, another man other than her husband could see the chain. The fact dawned on Arichandran that she was no other than his wife Chandramathy.

They wailed together in their reunion. Just then the Rishi Visvamithirar appeared and offered to get his son back to life if only he could tell a lie. Archandran refused. As Chandramathy could not pay the money to the state she was condemned to death. Arichandran had to execute her. As he was

about to raise the sword there appeared a vision of God Shiva and His consort Uma along with the Devas who showered flowers on them.

The story had such an impact on Mahathma Gandhi who vowed to be truthful always. In his autobiography ‘Sathiya-sothanai’ he recalls the effect the story of Arichandran had on his tender mind. Once his parents upbraided their servant of having stolen some money and were about to punish him, Mohanthes Karam Chand Gandhi intervened saying that he was the one who took that money. Such was the impact that the story of Arichandra had on him.

Yet, another man of high rank AnandaKumaraswamy born to a Ceylonse man and an English Lady was also equally impressed by Arichandrapuranam, so much so that he dramatized the story in English. AnandaKumaraswamy was a great philosopher and a metaphysist. He grew up in England. He taught the West to approach and understand the Art of India.

If such great personages like AnandaKumaraswamy & Mahathma Gandhi could be impressed by the story of Arichandran, what impact would it have had on the simple naïve illiterate village folk. Wouldn’t it make them admire and follow a character like King Arichandran and help them mould the character of their off springs. No wonder at that era all the messages imparted by the Operas helped to build the characterof the masses that led to the emergence of a stable society based on high moral standards.

Excellent Ada

Ram Bros
(Since 1967)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

No:140, Main Street, Colombo-11,
Tel: +94 11 232 0127, +94 11 244 7698
Fax: +94 11 254 3424
E-mail: rambros@sltinet.lk

Recharge Travels (Pvt) Ltd

www.rechargetravels.com

On Time!
Everytime!

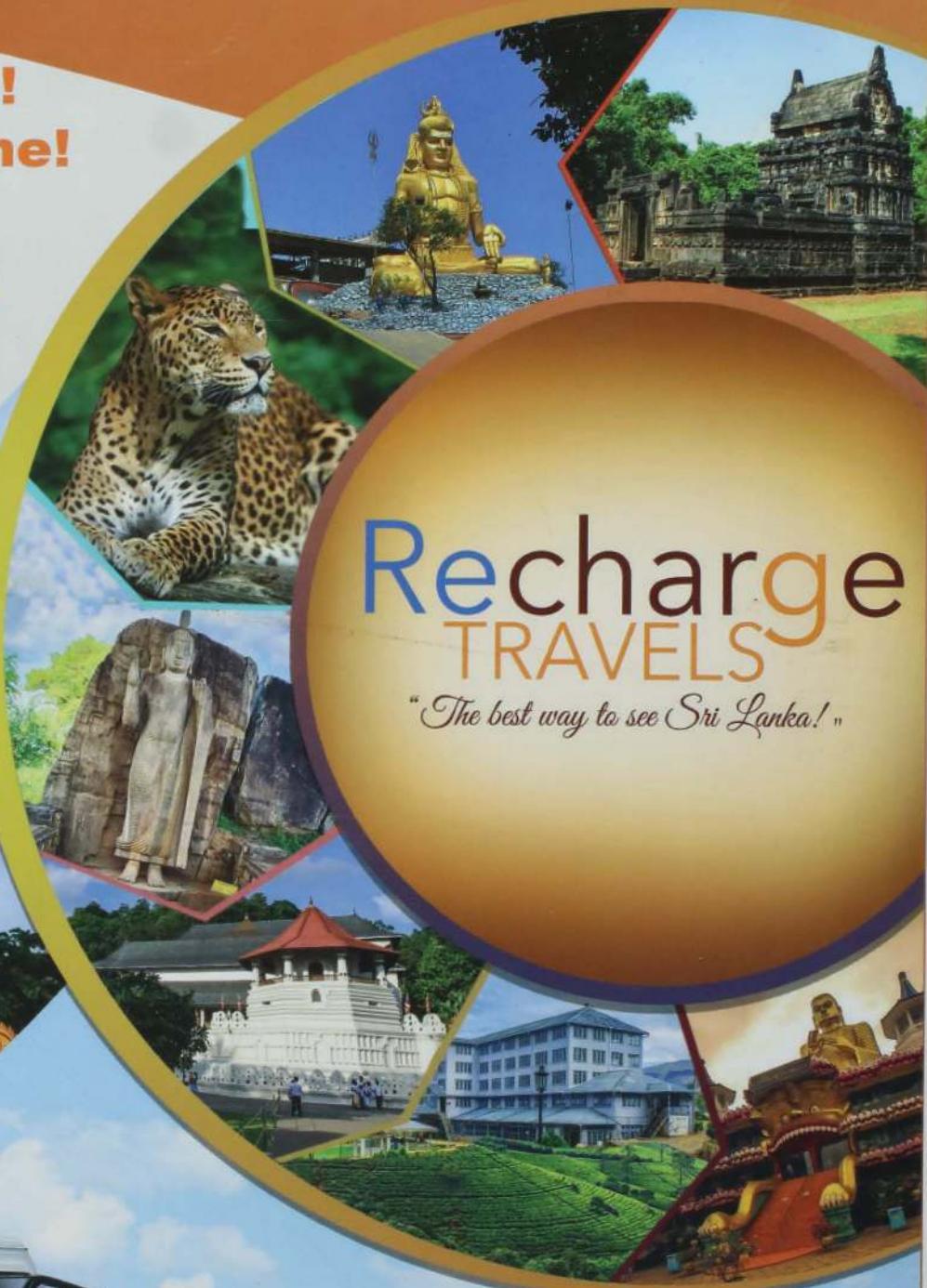

Airport Pickup or Drop

Book Online or Download
RECHARGE RIDE Mobile App
www.rechageride.com

Recharge TRAVELS

"The best way to see Sri Lanka!"

நீசாரஜ் ட்ரவல்ஸ்

பாதகாம்பான சொகுசன பயணத்திற்கு நாடுங்கள்

07777 21 999

info@rechargetravels.com

touristlink
THE BEST WAY TO SEE SRI LANKA

Recharge TRAVELS
"The best way to see Sri Lanka!"

HEAD OFFICE

68, Lorenz Road,
Bambalapitiya
Colombo-04.

24 HRS BOOKING

103, W.A. Silva Mawatha,
Wellawatte
Colombo-06.

OPERATION

825/1, Munidasa
Kumaratunga Mw,
Katunayake.

BRANCH

12,1st floor,
Cargills Square,
Jaffna

Digitized by Noolaham Foundation.

Printed and Published By Express Newspapers (Ceylon) (Pvt) Ltd, at No. 985, Grandpass Road, Colombo-14, Sri Lanka.